

ก.เกษตรฯ ร่วมกับ ม.เกษตรฯ ส่งเสริมครูยาง 12,000คน ทั่วประเทศ

วันพฤหัสบดีที่ ๐๖ มีนาคม ๒๐๑๔ เวลา ๒๐:๐๘ น. เวลา สก.เว็บไซต์ [ข่าวรายวัน - คอลัมน์ : ข่าวในประเทศ](#)

นางจิรารัตน์ แยมประยูร รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ สกย. ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศูนย์ผู้นำธุรกิจเพื่อสังคม เตรียมแผนการส่งเสริมและพัฒนาครูยาง จำนวน 12,000 คนจากทั่วประเทศ โดยในปี 2558 ได้เตรียมแผนพัฒนาศักยภาพครูยาง เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามโครงการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตรสวนยาง เพื่อต่อยอดให้เป็น **Smart Rubber Farmer** เน้นการผลิต แปรรูป ออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาด เพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ยาง และสร้างมูลค่าการส่งออก การบริหารจัดการเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกษตรกรชาวสวนยาง รวมถึงการบริหารจัดการธุรกิจยางที่สร้างขึ้นมาก็มีความเข้มแข็งและยั่งยืน จนสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไปยังเครือข่ายลูกค้าได้ทั่วโลก พร้อมกันนี้ ยังสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารการเพาะปลูก การแปรรูปการผลิต และการตลาดได้ด้วยตนเอง การส่งเสริมตามแผนงานดังกล่าว จะมีการประเมินสมรรถนะเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้ได้แผนการพัฒนาเกษตรสวนยางอย่างยั่งยืน และมีการติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของธุรกิจผลิตภัณฑ์ยางพาราในทุก ๆ มิติ เพื่อผลักดันให้เป็นฐานธุรกิจยางพาราอย่างครบวงจรสู่ระดับโลกภายใน 5 ปี

ทั้งนี้การส่งเสริมจะดำเนินการควบคู่ไปกับการประเมินผล จนส่งผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนรายได้ของเกษตรกรที่ดีขึ้น รวมถึงการสร้างเครือข่ายธุรกิจทั้งการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การตลาด อย่างมีระบบและครบวงจร ส่งผลให้กิจการยางพาราของประเทศมีความเข้มแข็งและเป็นผู้นำในตลาดโลกอย่างยั่งยืน

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่งเสริมครูยาง 12,000 คนทั่วประเทศ เพิ่มศักยภาพดูแลกิจการยางพารา

📍 แหล่งที่มา : Radio-สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

📅 วันที่ข่าว : 6 มีนาคม 2557

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่งเสริมครูยาง 12,000 คน ทั่วประเทศ เพิ่มศักยภาพดูแลกิจการยางพารา

นางจิรารัตน์ แยมประยูร รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ สกย. ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศูนย์ผู้นำธุรกิจเพื่อสังคม เตรียมแผนการส่งเสริมและพัฒนาครูยาง จำนวน 12,000 คนจากทั่วประเทศ โดยในปี 2558 ได้เตรียมแผนพัฒนาศักยภาพครูยาง เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามโครงการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตรสวนยาง เพื่อต่อยอดให้เป็น Smart Rubber Farmer เน้นการผลิต แปรรูป ออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาด เพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ยาง และสร้างมูลค่าการส่งออก การบริหารจัดการเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกษตรกรชาวสวนยาง รวมถึงการบริหารจัดการธุรกิจยางที่สร้างขึ้นมามีความเข้มแข็งและยั่งยืน จนสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไปยังเครือข่ายลูกค้าได้ทั่วโลก พร้อมกันนี้ ยังสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหาร การเพาะปลูก การแปรรูปการผลิต และการตลาดได้ด้วยตนเอง การส่งเสริมตามแผนงานดังกล่าว จะมีการประเมินสมรรถนะ เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้ได้แผนการพัฒนาเกษตรสวนยางอย่างยั่งยืน และมีการติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของ ธุรกิจผลิตภัณฑ์ยางพาราในทุก ๆ มิติ เพื่อผลักดันให้เป็นฐานธุรกิจยางพาราอย่างครบวงจรสู่ระดับโลกภายใน 5 ปี

ทั้งนี้การส่งเสริมจะดำเนินการควบคู่ไปกับการประเมินผล จนส่งผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนรายได้ของ เกษตรกรที่ดีขึ้น รวมถึงการสร้างเครือข่ายธุรกิจทั้งการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การตลาด อย่างมีระบบและครบวงจร ส่งผลให้ กิจการยางพาราของประเทศไทยมีความเข้มแข็งและเป็นผู้นำในตลาดโลกอย่างยั่งยืน

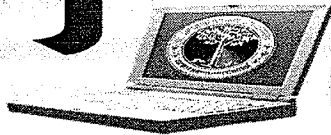
ข้อมูลข่าวและที่มา

จำนวนผู้เข้าชม : 37

ผู้สื่อข่าว : ชีระพงษ์ โลหะวัชระ

Rewriter : ศศิธร ภูจินาพันธ์ / สวท. ศศิธร ภูจินาพันธ์ / สวท.

สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://thainews.prd.go.th>

กระทรวงเกษตรฯ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปลูกครุยางทั่วประเทศ 12,000 คน เพิ่มศักยภาพดูแลกิจการยางพารา กว่า 1.2 ล้านครัวเรือน

- ThaiPR.net
6 มี.ค. 2557

กรุงเทพฯ--6 มี.ค.--กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรฯ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปลูกครุยางทั่วประเทศ 12,000 คน เพิ่มศักยภาพดูแลกิจการยางพารา กว่า 1.2 ล้านครัวเรือน เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หวังเพิ่ม GDP ให้กับประเทศไทยใน 5 ปี

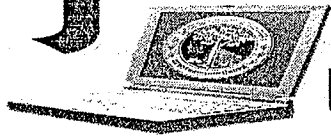
ดร.จิราวรรณ แยมประยูร รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลังเป็นประธาน งานสัมมนาวิชาการเสริมความคิดธุรกิจครุยาง ครั้งที่ 2 ประจำปี 2557 ในหัวข้อ "เออีซีที่จะเกิดขึ้น ใครได้ใครเสีย เตรียมตัวอย่างไร" ในวันพฤหัสบดีที่ 6 มีนาคม 2557 ณ ห้องแกรนด์ไดมอนด์บอลรูม อาคารอิมแพคฟอรัม ศูนย์การประชุมอิมแพค เมืองทองธานี ว่า ที่ผ่านมา สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศูนย์ผู้นำธุรกิจเพื่อสังคม เตรียมแผนการส่งเสริมและพัฒนาครุยาง จำนวน 12,000 คนจากทั่วประเทศ โดยในปี 2558 ได้เตรียมแผนพัฒนาศักยภาพครุยางเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามโครงการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตรสวนยางเพื่อต่อยอดให้เป็น Smart Rubber Farmer เน้นการผลิต แปรรูป ออกแบบ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาด เพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ยางและสร้างมูลค่าการส่งออก การบริหารจัดการเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกษตรกรชาวสวนยาง รวมถึงการบริหารจัดการธุรกิจยางที่สร้างขึ้นมามีความเข้มแข็งและยั่งยืนจนสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไปยังเครือข่ายลูกค้าได้ทั่วโลก พร้อมกันนี้ยังสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการเพาะปลูก การแปรรูปการผลิต และการตลาดได้ด้วยตนเอง

สำหรับกิจกรรมภายในงานครั้งนี้ ช่วงเช้าเป็นการบรรยายพิเศษจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิที่มาบอกเล่าถึงแนวนโยบายของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมครุยางเพื่อรับมือกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงแนวนโยบายด้านการนำเข้า-ส่งออกยางพาราของไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนช่องทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา ขณะที่ช่วงบ่ายเป็นการบรรยายพิเศษ หัวข้อ "จัดทัพอุตสาหกรรมยางไทยสู่ศีกตลาดเสรีอาเซียน" จากผู้เชี่ยวชาญทั้งจากอุตสาหกรรมยางพาราต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อให้ครุยางและผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ทราบถึงสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อก้าวเข้าสู่ AEC ในปี 2558 และเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ต่อไปในอนาคต

ดร.จิราวรรณ กล่าวอีกว่า การส่งเสริมตามแผนงานดังกล่าวนี้ จะมีการประเมินสมรรถนะเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้ได้แผนการพัฒนาเกษตรกรสวนยางอย่างยั่งยืนและมีการติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของธุรกิจผลิตภัณฑ์ยางพาราในทุก ๆ มิติ เพื่อผลักดันให้เป็นฐานธุรกิจยางพาราอย่างครบวงจรสู่ระดับโลกภายใน 5 ปี ทั้งนี้การส่งเสริมจะดำเนินการควบคู่ไปกับการประเมินผลจนส่งผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ ตลอดจนรายได้ของเกษตรกรที่ดีขึ้น รวมถึงการสร้างเครือข่ายธุรกิจทั้งการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การตลาด อย่างมีระบบและครบวงจร ส่งผลให้กิจการยางพาราของประเทศมีความเข้มแข็งและเป็นผู้นำในตลาดโลกอย่างยั่งยืน

- ☆ ยานเศรษฐกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรุงเทพธุรกิจ
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิตยสาร
- ☆ เทคโนโลยี
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมัยใหม่

ลภัย. หนุ่นเชียงราย เป็นศูนย์กลางกลางภาคเหนือ

ส่งยางพาราขายถึงผู้ใช้โดยตรงไปจีน แต่อีกฤดูราคาอาจ

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประเทศไทยถือว่าเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกอันดับหนึ่งของโลก จากสถานการณ์ที่ผ่านมามองถึงปัจจุบัน ถือว่าไทยยังคงเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจด้านยางพารา แต่ปัญหาที่สำคัญที่ยังไม่สามารถแก้ไขให้เบ็ดเสร็จและเด็ดขาดได้คือ "ปัญหาการขาดทุน" ที่เป็นปัญหาสำคัญและมีผลกระทบต่อปากท้องของเกษตรกรผู้ปลูกยางเป็นอย่างมาก ยังไม่สามารถแก้ไขอะไรได้มากนัก ไม่ว่ารัฐบาลจะพยายามเข้ามาพยุงราคาแล้วก็ตาม แต่ราคายางก็ยังไม่กระตือรือร้น เกษตรกรยังขายยางได้ในราคาที่ต่ำ

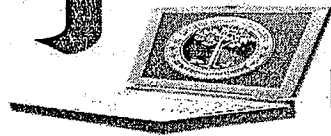
ทั้งนี้ ในปัจจุบันประเทศไทยมีการส่งออกยางพาราไปยังต่างประเทศเพื่อการผลิตเป็นสิ่งต่างๆ เช่น ยางรถยนต์ ฯลฯ ประมาณ 80% และเป็นยางขึ้นประมาณ 20% ซึ่งยางขึ้นนำไปผลิตเป็นสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อ เช่น ถุงมือ ยาง ยางอนามัย ฯลฯ ดังนั้นยางพาราจึงเป็นพืชที่สามารถเก็บผลผลิตได้หลากหลาย โดยที่ผ่านมา การส่งออกยางพาราจะรวบรวมผลผลิตไปยังศูนย์รวบรวมในภาคใต้ที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา แต่สำหรับตลาดในอนาคตนั้นเชื่อว่าด้วยศักยภาพของเชียงรายที่เป็นเมืองแห่งประตูสู่เหลี่ยมเศรษฐกิจ ไทย จีน ลาว และพม่า สามารถเชื่อมโยงไปยังตลาดจีนตอนใต้ทั้งทางเรือในแม่น้ำโขงและทางถนนผ่านพม่าและ สปป.ลาว จะทำให้เชียงรายกลายเป็นตลาดใหญ่ของยางพาราล้ำกับ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา แน่แน่นอน

นายประสิทธิ์ ภูมิเดลิน รองผู้อำนวยการ สกย. รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เปิดเผยว่า

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ มีพื้นที่ปลูกมากกว่า 18 ล้านไร่ สามารถสร้างรายได้นำเข้าให้ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2555 กว่า 4 แสนล้านบาทต่อปี และมีความสำคัญ

นายประสิทธิ์ ภูมิเดลิน

ต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร ช่วยสร้างการกระจายรายได้ สร้างงาน สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางกว่า 6 ล้านคน

สำหรับการปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ ซึ่ง สกย.ได้เข้ามาส่งเสริมการปลูกยางพาราให้มีคุณภาพ เพิ่มผลผลิตที่ดีและปัจจุบันได้มีการเปิดกรีตได้ผลผลิตสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรบ้างแล้ว แต่เนื่องจากในพื้นที่ภาคเหนือถือเป็นพื้นที่ปลูกยางพาราใหม่ เรื่องของการตลาดอาจยังไม่กว้างเหมือนกับทางภาคใต้และภาคตะวันออก ดังนั้น ทาง สกย.จึงได้จัดตั้งตลาดกลางประมุลยางพาราระดับท้องถิ่นในทุกจังหวัดที่มีพื้นที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ ยังได้ร่วมมือกับชมรมและสหกรณ์การเกษตรของจังหวัดตราด เพื่อจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าการเกษตรที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อเป็นแห่งรวบรวมและจำหน่ายยางพาราไปยังประเทศจีน เนื่องจากอำเภอเชียงแสนมีท่าเรือที่ล่องแม่น้ำโขงไปยังทางตะวันตกของประเทศจีนได้โดยตรงและใกล้ที่สุด เนื่องจากเป็นเมืองที่มีผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ยางพารามากที่สุด โดยผลของการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปี 2556 ได้ส่งยางพาราไปขายให้กับผู้ประกอบการของประเทศจีนได้จำนวนหลายครั้ง โดยจะได้ราคาดีและมีต้นทุนที่ต่ำกว่า ซึ่งคาดว่าศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าแห่งนี้ จะเป็นศูนย์กลางของการรวบรวมและจำหน่ายยางพาราของเกษตรกรในภาคเหนือ

อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมารายยังจัดส่งยางพาราในลักษณะยกก้อน ถ้วยไปจำหน่าย แต่ต่อจากนี้ จะพัฒนาไปสู่การทำยางแผ่นรมควันเพื่อเพิ่มมูลค่า โดย สกย.ได้สนับสนุนการจัดตั้งโรงรมยางพาราทั้งที่จังหวัดพะเยา เชียงราย ในรูปแบบของสหกรณ์การเกษตร ซึ่งในจุดนี้ จะช่วยให้เกษตรกรสามารถนำผลผลิตน้ำยางพารามาแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน เพื่อรวบรวมให้ศูนย์กระจายสินค้าทำหน้าที่ด้านการตลาดต่อไป หรือหากเกษตรกรสามารถจำหน่ายยางแผ่นรมควันได้ราคาที่สูงกว่าก็สามารถดำเนินการได้ ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มจากการจำหน่ายยางกันด้วย ช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

"หากมองตามลักษณะภูมิศาสตร์ โอกาสทางการตลาดยางพาราของภาคเหนือค่อนข้างได้เปรียบ เพราะคู่ค้ารายใหญ่ของไทยคือประเทศจีน ซึ่งอยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงรายมากที่สุด ใช้เวลาขนส่งทางเรือตามลำน้ำโขงหรือเส้นทาง R 3 A ประมาณ 3 วัน หรือไม่เกิน 1 สัปดาห์ ในขณะที่การขนส่งจากภาคใต้และท่าเรือแหลมฉบังต้องใช้เวลาขนส่งร่วมเดือน จึงมองว่าเป็นโอกาสทองของเกษตรกรชาวสวนยางในภาคเหนือ ซึ่งในส่วนของ สกย.ก็ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ คือเริ่มตั้งแต่เข้ามาช่วยส่งเสริมให้คำแนะนำเกษตรกรในการผลิตยางพาราที่มีคุณภาพ

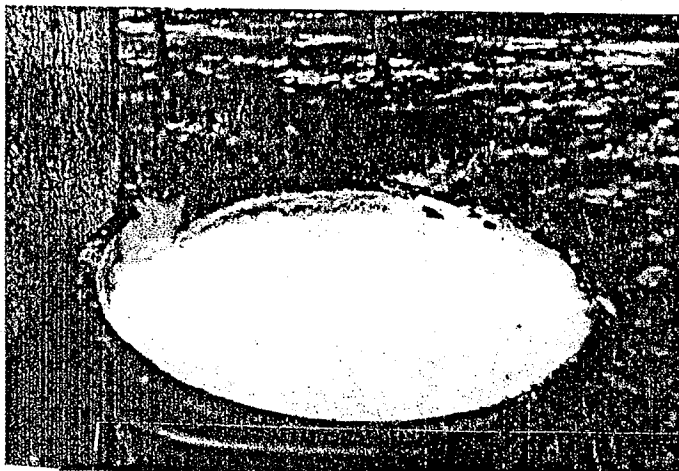

เกษตรอินทรีย์ ๒๕๓๕

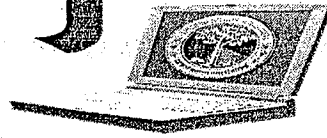
และผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันเป็นสถาบันเกษตรกร เพื่อที่จะปรับโครงสร้างของเกษตรกรจากต่างคนต่างทำให้มีศูนย์กลางเพื่อง่ายต่อการจัดการ โดยเฉพาะด้านการตลาด" รักษาการ สกย. กล่าว

ด้านนายอนันต์ยศ แก้วคุ้มภัย ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดเชียงราย กล่าวว่า จังหวัดเชียงรายมีพื้นที่สวนยางพาราครอบคลุมทั้ง 18 อำเภอ ทั้งหมด 538,000 ไร่ มีสวนยางเปิดกรีตแล้วประมาณ 15,000 กว่าไร่ สร้างรายได้สู่เกษตรกรทำเงินหมุนเวียนสู่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดมากกว่า 1,000 ล้านบาท ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางพาราได้ใช้ศักยภาพในพื้นที่ปลูกด้านการผลิตได้อย่างเต็มที่ ส่วนในการแปรรูป ขณะนี้ได้รับงบประมาณระดับจังหวัดเพื่อจัดสร้างโรงงานยางแผ่นรมควัน โดย สกย.ได้ส่งเกษตรกรไปฝึกอบรมการแปรรูปยางแผ่นรมควันที่จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อกลับมาปฏิบัติงานในโรงงานแปรรูป ซึ่งจะรับผลผลิตน้ำยางจากเกษตรกรมาแปรรูปเพื่อส่งจำหน่ายไปยังต่างประเทศต่อไป

สำหรับในด้านการตลาด จังหวัดเชียงรายมีความได้เปรียบในการจัดจำหน่ายสินค้าไปยังประเทศผู้รับซื้อ คือประเทศจีนได้ใกล้ที่สุด และเป็นเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบโดยตรง ขณะนี้ จึงจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าขึ้นที่อำเภอเชียงของ เพื่อรวบรวมสินค้าจากเกษตรกรส่งไปจำหน่ายโดยตรง สอดคล้องกับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ซึ่ง

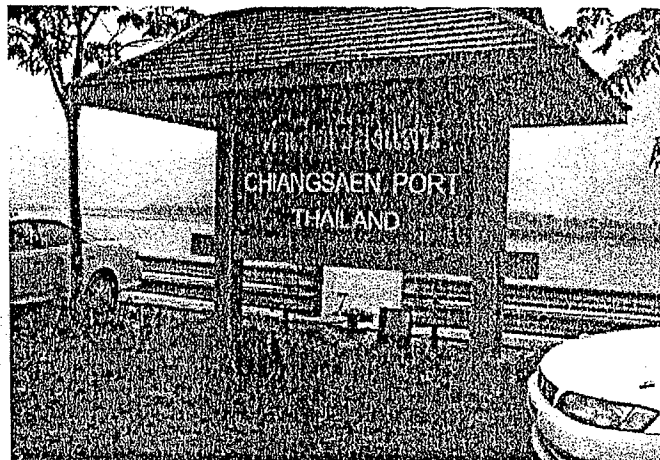
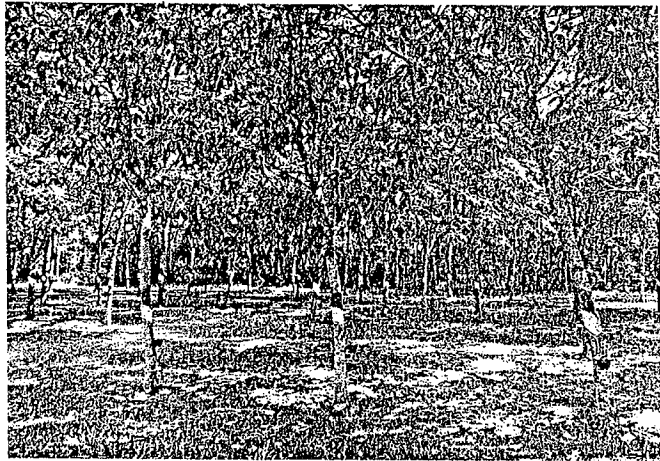
เพื่อความอยู่ดีกินดี ตามวิถีเกษตรพอเพียง

ผลผลิตที่รวบรวมนั้น นอกจากเป็นผลผลิตจากเกษตรกรในพื้นที่ภาคเหนือแล้ว ยังรวบรวมจากเกษตรกรในภาคอื่นๆ อีกด้วย

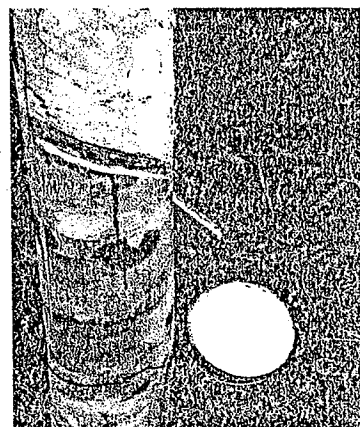
คุณสมชาย แดนแก้วรัตน์ ผู้จัดการศูนย์กระจายสินค้าชายแดน ด้านยางพารา กล่าวว่า ศูนย์กระจายสินค้าแห่งนี้ ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในทุกภาค ในการกระจายสินค้าเกษตรไปสู่ประเทศจีน โดยเฉพาะยางพารา ซึ่งขณะนี้ผลผลิตในภาคเหนือยังมีไม่มาก จึงเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในภาคอื่นๆ ทั้งภาคใต้ภาคตะวันออกที่เป็นพื้นที่ปลูกเก่า มีผลผลิตมาก ให้กระจายสินค้ามายังศูนย์ภาคเหนือเพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าประเทศจีนโดยตรง แต่ในอนาคต เมื่อผลผลิตของเกษตรกรภาคเหนือมีเพิ่มขึ้นก็จะช่วยให้เกษตรกรจำหน่ายผลผลิตได้ง่ายและราคาดี เพราะไม่ต้องรวบรวมส่งไปจำหน่ายที่ภาคใต้เพียงอย่างเดียว

ดังนั้น การรวบรวมผลผลิตแล้วส่งไปยังผู้รับซื้อโดยตรงก็จะช่วยเรื่องการตลาดให้กับเกษตรกรได้มาก ซึ่งจากการดำเนินการของศูนย์กระจายสินค้า เชียงแสนมาประมาณ 4 เดือน ได้ขนส่งยางพาราแผ่นรมควันชั้น 3 ไปแล้ว 2 รอบประมาณ 30 กว่าตัน โดยยังมีออเดอร์สั่งซื้อต่อเนื่องจากผู้ประกอบการโดยตรงจากจีน 10,000 กว่าตัน จากใต้หวันอีก 100,000 กว่าตัน ซึ่งจังหวัดเชียงรายมีความได้เปรียบในการขนส่งสินค้าไปยังประเทศผู้รับซื้อ เพราะระยะ

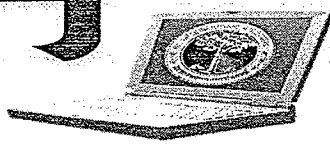

คุณสมชายแดนแก้วรัตน์

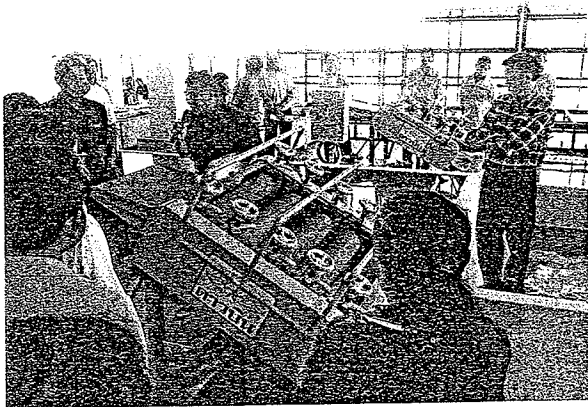
ทางไกล ต้นทุนค่าขนส่งต่ำ อีกทั้งเป็นการส่งไปจำหน่ายให้กับผู้ประกอบการโดยตรง ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางในประเทศจีน ซึ่งประเทศจีน เป็นตลาดยางพารารายใหญ่ของไทย และยังมีความต้องการอีกมาก แต่มีหลายคนกังวลว่า หากยางพาราที่ปลูกในจีนเปิดกรีดได้ อาจจะมีผลกระทบต่อไทยนั้น ขอเรียนว่าไม่ต้องกังวล เพราะประเทศจีนมีอากาศหนาว จึงเปิดกรีดยางพาราได้เฉลี่ย 2 เดือนครึ่งต่อปีเท่านั้น ซึ่งผลผลิตยังไม่เพียงพอต่อความต้องการแน่นอน

ภาคเหนือถือเป็นแหล่งปลูกยางพาราใหม่ที่กำลังมีผลผลิตทยอยออกสู่ตลาด ความได้เปรียบของจังหวัดเชียงรายที่ใกล้กับแหล่งรับซื้อในต่างประเทศ จะเป็นโอกาสดีของเกษตรกร ดังนั้น ด้วยศักยภาพดังกล่าวนี้ หากได้รับการผลักดันจากภาครัฐ จังหวัดเชียงรายก็จะกลายเป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้ายางพาราแหล่งใหญ่ในอนาคต โดยไม่ต้องพึ่งตลาดภาคใต้เพียงอย่างเดียว

ผลักดัน เชียงราย อับ ยางภาคเหนือ บังสู่อุตสาหกรรมยางของจริง

สกลย. ดันจังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์กลางส่งออกยางพาราภาคเหนือผ่านชายแดนเพื่อนบ้าน เผยมีพื้นที่เปิดกรีตได้แล้ว 200,000 ไร่ พร้อมหนุนเกษตรกรรวมกลุ่มตั้งโรงงานแปรรูปเพิ่มมูลค่าเพิ่มราคา

นายประสิทธิ์ หมดเสน รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกลย.) เปิดเผยหลังการประชุมผู้อำนวยการ สกลย. 17 จังหวัดภาคเหนือว่า ที่ประชุมมีแนวคิดผลักดันให้จังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์กลางยางพาราภาคเหนือ เนื่องจากเป็นจุดส่งออกสินค้ายางพาราไปยังประเทศเพื่อนบ้านที่สำคัญ โดยเฉพาะทางจีนตอนใต้

ปัจจุบันในพื้นที่ภาคเหนือมีการปลูกยางพารามากกว่า 10 ปี มีพื้นที่ปลูกยางทั้งหมดกว่า 1 ล้านไร่ มีผลผลิตประมาณ 200,000 ตัน จึงทำให้เกษตรกรจำนวนมากมีการเก็บผลผลิตน้ำยางออกมาจำหน่าย หรือส่งออกไปยังต่างประเทศในปริมาณที่มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การเพิ่มของปริมาณยางพารากลับสวนทางกับปัญหาราคายางพาราที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่อง สกลย. จึงกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ด้วยการส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันเพื่อรวบรวมผลผลิตแปรรูปเพื่อการส่งออกโดยไม่เพิ่มจำนวนไร่ยางพาราขึ้นมาอีกซึ่งสอดคล้องกับพื้นที่ในจังหวัดเชียงรายที่เป็นจุดส่งออกสินค้ายางพาราที่สำคัญไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

"ขณะนี้ตลาดจีนตอนใต้ยังมีความต้องการยางครบ หรือ ยางก้อนถ้วยที่นำมาแปรรูปด้วยการรีดเป็นจำนวนมาก ดังนั้น

เกษตรกรที่เคยขายยางก้อนถ้วยสามารถทำการแปรรูปได้ ขณะที่ยางแผ่นรมควันปัจจุบันมีโรงงานตั้งอยู่ที่บ้านห้วยซ้อ อำเภอเวียงของ ดิดชายแดนไทย-สปป.ลาว ซึ่งเกษตรกรสามารถรวบรวมผลผลิตเพื่อนำไปแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควันได้"

นายประสิทธิ์กล่าวอีกว่า ก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) ในปี 2558 เกษตรกรยางพาราไทยต้องปรับตัวอย่างมากโดยเฉพาะด้านต้นทุนการผลิต

เนื่องจากปัจจุบันสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ยางพาราจะล้นตลาดกว่า 1 ล้านตัน ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านสามารถผลิตยางพาราได้เกือบทุกประเทศ และต้นทุนต่ำกว่าประเทศไทย อาทิ สปป.ลาว พม่า อินโดนีเซีย โดยในภาคเหนือสามารถทำได้ง่ายเพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกยางพารารายละประมาณ 20-30 ไร่ จึงควรจะทำเองมากกว่าจ้างแรงงาน เนื่องจากต้นทุนของยางพาราส่วนหนึ่งเป็นค่าแรงถึง 40% แต่หากทำเองจะไม่เสียต้นทุน และ สกลย.พร้อมให้การสนับสนุน

ด้านนายอนันต์ยศ แก้วคุ้มภัย ผู้อำนวยการ สกลย.เชียงรายกล่าวว่า ปัจจุบันจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ยางพาราทั้งสิ้นประมาณ 680,000 ไร่ เป็นเกษตรกรที่ลงทะเบียนกับ สกลย. 350,000 ไร่ จำนวน 25,053 ราย สามารถเปิดกรีตได้แล้วประมาณ 200,000 ไร่

ล่าสุด สกลย.ได้ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางสินค้าแปรรูปยางพาราที่อำเภอเวียงแสน รวมทั้งผลักดันให้ใช้งบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน จำนวน 60 ล้านบาท ตั้งโรงงานแปรรูปยางพาราที่บ้านห้วยซ้อ

ขณะที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงรายรายงานว่ามี 2556 มีมูลค่าการค้ายางพารารวมทั้งสิ้น 35,977.62 ล้านบาท แยกเป็นการส่งออกมูลค่า 34,313.37 ล้านบาท นำเข้า 4,073.62 ล้านบาท เป็นการค้ากับ 3 ประเทศหลักคือ จีน พม่า และ สปป.ลาว ผ่านเส้นทางจุดผ่านแดนทั้งทางบกและทางเรือ สินค้ายางพาราส่งออกผ่านท่าเรือแม่น้ำโขงอำเภอเวียงแสนแห่งที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นรมควันชั้น 3 มูลค่าการส่งออกกว่า 433.08 ล้านบาท เป็นสินค้าส่งออกอันดับ 2 รองจากชิ้นส่วนกระบือแช่แข็ง ๘

ที่มา : ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

นิตยสารยางเศรษฐกิจ ฉบับ 35/2557 สื่อแนวตั้งด้านยางพาราขายดีที่สุด
เมื่อความ "ถูกต้อง" ถูกนำมาใช้คนละความหมาย พลก็เลยวุ่นวายอย่าง
ที่เห็น และเป็นอยู่...!!!

ดังเช่นปัญหาวิกฤติการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศ เพราะ "คู่ขัดแย้ง" ต่างตั้ง "ความ
ถูกต้อง" มาเป็นพวกของตัวเอง โดยมีมวลมหาประชาชนของแต่ละฝ่ายเป็นแนวร่วมสนับสนุน
หากแต่ความถูกต้องของแต่ละฝ่ายความหมายไม่เหมือนกัน และคิดว่าความถูกต้องที่ตัว
เองมีอยู่คือ "ของจริง" แต่ของอีกฝ่ายเป็น "ของปลอม"...!!!

จนถึงวันนี้การชุมนุมทางการเมืองใจกลางเมืองหลวงของประเทศก็ยังมียืดยาวมาเกือบ
จะครึ่งปี แต่ก็ยังไม่มียี่ที่จะ "จบ" ลงเมื่อใด

เพราะต่างฝ่ายไม่มีเจตนาเป็นตัวกำหนด ต่างฝ่ายต่างเล่นบท "พระเอก" ไม่กล้า
ใช้ความรุนแรง เพราะกลัวเสียมวลชนและภาพลักษณ์

หวังให้ฝ่ายตรงข้ามหมดแรงไปเอง

ประเทศจึงตกอยู่ในภาวะสุญญากาศ แม้จะผ่านการเลือกตั้ง 2 ก.พ. ไปแล้ว ก็ไม่สามารถ
เดินหน้าได้

และจะเป็นอย่างนี้ไปอีกหลายเดือนตราบดีที่ยังไม่มี "ความรุนแรง" และ "ความสูญเสีย"
เกิดขึ้น...!!!

หรือไม่ต้องใช้ "ตัวช่วยพิเศษ" เข้ามาเป็นตัวจบปัญหา เช่น ทหาร และองค์กรอิสระ
เป็นต้น ดังเช่นที่เกิดขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

หรือคุณคิดว่าจะมีทางออกที่เป็นไปได้จริงสำหรับประเทศไทย นอกเหนือจากนี้...???

*** พืชสงของวิกฤติการเมือง ส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับคนในประเทศนี้ ไม่ใช่เฉพาะใน
เมืองหลวงที่เป็นจุดเกิดเหตุเท่านั้น

แต่ได้รับพิษกันถ้วนหน้า โดยเฉพาะ ข้าว ที่รัฐไม่มีเงินไปจ่ายค่าจำนำข้าวขาวนา ซึ่ง
เป็นฐานเสียงหลักของรัฐบาลรักษาการ

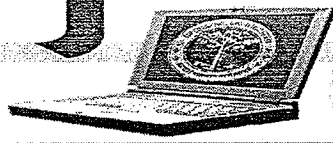
ขณะที่เมื่อไฟก๊ส เข้ามาใน ยางพารา ด้วยแล้ว ก็ยิ่งหดหู่ เพราะนับตั้งแต่ต้นปีเป็นต้น
มา ราคาขางตกตั้งจุนใจหัวไม้ขึ้น ราคาขางแผ่นดิบในตลาดประมูลตกมาต่ำกว่า 60 บาท/กก.
ราคาต่ำที่สุดในรอบ 5 ปี

หากแต่ชาวสวนยางกลับทำอะไรไม่ได้มากไปกว่า "คุกเข่า" ยอมจำนน เพราะประเทศ
ไทยตกอยู่ช่วงสุญญากาศ ไม่มีรัฐบาลตัวจริงบริหารงาน

ส่วนชาวสวนยางที่มีปากเสียงในการเดินขบวนเรียกร้องความเดือนร้อนแทนคนในอาชีพ
นี้ โดยเฉพาะคนใต้ มาร่วมชุมนุมอยู่ในเมืองหลวงกับ "ก้านันสุเทพ" เกือบหมด

ถ้าสถานการณ์ราคาขางยัง "งอมพระราม" อยู่อย่างนี้ คงได้เห็นชาวสวนยาง ใค่นาย
ไปปลูกพืชชนิดอื่นแน่ๆ

โดยเฉพาะสวนยางที่เจ้าของไม่ได้ลงมือทำเอง ต้องจ้างแรงงาน เมื่อยางราคาตกก็ย่อมจะทำให้ส่วนแบ่งของคนกรีดยางน้อยลงจนไม่พอกับการใช้จ่าย

โดยเฉพาะสวนยางเปิดใหม่ หรือสวนยางแก่ผลผลิตต่ำ คนงานจึงต้องขอส่วนแบ่งเพิ่ม เป็น 50% และอาจจะถึง 60% ก็มี

นั่นเท่ากับว่าเจ้าของสวนยางจะมีรายได้จากสวนยางลดลง จนอาจจะถึงกับไม่มี "รายเหลือ"

ถ้าราคายางยังตกแบบไม่แตะเบรคอย่างนี้ มีหวังได้เห็นเกษตรกร "ขาดสวนยาง" เป็นแน่ หรือไม่จริง...???

*** เศษสะเกิดจากระเบิดการเมือง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภาคใต้ที่มี ยางพาราเป็นตัวขับเคลื่อน เมื่อ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ระบุแม้เศรษฐกิจภาคใต้จะฟื้นตัวขึ้นมาระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากภาคการส่งออกไหลรั้นเพราะเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว

แต่เดือนให้เฝ้าระวังสถานการณ์ราคายางยังมีปัจจัยลบจากผลผลิตส่วนเกินที่สูงขึ้นเรื่อยๆ จะมีผลต่อราคายาง และชาวสวนยาง

ขณะที่นายประสิทธิ์ หมิดเส็น รักษาการ ผอ.สกย.ออกมาเปิดเผยว่าโดยอ้างตัวเลขจากสำนักงานสถิติแห่งชาติว่าผลผลิตยางปัจจุบันล้นตลาดอยู่กว่า 1 ล้านตัน

ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านรอบไทยมีความสามารถผลิตยางได้ทุกประเทศ โดยเฉพาะลาว มีพื้นที่ปลูกแล้วมากกว่า 1 ล้านไร่ ที่สำคัญคือ เพื่อนบ้านมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าไทย

โดยเฉพาะด้านแรงงาน ไทยมีต้นทุนสูงถึง 40% ของต้นทุนรวม

พร้อมกับแนะแนวทางให้เกษตรกรรายย่อยเร่งปรับตัวก่อนเข้าสู่ AEC ในปี 58 รายที่มีพื้นที่สวนยาง 20-30 ไร่ ควรทำเองมากกว่าการจ้างแรงงาน

ถ้าแกะคำพูดจากนายประสิทธิ์ ก็เหมือนคำเตือนชาวสวนยางว่าถ้าไม่ปรับตัว ปรับพฤติกรรม การทำสวนยาง หลังปี 58 ได้ "ขาดสวน" กันแน่ๆ...!!!

*** แต่ในขณะที่พระอาทิตย์ตกทางฝั่งชาวสวนยาง แต่อีกฟากฝั่งหนึ่งพระอาทิตย์ก็กลับไปขึ้นทางฝั่งผู้ผลิตยางรายใหญ่ ก็เมื่อบริษัท ศรีตรัง แอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) ออกมาให้ข่าวว่าปี 2557 การผลิตและส่งออกยางของบริษัทจะขยายเพิ่มขึ้น 10-15% จากเดิมที่ส่งออกอยู่ที่ปีละ 1 ล้านตัน มีส่วนแบ่งอยู่ในตลาดโลกถึง 12%

พร้อมกับวางแผนการลงทุนโรงงานผลิตยางและสวนยางเพิ่ม โดยเฉพาะโรงงานยางแห่งในภาคเหนือและอีสาน งบประมาณกว่า 4,000 ล้านบาท เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตให้ได้ 1.5 ล้านตัน จากเดิมผลผลิตได้ 1.3 ล้านตัน

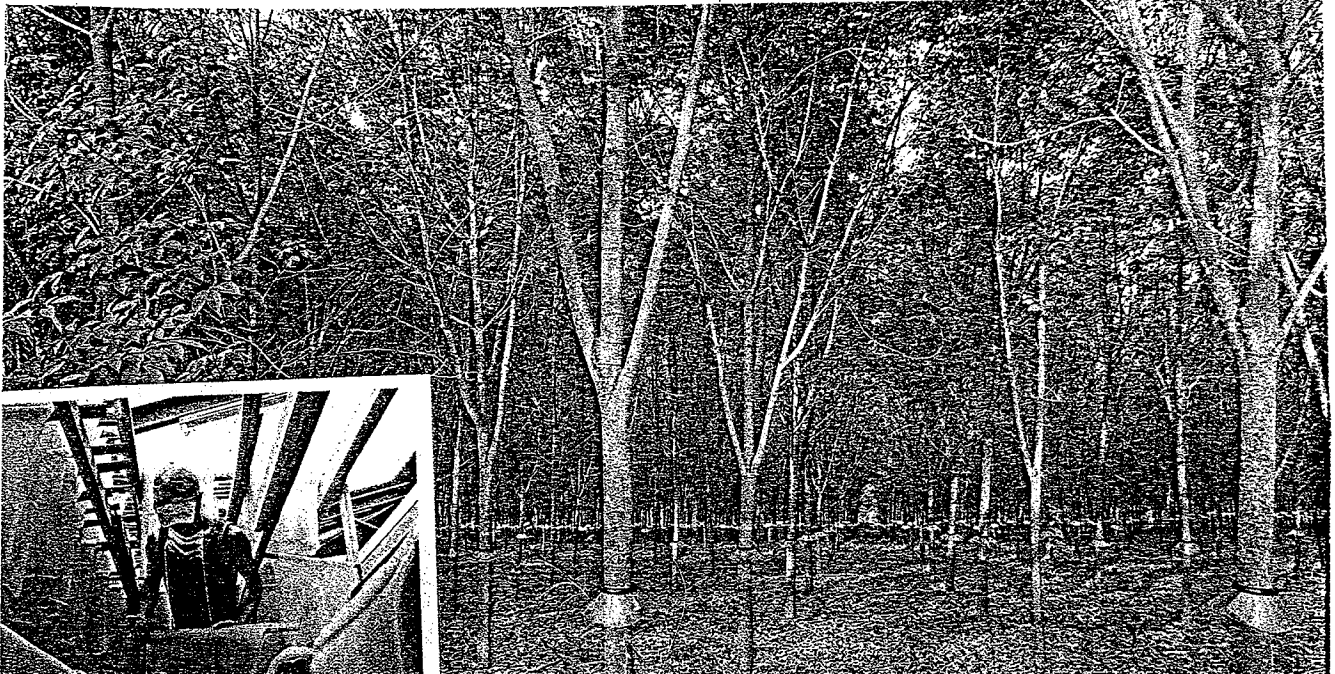
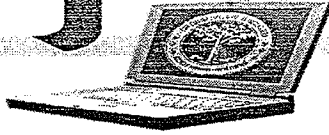
อีกด้านศรีตรังยังลงทุนปลูกยางเองจากเดิมที่มีอยู่ 31,000 ไร่ มีแผนจะเพิ่มอีกในปีนี้และปีหน้า 50,000 ไร่ ใช้งบลงทุนกว่า 1,000 ล้านบาท รวมๆ แล้วใกล้ 100,000 ไร่

ทั้งนี้เพื่อใช้ในการต่อรอด้านชีพพลายในตลาด เพราะยางดิบคือต้นทุนหลักกว่า 97% ของโรงงานผลิตยาง

การที่ศรีตรังหันมาปลูกยางกว่า 80,000 ไร่ เท่ากับว่าจะมีผลผลิตเป็นของตัวเองกว่า 22,000,000 กก.

ถามว่าถ้ายางพาราไม่มีอนาคต หรือทิศทางที่ดี ยักษ์ใหญ่จะทุ่มเงินลงทุนขนาดนี้หรือไม่...???

อินทรีทอง

กลยุทธ์พลิกสวนมะม่วง เป็นสวนยาง 150 ไร่ ผลิต 3 ตัน โคยเงิน 2 แสน/เดือน

นายสายัณห์ ปานพินิจ และลูกชาย เกษตรกรหัวก้าวหน้าแห่งเมืองรถม้า เจ้าของสวนยาง 150 ไร่ เลือกที่จะเพิ่มต้นทุนด้วยการทำยางแผ่นดิบคุณภาพ เพิ่มมูลค่ายางให้สูงขึ้น เพื่อต่อสู้กับวิกฤติราคายางตกต่ำ

สองแนวทางการผลิตยางที่กำลังต่อสู้กัน
อย่างเข้มข้น ในช่วงยางราคาตก...!!! คือ...???

1. การ "ลดต้นทุน" เพื่อเพิ่มส่วนต่าง
ของกำไร

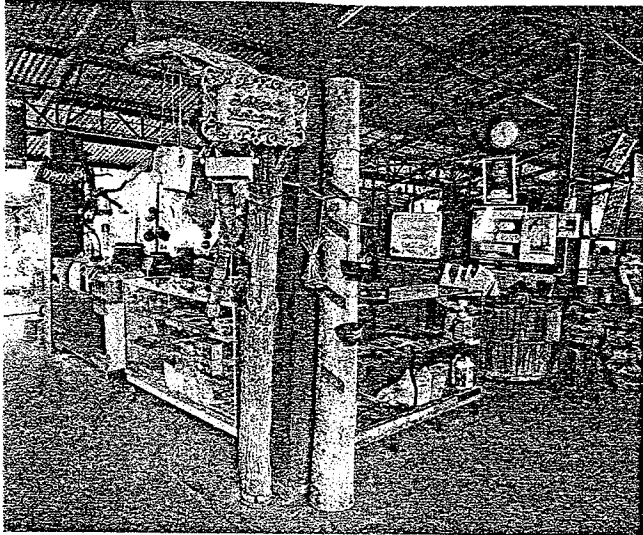
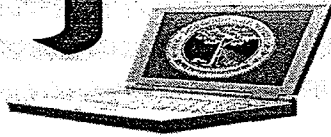
2. การ "เพิ่มต้นทุน" เพื่อเพิ่มผลผลิต
และมูลค่า ผลลัพธ์คือกำไรสูงขึ้น

แม้แนวทางจะต่างกัน แต่ผลลัพธ์ที่ต้อง
การเหมือนกันคือ "กำไร"

หากแต่การ "ลดต้นทุน" ไม่ได้หมาย
ความว่าจะได้กำไรเสมอไป ถ้าคุณภาพยางลดลง

เช่นเดียวกับกับ การ "เพิ่มต้นทุน" ก็ไม่
ได้หมายความว่ากำไรจะลดลง ถ้าทำให้คุณภาพ

ยางสูงขึ้น

ชวนฝัน ยังขายอุปกรณ์สวนยางทุกชนิด รวมทั้งลวดแขวนถ้วยยางและหมวกยาง โดยใช้คนงานเป็นคนทำ คนงานจึงมีรายได้ทั้งปี

เครื่องเป่าใบยางตัดแปลงมาจากเครื่องตัดหญ้าปกติ ติดกับรถไถ เป่าใบยางบริเวณโคนต้น ใบจะไม่กองอยู่กลางร่องยางพอดี ทำให้การป้องกันไฟป่าในสวนยางทำได้เร็วขึ้น

ดังตัวอย่างของเกษตรกร 2 กลุ่ม ที่เลือกลดต้นทุนการผลิตยางด้วยการทำยางก้อนถ้วย กับการเพิ่มต้นทุนเพื่อแปรรูปเป็นยางแผ่นดิบคุณภาพ

ถ้าเป็นท่าน จะเลือกผลิตยางตามแนวทางไหน...???

แต่นายสายัณห์ ปานพินิจ เกษตรกรหัวก้าวหน้าแห่งเมืองรถม้า เจ้าของสวนยาง 150 ไร่ เลือกที่จะเพิ่มต้นทุนด้วยการทำยางแผ่นดิบคุณภาพ เพิ่มมูลค่ายางให้สูงขึ้น เพื่อต่อสู้กับวิกฤติราคายางตกต่ำ

ไม่เพียงเท่านั้น เขายังมีเทคนิคการดูแล และบริหารจัดการที่เป็นต้นแบบดีๆ หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการวางระบบน้ำหยดในสวนยาง การติดหมวกกันฝน การจ้างแรงงานแบบรายวัน รวมทั้งการติดตั้งเครื่องเป่าใบยางป้องกันไฟป่าในช่วงหน้าแล้ง เป็นต้น

แนวทางการทำสวนยางของเขาล้วนน่าศึกษาอย่างยิ่ง

หนึ่กรู้ง มุ่งสู่ชนบท เป็นเกษตรกรสวนมะม่วง 150 ไร่ที่ลำปาง

สายัณห์เล่าให้ทีมงานฟังว่า “เดิมทีผมเป็นคนกรุงเทพฯ อยู่แถวๆ ลาดกระบัง เมื่อก่อนแถวลาดกระบังจะเป็นบ้านนอก ผมผูกพันอยู่กับธรรมชาติมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเรียนจบ ม.6 ก็ขอทางบ้านว่าอยากเรียนด้านเกษตร เพราะชอบปลูกต้นไม้ จึงได้ไปเรียนที่แม่โจ้ สมัยนั้นแม่โจ้ยังเป็นวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่”

หลังจากนั้นเขาศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

สาขาเครื่องยนต์หนัก Oregon Technical Institute (O.T.I) และเมื่อปี พ.ศ. 2556 ได้รับปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ลำปาง

เขาเล่าต่อว่า ได้ผ่านการทำงานมาหลากหลายรูปแบบ ทั้งเป็นเจ้าของธุรกิจเอง และเป็นลูกจ้าง แต่ด้วยใจที่ยังรักเกษตรจึงทำให้เขาตัดสินใจเริ่มต้นชีวิตเกษตรกร โดยซื้อที่ดิน 7 ไร่ ใน อ.เมือง จ.ลำปาง เพื่อปลูกมะม่วงในปี พ.ศ. 2530 มีมะม่วงอยู่ 3 สายพันธุ์คือ ไขค่อนันต์ เขียวเสวย และน้ำดอกไม้สีทองและตั้งชื่อสวนว่า “ไร่ชวนฝัน”

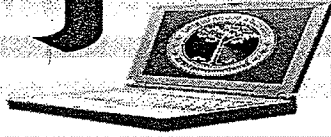
การปลูกมะม่วงเริ่มพัฒนาและขยายพื้นที่เรื่อยๆ จนมีที่ดินกว่า 150 ไร่ ผลผลิตมะม่วงส่งขายทั้งใน และนอกประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซีย เป็นต้น

อีกทั้งยังเป็นสวนต้นแบบสำหรับการศึกษาเชิงท่องเที่ยวชื่อดังของ จ.ลำปาง

สวนมะม่วงของเขายังถือเป็นต้นแบบของสวนมะม่วงยุคใหม่ในสมัยนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการวางระบบน้ำ การปลูกมะม่วงระยะชิด 2.50x2.50 เมตร และและปลูกพุ่มเตี้ย เป็นต้น ต่อมาเกิดวิกฤติ เมื่อราคามะม่วงตกต่ำ ไม่คุ้มค่าแก่การลงทุน จึงต้องมองหาพืชตัวใหม่ที่ดีกว่า

พลิกสวนมะม่วง เป็นสวนยาง 10,000 ต้น

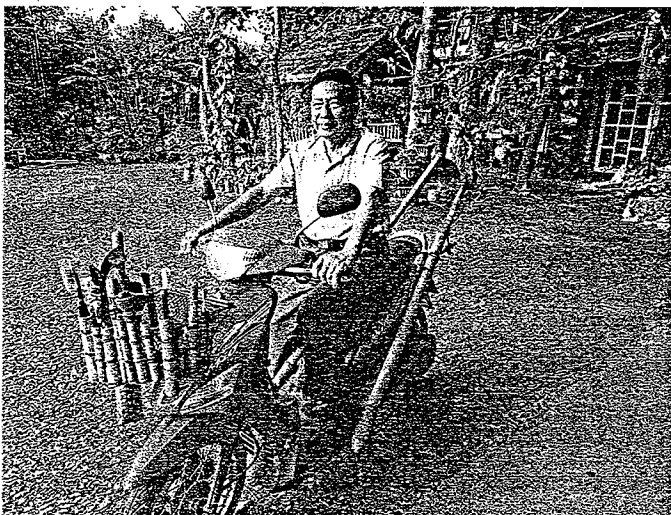
กว่า 18 ปี ที่นายสายัณห์ทำสวนมะม่วง ก่อนจะค้นพบพืชใหม่ขนาดโตไกล อย่าง ยางพารา ในปี 2547 ตรงกับ

ระบบน้ำหยดจะถูกรางไว้ใกล้ๆ กับต้นยาง เปิดในช่วงหน้าแล้งทุกวันๆ ละ 10 ซม. ข้อดีนอกจากยางจะโตแล้ว ยังช่วยให้ยางผลัดใบช้า เปิดกรีดเร็ว และให้ปุ๋ยช่วงหน้าแล้งได้

ช่วงโครงการปลูกยางพารา 1 ล้านไร่ ของรัฐบาลสมัยนั้น โดยภาคเหนือมีการส่งเสริมปลูกยางกว่า 300,000 ไร่ ใน 17 จังหวัด ส่วนใหญ่ส่งเสริมให้ปลูกยางสายพันธุ์ RRIM 600 เมื่อมีโครงการส่งเสริมการปลูก และมีเจ้าหน้าที่เข้ามาอบรมให้ความรู้และชี้ให้เห็นทิศทางที่ดีในอนาคต เขาจึงตัดสินใจในปลูกยางจำนวน 100 ไร่ โดยมีการปลูกแทรกกับต้นมะม่วงที่เหลือ

"บังเอิญตอนนั้นเมื่อปีพ.ศ.2547 ทางกรมเริ่มมีการส่งเสริมการปลูกยาง มีเจ้าหน้าที่มาอบรม และมีพรรคพวกที่จะปลูกด้วยกัน ผมก็เลยกล้าตัดสินใจตัดมะม่วงทั้งหมด หันมาปลูกยางทีเดียว 150 ไร่ แต่ปลูกอยู่ 4 รุ่น มีต้นยางอยู่กว่า 10,000 ต้น"

ชุดตรวจสวนยาง มอเตอร์ไซค์ประจำตำแหน่งเวลาสายันท์เข้าไปในสวน จะมีอุปกรณ์จัดการสวนยางเบื้องต้น เช่น มีดกรีดยาง กรรไกรตัดกิ่ง จอบ มีด ยาทกหน้ายาง หรือแม้กระทั่งปุ๋ย บ่งบอกถึงความเอาใจใส่สวนยางเป็นอย่างดี

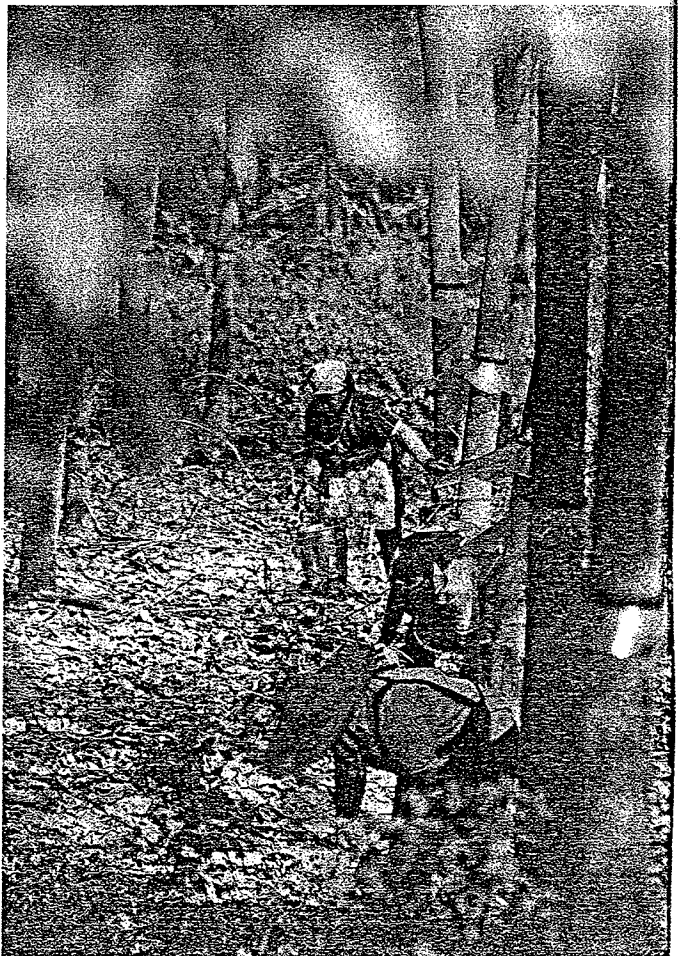
พันธุ์ยางที่เลือกปลูกคือ RRIM 600 เป็นส่วนใหญ่ และ RRIT 251 บางส่วน

การปลูกยางเขาบอกว่า ตอนนั้นกรมวิชาการเกษตร แนะนำให้ปลูก 2 ระยะ คือ 3x7 เมตร และ 3x6 เมตร เพราะกรมวิชาการเขาแนะนำว่าภาคเหนือ และทางอีสานให้ปลูกระยะ 3x6 เมตร

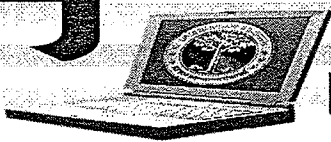
แต่เขาบอกว่าระยะ 3x6 เมตร ไม่ดีนัก เพราะต้นชิดกันเกินไป แม้จะปลูกยางต่อไร่ได้เพิ่มขึ้น แต่การเจริญเติบโตกลับไม่ดีเท่าที่ควร

"ตามหลักวิชาการบอกว่า ดินเลวปลูกดี ดินดีปลูกห่าง ปรากฏว่าที่บไป ตอนแรกๆ จะเจริญเติบโตดี แต่พอใบเริ่มช่นกันทำให้โตช้า จำนวนต้นต่อไร่ก็ใช้เยอะ ปุ๋ยก็ใส่เยอะ พอใบมันช่นกันมันก็ปรุงอาหารไม่ค่อยได้หรอก ต้นมันเยอะก็จริง แต่น้ำยางได้น้อย สุริยะ 3x7 เมตรไม่ได้"

นอกจากนี้ช่วงยางต้นเล็ก ยังมีการปลูกมะละกอ สดลแลนต์แซมอยู่หลายปี โดยปลูกตามแถวยางและได้เก็บ

การจัดการแรงงานในสวนยางจะแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน คนกรีดยาง คนเก็บน้ำยาง และคนทำยางแผ่น แล้วจึงเป็นรายวัน แม้ต้นทุนแรงงานโดยรวมจะไม่ต่ำกว่าการแบ่งหุ้น แต่ทำให้การบริหารจัดการสวนยางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลผลิตหลายตันต่อวัน เป็นรายได้เสริมที่ดีในช่วงที่ยังไม่มีรายได้จากสวนยาง

การทำสวนยางระบบน้ำหยดเต็มพื้นที่ ต้นยางโตไว ผลผลิตเพิ่ม

เนื่องจากสภาพหน้าดินแฉะภาคเหนือค่อนข้างดี และชั้นดินด้านล่างเป็นหินลูกรังทำให้เขาคิดเสมอว่าจะทำอย่างไร จึงจะสามารถปลูกยางได้ แต่ด้วยเป็นสวนมะม่วงเก่าที่ทำระบบน้ำหยดอยู่แล้ว จึงไม่ยากสำหรับการปลูกยาง

ทั้งนี้เพราะสวนยางมีการวางระบบน้ำภายในสวนอยู่แล้ว ซึ่งเป็นระบบน้ำเก่าจากสวนมะม่วง จึงใช้วิธีต่อสายยางใช้รดต้นยางในช่วงปลูกใหม่ได้ทันที สวนยางของเขาจึงแทบจะไม่มีการปลูกซ่อมเลย แม้จะประสบกับภัยแล้งหนักๆ ก็ตาม

นายสายัณฑ์เล่าว่า "ที่แรกก็กลัวแล้งอยู่เหมือนกัน บังเอิญว่าในการปลูกมะม่วงเราต้องมีระบบน้ำที่ต่อเนื่องอยู่ 100 ไร่ โดยให้แรงงานต่อสายยางรด เพราะเมื่อก่อนแรงงานหาจ่าย และค่าแรงถูกแคว้นละ 35-40 บาทเท่านั้น

"ตอนแรกที่เรารดน้ำสวนยาง คนที่เขาเคยปลูกยางมาก่อนไม่ค่อยเห็นด้วยสักเท่าไร เพราะว่ายางปกติเขาจะไม่รดน้ำ ยิ่งคนทางใต้มาเห็นเขาจะหัวเราะด้วยซ้ำว่าทำไมต้องรดน้ำ"

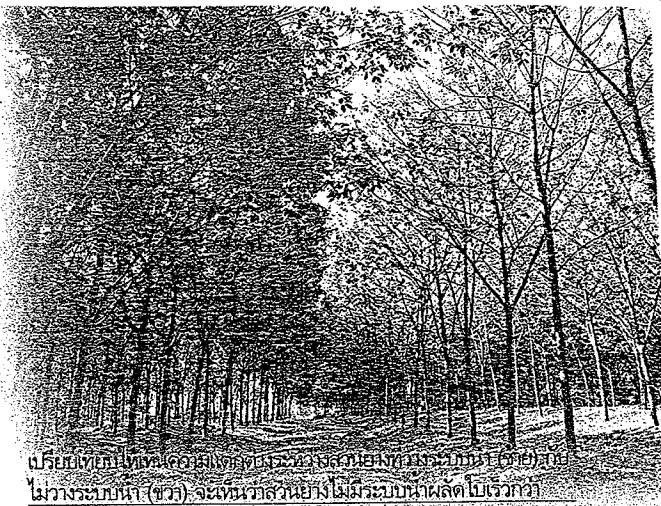
ผลจากการรดน้ำในสวนยาง ทำให้ต้นยางไม่ตายในช่วงหน้าแล้ง และยังโตไวอีกด้วย รวมทั้งช่วงวิกฤติภัยแล้งหนักในช่วงปี 2553 สวนยางของเกษตรกรส่วนใหญ่เสียหายและตายเยอะมาก แต่ยางของเขาอยู่รอดปลอดภัยทั้ง 10,000 ต้น ผลก็เพราะการมีระบบน้ำนั่นเอง

"แต่ช่วงหลังเรารดด้วยมือไม่ไหว เพราะว่ามีพื้นที่ปลูกยางเราเยอะขึ้นและค่าแรงสูงขึ้น จึงเปลี่ยนมาเดินสายระบบน้ำหยดขนาด 4 ลิตร/ชั่วโมง ทุกต้นๆ ละ 1 หัว

"อย่างหน้านี้เปิดให้น้ำเกือบทุกวันวันละ 10 ชั่วโมง คือช่วง 17.00 - 08.00 น. ของอีกวัน ช่วงเย็นก่อนเลิกงานคนงานจะเดินเปิดน้ำทุกแถว และเปิดปั๊มจนถึง 8 โมงเช้ามาทำงานก็ไปปิด"

ทั้งนี้การให้ระบบน้ำหยดช่วยเรื่องการประหยัดน้ำได้ดีกว่าระบบสปริงเกอร์

ข้อดีของการให้น้ำสวนยางนอกจากยางจะโตไวแล้วยังมีผลต่อการผลิตใบยางช้าลง ทำให้สามารถกรีดยางได้

เปรียบเทียบบางสวนยางที่วางระบบน้ำหยดกับสวนยางที่ไม่วางระบบน้ำ (ขวา) จะพบว่าสวนยางไม่ระบบน้ำผลผลิตใบเร็วกว่า

นานขึ้น อย่างช่วงเดือนกุมภาพันธ์ทางสวนจะให้น้ำเกือบทุกวัน ใบยางยังคงเขียว ขณะที่แปลงที่ไม่มีระบบน้ำ ใบค่อยๆ เหลืองและร่วงเกือบหมด

"เราจะกรีดยางได้นานกว่าคนอื่นพอสมควรอย่างคนอื่นเขาปิดกรีด แต่เรายังกรีดได้อยู่ และเราก็สามารถเปิดกรีดได้ก่อนเพราะเราให้น้ำไปเรื่อยๆ ในช่วงหน้าแล้ง การแตกใบอ่อนก็จะเร็วขึ้น"

ขณะที่การร่วงของใบยางที่ให้น้ำ จะทยอยเหลืองและร่วง ไม่ร่วงทีเดียวทั้งต้น จนดูเหมือนว่าสวนยางใบเขียวทั้งปี

นอกจากนั้นการมีระบบน้ำยังสามารถใส่ปุ๋ยต้นยางในช่วงหน้าแล้งได้อีกด้วย

การปลูกและการดูแลต้นยางช่วงก่อนและหลังเปิดกรีด

ด้านการดูแลสวนยางในช่วงเริ่มต้น เจ้าของสวนให้ข้อมูลว่า จะมีเจ้าหน้าที่ สกย. มาอบรมให้ความรู้ การปลูก การดูแล และการรักษาสวนยาง ประกอบกับเขามีพื้นฐานการทำสวนมะม่วงเป็นทุนเดิมอยู่แล้วจึงไม่ใช่ปัญหานัก

"ทำสวนมะม่วงยากกว่าทำสวนยางเยอะ ยางเลยทำง่ายกว่า เพราะโรคน้อย แมลงก็ไม่กวน ก็ใช้หลักการคล้ายๆ ไม้ผลนั้นแหละ"

สูตรปุ๋ยยางที่กรมวิชาการเกษตรแนะนำในช่วงยางเล็กสำหรับพื้นที่ภาคเหนือคือ สูตร 20-10-12 และยางเปิดกรีดใช้สูตร 30-5-18 แต่สมัยนั้นปุ๋ยสูตร 2 สูตรนี้หายากมาก เขาจึงซื้อแม่ปุ๋ยมาผสมเอง จึงประหยัดกว่าการซื้อปุ๋ยสูตร และใช้วิธีเติมธาตุอาหารรองเข้าไป

ปริมาณการใส่ปุ๋ย ถ้ายางต้นเล็กใส่อย่างน้อยปีละ 3-4 ครั้ง แม้กรมวิชาการเกษตรจะแนะนำให้ใส่อย่างน้อย

2 ครั้งคือช่วงต้นฝน และปลายฝน แต่เขาเลือกที่จะใส่ 3 ครั้ง คือ ต้นฝน กลางฝน และปลายฝน ต้นยางจึงโตไวเป็นพิเศษ ส่วนยางต้นใหญ่หรือยางเปิดกรีดใส่ปีละ 2-3 ครั้ง เช่นกัน แล้วแต่ความสะดวก แต่เขาพยายามจะใส่ 3 ครั้ง เพราะเป็นช่วงที่ยางให้ผลผลิต ต้องบำรุงเป็นพิเศษ และยังสามารถใส่ในช่วงหน้าแล้งได้อีกด้วย เพราะมีระบบน้ำ

“อย่างหน้าแล้งปกติเราจะใส่ปุ๋ยไม่ได้ เพราะดินไม่ขึ้น แต่พอมันน้ำหยดเราก็เอาน้ำไปหยดใส่ตรงบริเวณน้ำหยดได้ มันก็ค่อยๆ ละลายไปเหมือนปุ๋ยละลายช้า รากยางจะได้กินปุ๋ยไม่ขาด”

จากการคำนวณผลผลิตน้ำยางที่ได้สำหรับต้นยางเปิดกรีดได้ 3 ปี เฉลี่ยต้นยาง 27 ต้นได้น้ำยางสด 3 กก. หรือยางแผ่น 1 กก. เป็นที่น่าพอใจจากเจ้าของสวน

เทคนิคบริหารจัดการแรงงาน แบบจ้างรายวัน ควบคุมการทำงานง่ายและมีประสิทธิภาพ

ประมาณปีพ.ศ.2554 สวนยางในลำปางที่ปลูกในปี 2547 เริ่มเปิดกรีดได้ สกย.จึงส่งเจ้าหน้าที่มาอบรมวิธีการกรีดยางแก่เกษตรกรในพื้นที่ เขาและคนงานก็เข้าไปเรียน เป็นเวลา 7 วัน และกลับมาฝึกจนมีความชำนาญ

“ช่วงปีแรกยังถือว่ามีต้นยางเปิดกรีดน้อย เปิดได้ไม่กี่พันต้น ปีต่อมาก็ขยายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันเปิดกรีดได้ประมาณ 6,500 ต้น จากยางทั้งหมด 10,000 ต้น”

ปกติสวนยางขนาดใหญ่ต้องใช้แรงงานหลายครอบครัว และมักจะจ้างแบบแบ่งผลประโยชน์ อาจจะแบ่ง 30:70 หรือ 40 : 60 แม้กระทั่ง 50:50 ก็มี ตามอายุและปริมาณยาง

ขณะเดียวกันเจ้าของสวนจะต้องมีที่พัก และพื้นที่สำหรับทำกินให้ด้วย

รวมถึงปัญหาด้านฝีมือแรงงานก็สำคัญมีทั้งกรีดดีและไม่ดี และการที่ให้คนงานดูแลและทำสวนยางทุกขั้นตอนทั้งกรีดและทำแผ่น เจ้าของสวนไม่สามารถควบคุมการทำงานได้ทั้งหมด

ปัญหาแรงงานจึงเป็นเรื่องใหญ่ที่เดียวสำหรับสวนยาง แต่ไร่ชวนฝันกลับมีเทคนิคการบริหารจัดการแรงงานที่ดี คือ จะจ้างแรงงานในพื้นที่ใกล้เคียงเป็นหลัก โดยการจ้างแรงงานแบบรายวัน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานเก่าจากสวนมะม่วง มีการแบ่งหน้าที่กันทำอย่างชัดเจน คือ มีฝ่าย

กรีดยาง ฝ่ายเก็บน้ำยาง และฝ่ายทำยางแผ่นดิบ เป็นต้น

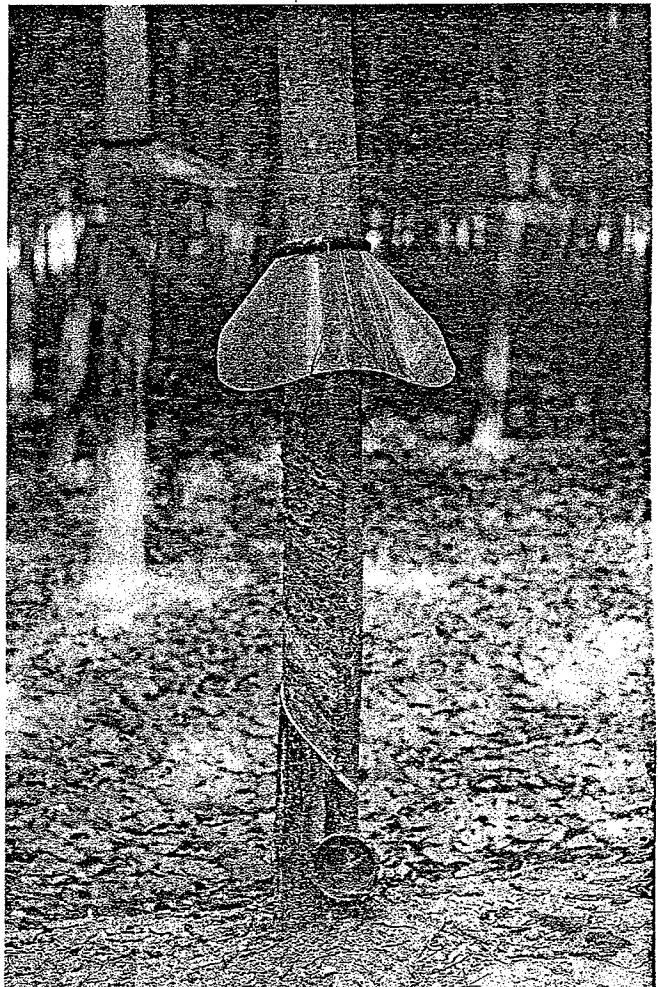
การทำงานแบบนี้จะช่วยให้การควบคุมการทำงานได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะแรงงานกรีดยาง ซึ่งต้องใช้แรงงานฝีมือ

“ปกติสวนยาง 150 ไร่ ต้องใช้คนงานเยอะ แต่พอทำอย่างนี้ใช้คนกรีดแค่ 7 คนเท่านั้น แล้วให้ผู้หญิงเก็บน้ำยาง ระบบนี้จะไม่เหมือนทางใต้”

ทั้งนี้คนกรีดยางจะได้ผลตอบแทนต้นละ 35 สตางค์ อย่างน้อยกรีดได้วันละ 1,000 ต้น แต่ถ้าใครมีฝีมือสูงอาจจะกรีดได้ถึง 1,200 ต้น/วัน

หากกรีดยางได้ 1,000 ต้น จะได้ค่าจ้าง 350 บาท/วัน ใช้เวลาเพียง 4-5 ชั่วโมงเท่านั้น คนกรีดก็ไม่ต้องเก็บน้ำยางและทำแผ่น จึงมีเวลาพักผ่อนสำหรับกราดกรีดวันถัดไป

“คนกรีดยางจะต้องเข้าอบรมก่อน เพื่อให้เรียนรู้การกรีดที่ถูกต้อง แล้วผมก็มาอบรมเขาต่อ และพยายามใช้คนในพื้นที่ทั้งหมด จะไม่เอาคนที่อื่นเพราะผมจะไม่มีบ้านพักให้ อยากให้เขาได้อยู่กับครอบครัวเขาเหมือนเดิม แล้วก็สั่งการ

หมวกกันฝนต้นยาง ดัดแปลงทำขึ้นมาเอง ช่วยให้สามารถกรีดยางได้ในช่วงฤดูฝน

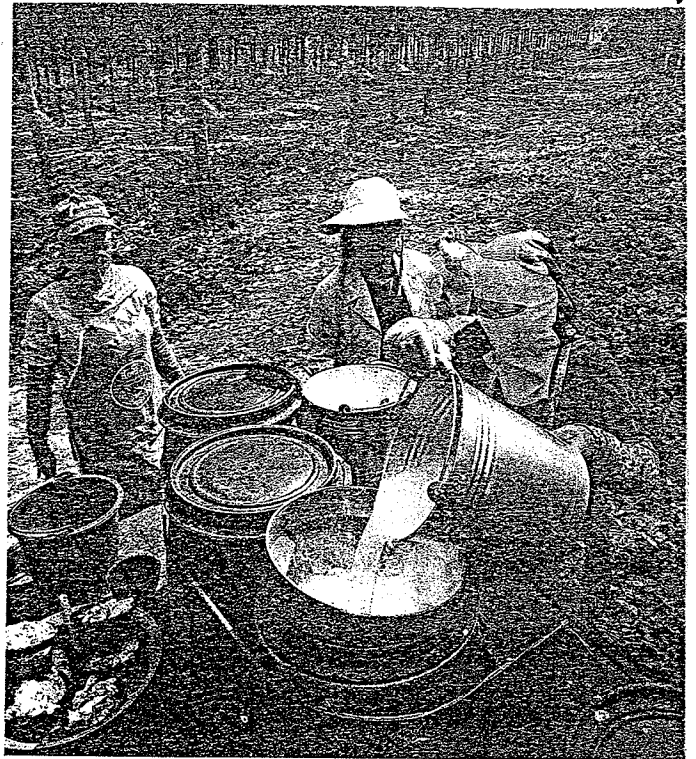
ทางโทรศัพท์ ชีวิตประจำวันเขาจะได้ไม่เปลี่ยนแปลง เราไม่ต้องมีภาระเพิ่ม” สายัณห์บอกข้อดีของการจ้างแรงงานแบบรายวัน และแบ่งหน้าที่กันทำ

แต่เมื่อถามว่าระบบนี้ต้นทุนต่ำกว่าการจ้างแบบแบ่งหุ้นส่วนไหม เขาก็บอกว่าอาจจะไม่ต่ำกว่า และอาจจะสูงกว่าด้วยซ้ำไปในช่วงยางราคาตกต่ำ แต่สิ่งที่ได้คือ สามารถควบคุมการทำงานได้ทุกขั้นตอน ขณะที่ยางแผ่นที่ได้มีคุณภาพสูง

ใส่หมวกให้ต้นยาง ได้น้ำยางแม้วันฝนตก

เป็นประจำทุกปีที่สวนยางจะหยุดกรีดยางในช่วงหน้าฝน ทำให้เจ้าของสวนและคนงานขาดรายได้ สายัณห์จึงคิดหาวิธีแก้ด้วยการหันมา “ใส่หมวก” ให้ต้นยางทุกต้น ทำให้สามารถกรีดยางในช่วงหน้าฝนได้

“หมวกยางจริงๆ ก็ไม่ใช่ของใหม่ละ ทางภาคอื่นเขาทำมาแล้ว แต่หมวกเขาจะไม่เหมือนหมวกผม ผมพยายามดัดแปลง คือ ต้องให้ลมผ่านได้ เพราะไม่อย่างนั้นจะมีปัญหาความชื้นสูง จะทำให้หน้ายางเน่าได้แต่หมวกเราจะไม่ค่อยคลุมลมมากเพราะว่าในฤดูฝนของที่นี่ ไม่มีพายุเป็นฝนตกเฉยๆ เหมือนเรากางร่มไม่ให้เปียกเท่านั้น แต่ทางใต้ต้องห่อลงมาเหมือนกับกระโปรง เพราะฝนหนักและมีลมหน้ากรีดยางเขาจะขึ้น ทำให้เกิดปัญหาเปลือกเน่า”

เมื่อเก็บน้ำยางจากต้น ก่อนเทลงถังเก็บต้องผ่านการกรองเพื่อให้น้ำยางสะอาด ก่อนนำไปรีดแผ่น

ความพิเศษของหมวกยางที่ออกแบบและทำขึ้นมาเองคือ ใช้วัสดุโปร่งแสงทำให้แสงแดดส่องรอดเข้ามาได้ ที่สำคัญคือน้ำฝนไม่โดนหน้ากรีดยาง

นอกจากทำใช้เองแล้ว เขายังทำขายเกษตรกรที่สนใจอีกด้วย

“อย่างฤดูปิดกรีดยาง คนงานจะมานั่งทำหมวกทำอุปกรณ์ไว้ขาย ทำให้เรามีงานให้คนงานทำตลอดทั้งปี ถึงแม้ไม่กรีดยางก็มีรายได้ทั้งปี เขาจะมีรายได้แน่นอน เขาก็จะรู้สึกมั่นคงและจะไม่ไปไหน”

ไร่ชวนฝัน ไม่ได้เพียงแคกรีดยางเพียงอย่างเดียว ยังผลิตอุปกรณ์เกี่ยวกับยางพาราขายอีกด้วย ถือว่าเป็นสวนยางที่ครบวงจร ไม่ต้องไปดิ้นรนหาซื้อจากที่อื่น ทำเอง ใช้เอง และขายด้วย

เทคนิคทำยางแผ่นดิบคุณภาพชั้น 2

ไร่ชวนฝันจะเน้นทำยางแผ่นดิบทั้งหมด เพราะได้ราคาค่อนข้างดีและยังมีมาตรฐานการซื้อขายชัดเจน

แต่ในช่วงต้นฤดูกรีดยางจะนิยมทำยางก้อนถ้วยเพราะค่าความเข้มข้นของยาง (DRC) ต่ำ ปริมาณน้ำยางก็น้อย เมื่อนำมาทำแผ่นยางจะไม่สลายและมีแป้งเยอะ

แต่เมื่อมีปริมาณน้ำยางเพิ่มขึ้นจึงเปลี่ยนมาทำยางแผ่นดิบ

ขั้นตอนและกระบวนการทำยางแผ่น เริ่มจากเก็บน้ำยางจากต้นมากรองเอาเศษสิ่งสกปรก หรือเศษเปลือกยางที่เกิดจากการกรีดออก ให้มีแต่น้ำยางสะอาด

แต่เนื่องจากน้ำยางที่ได้ต่อวันมีปริมาณเยอะกว่าจะเก็บหมดต้องใช้เวลานาน และมักจะเจออาการน้ำยางบูด จึงต้องมีการเติมน้ำยากันบูดเข้าไปในถังน้ำยางทุกครั้ง

“ถ้ายางบูดแล้วจะจับตัวกัน ส่งผลให้ทำเป็นยางแผ่นออกมาไม่สวย และจะมีฟองอากาศ ยางจะไม่มีคุณภาพ”

หลังจากได้น้ำยางมาแล้วก็นำมาสู่ขั้นตอนการผสม เพื่อทำให้น้ำยางแข็งตัวในตะกวดับ หรือตะกวดเสียบ ขนาด 50 แผ่น

สัดส่วนการผสมเขาให้ข้อมูลว่า ปกติยาง 1 แผ่น จะใช้น้ำยาง 3 ลิตร น้ำ 2-3 ลิตร และน้ำกรดเจือจาง 6 ซีซี แต่เพื่อให้การทำงานง่ายขึ้นสำหรับคนงาน จึงมีการคำนวณ

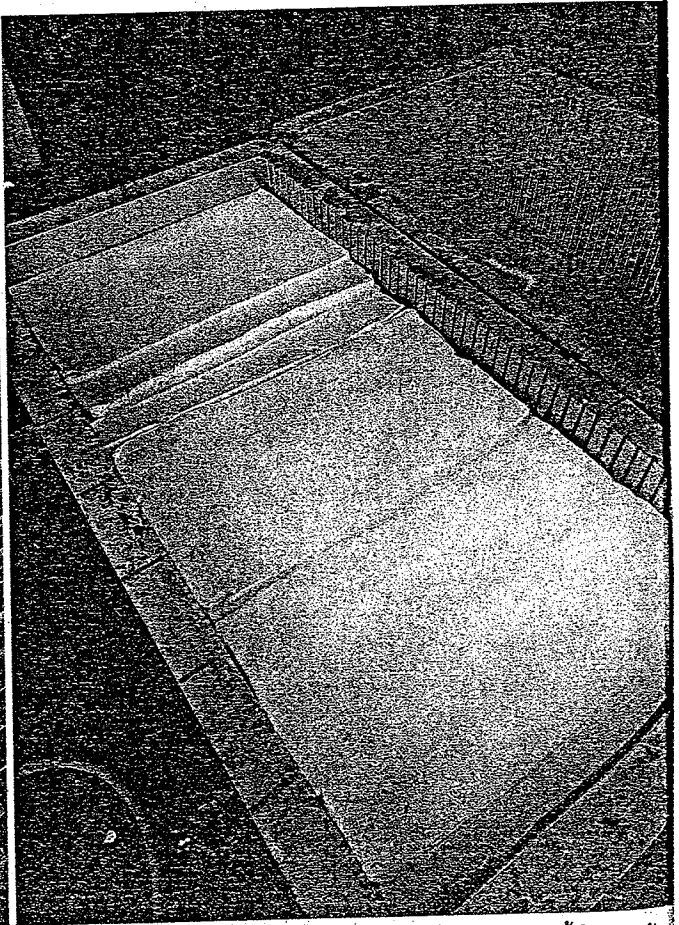
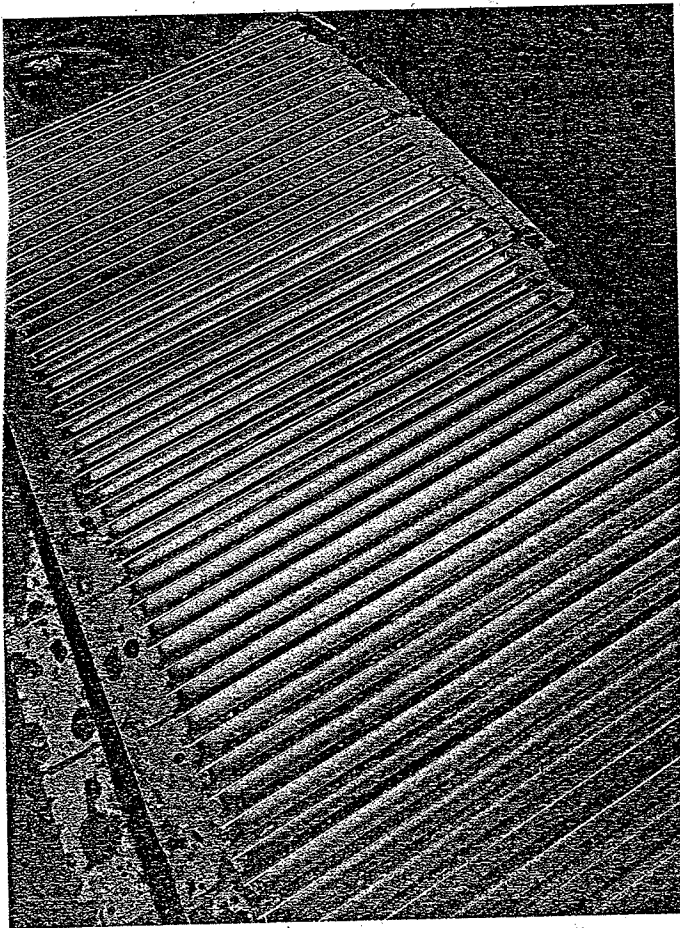
สูตรสำหรับทำยาง 50 แผ่นไว้ โดยวัดจากระดับความสูงในตะกวด คือ ใส่ น้ำสูง 12.50 ซม. จากนั้นเติมน้ำยางสดลงไปจนสูงเท่ากับ 33.50 ซม. (น้ำยาง 21 ซม.) และเติมน้ำกรดเจือจาง 300 ซีซี คนให้เข้ากัน และช้อนฟองอากาศออก

หลังจากนั้นประมาณ 2-3 ชั่วโมง น้ำยางจะเริ่มแข็งตัว จึงนำเข้าสู่กระบวนการรีดแผ่น

เครื่องจักรรีดยางมีอยู่ 2 แบบ คือ จักรรีดเรียบ และจักรรีดดอก โดยจะรีดเรียบประมาณ 3 ครั้ง ให้แผ่นยางหนา 3 มม. โดยตั้งให้ลูกกลิ้งห่างกัน 3 มม.เขาจะใช้วิธีที่ง่ายและไม่เหมือนใครคือใช้แผ่นซีดี 3 แผ่น เพราะซีดีจะหนาประมาณ 1 มม. เวลาทำงานเขาจะหาวิธีที่ง่ายๆ สำหรับคนงาน

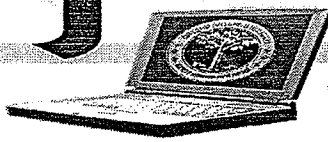
เมื่อรีดเรียบ 3 รอบ จากนั้นก็นำไปจักรรีดดอกอีกรอบหนึ่งก็ถือว่าเสร็จ

เทคนิคที่ไม่เหมือนใครของที่นี่ก็คือ ในแต่ละครั้งที่รีดเสร็จจะเอากระสอบมาซ้อนกันยางแต่ละแผ่น เพื่อไม่ให้

ตะกวดขนาดใหญ่ทำยางแผ่นได้ครั้งละ 50 แผ่น แผ่นยางบางทำให้รีดยางได้ง่ายและเร็วขึ้นกว่าการทำด้วยตะกวดกด

หลังจากรีดแผ่นเสร็จจะนำยางไปแช่ในตะกวดๆ ละ 70 แผ่น แล้วเติมน้ำให้เต็มพร้อม “สารฟอกสียาง” ลงไปให้แผ่นยางสวยขึ้น แช่ไว้ประมาณ 1 คืน เพื่อให้ยางแข็งตัวและคงรูป

แผ่นยางติดกัน เพราะเมื่อแผ่นยางถูกกดทับบนออกจากยาง จะไม่ติดกันแล้ว น้ำก็จะออกตามกระสอบทำให้น้ำออกจากแผ่นได้มาก ซึ่งมีผลทำให้ยางแห้งเร็วด้วย

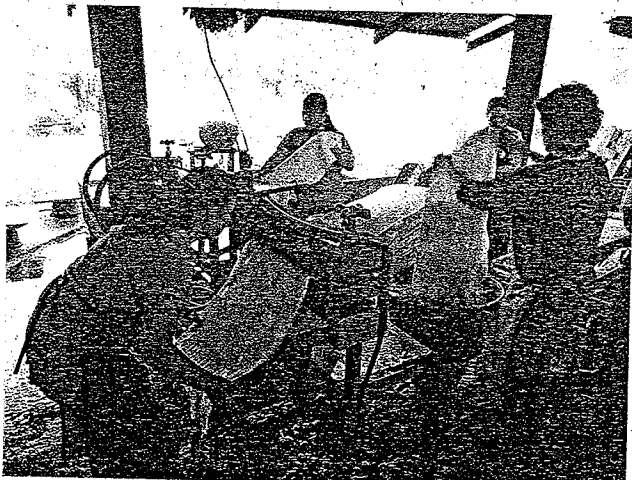
“ถ้าวางแผ่นยางติดกันเวลาเราจะดึงออกมาอีกทีมันติดกันมันทำให้การทำงานช้าลง เหนื่อยด้วย หนักด้วย”

หลังการรีด นำแผ่นยางไปฟิ้งลมเพื่อให้ยางแห้งโดยการระเหย

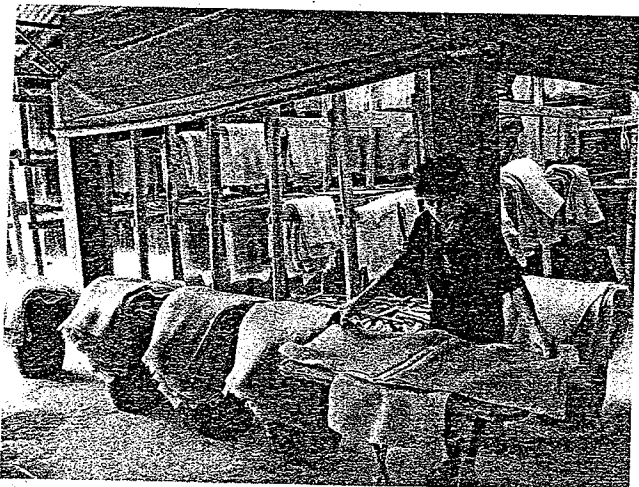
“ยางเราจะไม่ตากแดด ทางใต้ขอบตากแดด แล้วยางจะเป็นสีเปลือกมังคุด เป็นสีคล้ำจะไม่ขึ้นสีทอง แต่ยางที่ไม่ตากแดดจะขึ้นสีทอง”

แต่ภายหลังเขาพบเทคนิคใหม่คือ หลังรีดเสร็จจะนำยางมาแช่น้ำก่อน 1 คืน พร้อมๆ กับเติมสารฟอกสีเพื่อให้แผ่นยางสีสวย

“เมื่อก่อนเรารีดเสร็จเอาขึ้นแขวนฟิ้งลมเลย แต่เจอปัญหาเวลายางแห้งและหดตัว บริเวณส่วนที่ยางติดกับไม้

คนงานกำลังรีดยางแผ่นในขั้นตอนรีดหลาย หลังจากรีดเรียบมาแล้ว 3 รอบ

ด้วยความละเอียดในทุกขั้นตอนการผลิตยาง จึงทำให้ยางของไร่สวนผืนได้ยางแผ่นคุณภาพ ชั้น 2 และ ชั้น 3

มันจะไม่หด เขาเรียกว่า ยางพุงกาง เราก็ต้องเสียเวลามากกับแผ่นยางเสียเวลาแรงงาน

“ตอนหลังก็เลยแก้ปัญหาโดยนำยางแผ่นที่รีดเสร็จไว้ในตะกงเดิม โดยแต่ละแผ่นมีกระสอบกัน ตะกงละ 70 แผ่น แล้วก็เติมน้ำให้เต็ม และเติมสารฟอกสีเขาเรียกว่า “สารฟอกสียาง” ลงไป จะทำให้แผ่นยางสวยขึ้น

“แช่ไว้ประมาณ 1 คืน ที่แช่ไว้ก็เพื่อให้ยางเซ็ทตัว และคงรูปเหมือนเดิมพอเอาขึ้นแขวนก็ไม่ต้องพลิก เพราะยางคงรูปร่าง” เขาเผยเทคนิค

วันรุ่งขึ้นก็นำไปฟิ้งลมในที่ร่ม แต่การฟิ้งลมนั้นจะต้องวางตามทางลม ให้ลมผ่านยางทุกแผ่น

แต่ถ้าการนำไปตากแดดจะคิดกันว่ายางแห้งแล้วแต่ผิวดมแห้งเฉพาะข้างนอก แต่เนื้อยางข้างในจะระเหยไม่ออก จะขึ้นร่างาย

แต่การที่เราให้ความชื้นระเหยด้วยลมจะแห้งเร็วกว่าใช้เวลาประมาณ 2-3 วัน ก็จะนำมาไว้ในโรงเก็บยาง

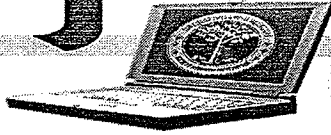
“สำหรับการเก็บยางจะต้องเก็บให้มืดให้อากาศร้อนลอยออกข้างบน แล้วเราพยายามเอาความร้อนจากแสงแดดลงมาช่วยโดยเปลี่ยนหลังคาเป็นแผ่นใส จะทำให้อากาศร้อนช่วยระเหยออกข้างบน

“อีกอย่างเวลาฝนตกแผ่นยางจะดูดความชื้นเข้าไปอีก ยางที่แห้งแล้ววันสองวันมันจะดูดความชื้นเข้าไป ยิ่งวันไหนหมอกลงเต็ม ยางก็จะเปียกขึ้นมาอีก

“ดังนั้นเราจึงต้องมีผ้าใบปิดด้านข้างโรงเก็บยางไว้ พอแดดออกเราจะเปิดครึ่งหนึ่งให้อากาศถ่ายเท ถ้าหมอกยังลงหรือฝนยังตกเราก็จะไม่เปิด” คุณสายัณห์อธิบายเหตุผล

ขณะที่โรงเรือนตากแผ่นยางของสายัณห์ทำขึ้นอย่างง่าย ๆ อยู่ในบริเวณเดียวกับพื้นที่ทำยางแผ่น แต่ใช้ผ้าใบกันทั้ง 4 ด้าน สามารถเลื่อนเปิด-ปิดได้ ส่วนหลังคาเป็นแบบใสให้แดดส่องเข้ามาได้

ด้วยความละเอียดในทุกขั้นตอนการผลิตยาง จึงทำให้ยางของนายสายัณห์ได้ยางแผ่นคุณภาพ ชั้น 2 และ ชั้น 3

ส่งยางขายผ่านสหกรณ์กองทุนสวนยางลำปาง เดือนละ 3 ตัน

ทุกๆ 15 วันนายสายันท์จะนำยางที่ได้ประมาณ 1.5-2 ตันไปยังตลาดยางของสหกรณ์กองทุนสวนยางลำปาง ที่เขาเป็นกรรมการอยู่ โดยการคัดแยกชั้นคุณภาพยาง และขายผ่านระบบประมูล

ยางของไร่สวนผืนจะมี 2 เกรด คือ เกรด 2 ซึ่งเป็นชั้นคุณภาพสูงสุด และยางชั้น 3

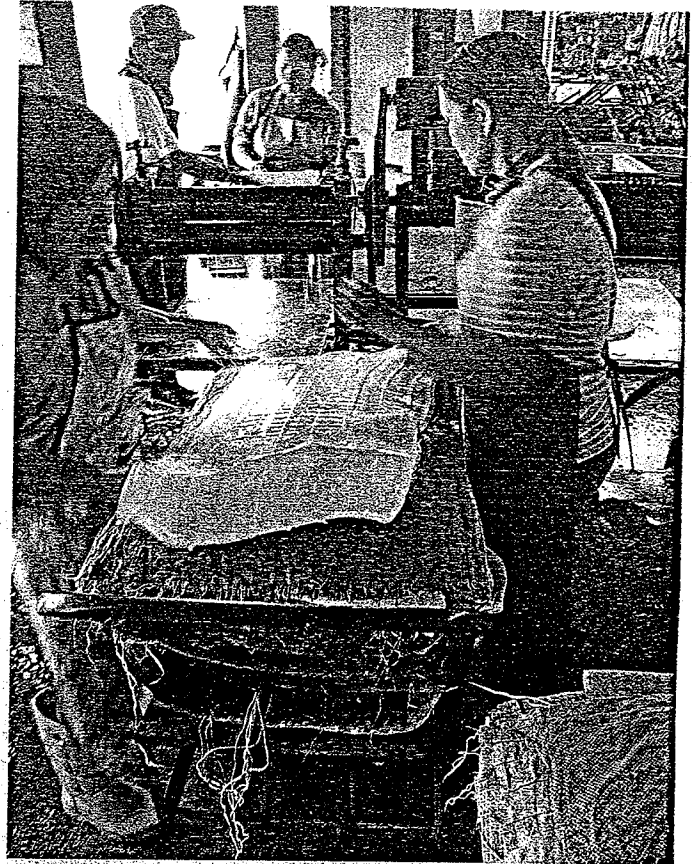
"ปกติยางจะซื้อกันสูงสุดแต่ ชั้น 3 แต่สหกรณ์ซื้อชั้น 2 ด้วยราคาจะสูงกว่าชั้น 3 อย่างน้อย 1-2 บาท เพื่อจูงใจให้เกษตรกรตั้งใจทำยางที่ดี และคุณภาพ ไม่ใช่ทำคละเกรด พอมีซื้อขายแบบคละเกรดเกษตรกรจะไม่สนใจเรื่องคุณภาพแล้วเพราะคิดว่ายังไงก็ขายได้"

การขายยางผ่านการประมูลของสหกรณ์จะทำให้ได้ราคาสูงกว่าตลาดท้องถิ่น เพราะใช้ราคากลางจากตลาดขนาดใหญ่อ้างอิง

อีกทั้งราคาของสหกรณ์ยังให้อ้างอิงราคาซื้อขายยางในท้องถิ่นอีกด้วย

ทั้งนี้สหกรณ์แห่งนี้จะรวบรวมยางเดือนละ 2 ครั้ง โดยสายันท์จะนำยางจากสวนมาขายเดือนละไม่ต่ำกว่า 3 ตัน

ไม่ว่าเกษตรกรจะผลิตยางแผ่นได้คุณภาพขนาดไหน เรื่องที่เกษตรกรหลายรายยังคงวิตกกังวลคือ เรื่องของราคาที่ไม่แน่นอน จากเคยได้ราคาสูงมาก แต่ ณ วันนี้ ราคากลับลดลงมาอย่างน่าตกใจ ทำให้เกษตรกรเริ่มท้อแท้กับการทำยางคุณภาพ

ในแต่ละครั้งที่รีดเสร็จจะเอากะสอบมาซ้อนกันยางแต่ละแผ่น เพื่อให้แผ่นยางติดกัน น้ำก็จะออกตามกระสอบทำให้น้ำออกจากแผ่นได้มาก

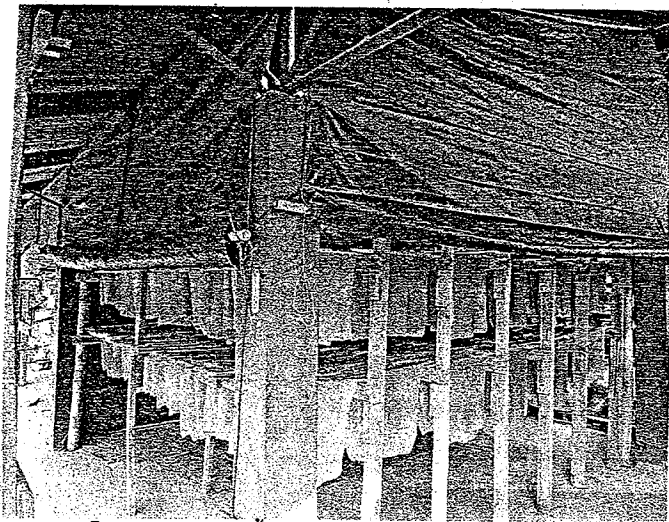
"สำหรับเรื่องของราคายางแผ่นดิบ เนื่องจากตอนนี้มีการเก็งราคา ช่วงแรกดีมาก คือในช่วงเปิดกรังดียางใหม่ เคยขายยางแผ่นละ 160 บาท ขนไปนิดเดียวขายได้ตั้งเยอะ ตอนนี้ตกแผ่นละไม่ถึง 70 บาท ถามว่าพอใจไหม??

ผมคิดว่าดีกว่าสวนผลไม้ คือไม่ต้องพ่นยา ไม่ต้องเสี่ยงกับอันตราย กิ่งไม่ต้องแต่ง ไม่ต้องท้อผล มีรายได้ต่อบปีไม่ต่ำกว่า 8 เดือน ถึงจะมากน้อยก็ตามอย่างน้อยเลี้ยงลูกน้องได้ ถึงเราจะได้น้อย หรือไม่ได้เลย แต่ลูกน้องเราอยู่ได้ 1 ปี มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 8 เดือน ซึ่งหายากนะพืชที่ทำรายได้ให้ได้เรื่อยๆ อย่างนี้" คุณสายันท์สะท้อนความคิดเห็น

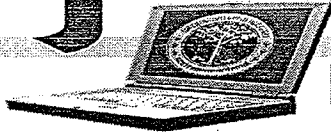
เครื่องเป่าใบยางป้องกันไฟไหม้สวนยาง

เนื่องจากภาคเหนือและ ภาคอีสานมักจะมีปัญหาเรื่องไฟป่า โดยเฉพาะจังหวัดลำปางปัญหาเรื่องไฟไหม้ทุกปีไม่เคยขาด

เพื่อเป็นการป้องกันสวนยางจากไฟป่าจึงต้องมีการทำแนวกันไฟรอบสวน ส่วนในสวนก็ต้องกวาดใบยางแห้งให้

โรงเก็บยางแผ่นสร้างขึ้นมาอย่างง่ายๆ หลังคาเป็นพลาสติกใส ด้านข้างเป็นผ้าใบเลื่อนขึ้นลงได้

ห่างจากโคนต้น อาจจะถูกควาตมาไว้บริเวณกลางร่องยาง ปกติจะให้คนงานใช้ไม้กวาดหรือคราดโบออกห่างจากโคนต้นประมาณ 2-3 เมตร

แต่การใช้แรงงานคราดนั้นทำให้ได้งานช้า บางปีถ้าจัดการไม่ทันสวนยางอาจตกเป็นเหยื่อของไฟฟ้าได้

ด้วยมีความรู้ด้านเครื่องจักรกลเป็นอย่างดี สายัณห์ คิดหาวิธีใช้เครื่องทุ่นแรง โดยการออกแบบเครื่องเป่าใบยางขึ้นมา

เกษตรกรหัวก้าวหน้ารายนี้เล่าว่า

“ผมได้ดัดแปลงเครื่องเป่าใบยางมาจากเครื่องตัดหญ้าปกติ ติดกับรถไถเป่าใบยางบริเวณโคนต้น ใบจะไปกองอยู่กลางร่องยางพอดี”

การใช้เครื่องเป่าใบยางถือเป็นการใช้เทคโนโลยีมาช่วยทุ่นแรง และลดปัญหาไฟไหม้สวนยาง เกษตรกรหลายคนอาจจะคิดว่าไม่จำเป็น แต่ถ้ามองดีๆ แล้วการป้องกันไฟไหม้สวนยางควรทำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากเกิดกับสวนของคุณเองความเสียหายที่จะตามมาไม่ใช่น้อยเลยทีเดียว

ส่วนใบยางที่อยู่กลางร่องยางจะย่อยสลายกลายเป็นธาตุอาหารบำรุงดินและต้นยางไปในตัว เวลาให้ปุ๋ยก็หว่านหรือฝังไปตรงกลางร่อง กลายเป็น “ห้องครัว” ของต้นยาง

จากการลงพื้นที่ดูการบริหารจัดการสวนยางของไร้วอนผืนเกษตรกรหัวก้าวหน้าจาก จ.ลำปาง ทำให้เห็นถึงการเอาใจใส่ที่ดีจากเจ้าของสวน ตั้งแต่การปลูก การดูแล และบำรุงให้ต้นยางสมบูรณ์ ด้วยการวางระบบน้ำหยด ให้ปุ๋ย 3 ครั้ง

กระบวนการทำยางแผ่นคุณภาพที่ละเอียดทุกขั้นตอน และการบริหารจัดการแรงงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แม้จะใช้คนงานเยอะ แต่เมื่อมันคือการเพิ่มคุณภาพผลผลิตก็ถือว่าคุ้มค่า เพราะมูลค่ายางก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน

ทำให้เห็นภาพสะท้อนที่ว่า ภายใต้อุตสาหกรรมราคายางตกต่ำอย่างนี้ หมดยุคแล้วที่เจ้าของสวนยางจะเป็น “เสือนอนกิน” ให้คนงานบริหารจัดการทั้งหมด แล้วแบ่งรายได้ให้ 30-40% จากราคายาง เพราะเมื่อราคายางลดลง รายได้ทั้งเจ้าของและคนกรีดยางก็ลดลง จนไม่คุ้มค่า

ทางเดียวคือการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ โดยการหันมาให้ความสำคัญกับการทำสวนยางทุกขั้นตอน ให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น รวมทั้งการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า นี่เป็นทางเดียวเท่านั้นที่เกษตรกรพอจะทำให้ และดูเหมือนว่าสถานการณ์กำลังบีบบังคับให้ต้องทำ เพราะถ้ายังไม่ทำอาจจะต้องเตรียม “ชุดดำน้ำ” สวนยางของตัวเองได้เลย

และตัวอย่างที่ดีก็คือสวนยางของนายสายัณห์ ปานพินิจนี่แหละ

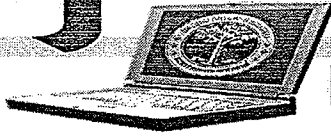
ขอขอบคุณ

ไร้วอนผืน

นายสายัณห์ ปานพินิจ

268 หมู่ 16 บ้านวังชัยพัฒนา ต.พิชัย อ.เมือง

จ.ลำปาง 52000 โทร. 08-1883-5843

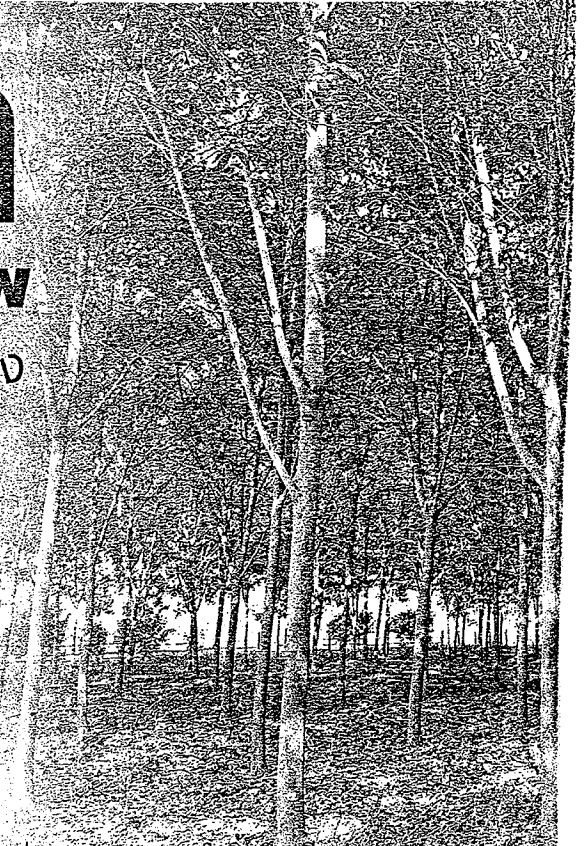
เทคนิค

การผลิตยางแผ่นคุณภาพ

ของเกษตรกรหัวก้าวหน้า อ.งาว จ.ลำปาง

โกศล ชาวสวนยางหัวก้าวหน้า แห่ง อ.งาว จ.ลำปาง แม้จะอายุมากแล้ว แต่ก็สามารถทำงานทุกอย่างในสวนยางขนาด 20 ไร่ได้ ขณะที่ยังก็มีคุณภาพสูง

ก่อนจะมาปลูกยางโกศลมีอาชีพปลูกมะขามหวานเมื่อปลูกไปประมาณ 8 ปี มะขามหวานไม่มียield ออกมา ทำให้โกศลล้มเลิกการปลูกมะขามหวานไป ในขณะที่มีลุงในหมู่บ้านได้นำเอายางมาปลูก แต่ไม่ให้ผลผลิต

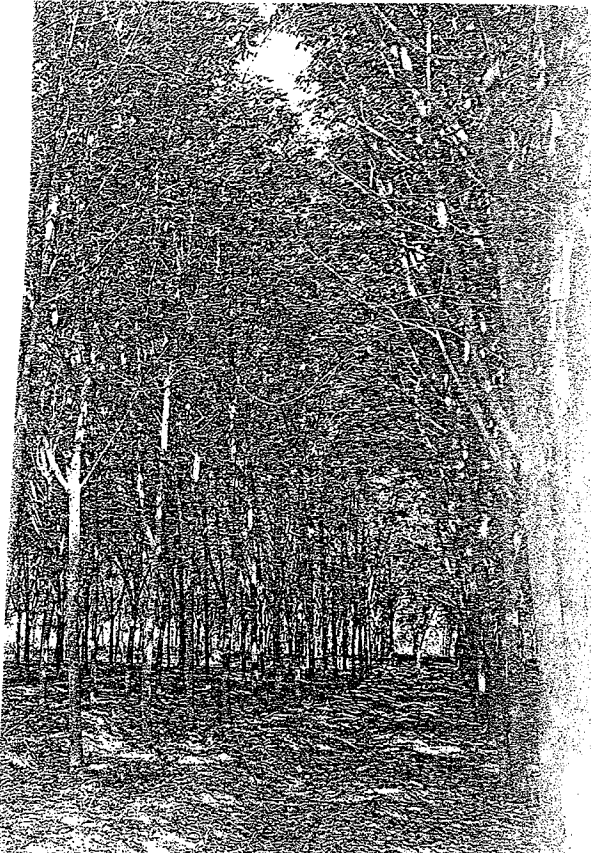
“เมื่อก่อนผมเป็นช่างเทคนิค เป็นวิศวกรทำงานมาหลายปี เพื่อนๆ ที่จบออกมาก็เป็นข้าราชการกันส่วนใหญ่ เพื่อนๆ พอเขาออกจากราชการก็มีเงินบำนาญ แต่เราไม่มีก็ต้องทำงานมาเรื่อยๆ

“มาเริ่มปลูกยางอย่างจริงจังประมาณปีพ.ศ.2544 - 2545 มีลุงคนหนึ่งเอายางมาปลูกพร้อมกับมะขามหวาน เราก็ถามว่า เอายางมาปลูกภาคเหนือคงไม่ได้กินหรอก แต่เขาก็บอกว่า ไม่รู้แค่อยากจะทำอย่างมันเป็นต้นยังงี้

“ในขณะที่ผมปลูกมะขามหวาน เขาก็ปลูกยางเหมือนกัน พออายุได้ 7-8 ปี เขาได้กรีดยาง มะขามหวานผมก็เริ่มมีผลผลิต แต่ปรากฏว่าไม่ประสบความสำเร็จ ยางที่เราเห็นก็ไม่ประสบความสำเร็จ กรีดยางก็ไม่มีน้ำยางไหล ก็คิดว่ายางเอามาปลูกทางเหนือคงไม่ดีแน่นอน

ชาวอำเภออ่าว จังหวัดลำปาง อดีตเคยประกอบอาชีพทำไร่ เช่น การปลูกข้าวโพด มะขามหวาน เป็นต้น แต่ยังมีชาวบ้านหลายคนที่ยังอยากลองปลูกยาง พืชเศรษฐกิจตัวใหม่ แต่เนื่องจากความรู้การปลูก และการกรีดยางไม่มีพอ จึงทำให้การกรีดยางได้น้ำยางน้อย แต่เมื่อปีพ.ศ. 2547 มีโครงการปลูกยางพารา 1 ล้านไร่ จึงมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) มาให้คำแนะนำกับเกษตรกร และแนะนำสายพันธุ์ยางให้เกษตรกรคือ RRIM 600

เกษตรกรที่มีความมุ่งมั่นทำยางพาราอีกคนหนึ่งในพื้นที่ดังกล่าวคือ นายสมนึก ชนะไชย หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “โกศล” เจ้าของสวนยางกว่า 80 ไร่ เน้นทำยางแผ่นดิบมานานกว่า 10 กว่าปี

“เรื่องความไม่อดทนหาหนทาง สดขย-บางนครจึงโรงแรม
ที่พะเยาเขาก็เอากล้าอย่างมาช่วย มีกทำตลาด เขาก็มาคุยกับ
เรา เขาก็บอกว่าอย่างพวกนี้มันไม่มีน้ำยางนะ ก็เลยบอกว่าเอา
อย่างนี้ที่อำเภอปางมียางอยู่แปลงหนึ่งที่เขาบอกไม่มีน้ำยาง
กำลังจะรื้อทิ้ง เพื่อปลูกต้นสัก เพราะปลูกต้นสักรัฐบาลจะให้
ไร่ละ 3,500 บาท

“จากนั้นเขาก็เอาคนมาทดลองกรี๊ด แรกๆ ก็ไม่ออก
พอ 10 วันผ่านไปเริ่มกรี๊ดยางปรากฏว่าได้เยอะเจ้าของสวน
เขาก็เริ่มงว่งว่าทำไมได้เยอะ ทั้งที่เขาก็กำลังจะรื้อทิ้ง”

โกล้มเริ่มต้นปลูกยางพาราเมื่อปี พ.ศ. 2545

เมื่อเห็นว่ายางปลูกแล้วมีผลผลิต ต่างจากมะขามที่
ปลูกแล้วไม่สำเร็จ จึงตัดสินใจรื้อสวนมะขามหวานออกแล้ว
มาปลูกยางในปีพ.ศ. 2545 ในพื้นที่ 20 ไร่

“พอปีพ.ศ. 2545 เราก็โค่นมะขามปลูกยางเลย 1
แปลง ตอนนั้นเอกสารสิทธิ์การปลูกยางก็ยังไม่รู้ พอขยับขึ้น
มาประมาณ 3 เมตรก็ตัดยอดให้มันแตกกิ่งใหม่ เริ่มปลูก
ประมาณ 20 ไร่ เขาก็ถามคนขายว่าปลูกยังงัย เขาก็ถามว่า

เคยปลูกอะไรมาก่อนเราก็บอกว่าปลูกสักมาก่อน เขาก็บอกเรา
ว่าปลูกเหมือนกับต้นสัก”

การปลูกยางสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การขุดหลุม
ปลูกยาง เนื่องจากโกล้มมีพื้นที่ปลูกค่อนข้างเยอะจึงจำเป็นต้อง
จ้างแรงงานเพื่อขุดหลุมปลูก

“ผมก็จ้างคนมาปลูก ทั้งขุดทั้งปลูกหลุมละ 3 บาท
แต่เขาก็ไม่ได้ทำตามทฤษฎีที่กรมวิชาการเกษตรแนะนำ ขุด
แค่ 3 จอบ แกะถุงออกเอาลงดิน กลบโคนต้นแบบเจตีย์
พอมันผ่านไป 1 ปี ตายไปประมาณ 50% ผมก็ต้องปลูกซ่อม”

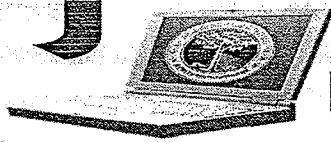
เมื่อการจ้างแรงงานขุดหลุมไม่ดี โกล้มจึงต้องคิด
ปรับปรุง และหาวิธีที่จะปลูกยางให้สำเร็จ จึงนึกถึงเมื่อตนเอง
เคยปลูกต้นมะม่วงมาก่อนและมีกรไถรถแทรกเตอร์เข้าไถใน
ไร่ให้ดินร่วนและขุดหลุมง่าย

การทำหลุมปลูกยางไม่ใช่เรื่องง่าย การขุดหลุมใน
ช่วงปีพ.ศ. 2545-2547 หลุมละ 5 บาท ตอนนั้นราคาอยู่ที่
หลุมละ 10 บาท ถ้าใช้เครื่องเจาะหลุมราคาประมาณหลุมละ
8-9 บาท โกล้มจึงตัดสินใจเอารถแทรกเตอร์ที่มีขึ้นผานตะแคง
ไถผานให้เป็นร่องยาว ไถไปกลับ 2 รอบ ดินที่ไถมันร่วนซุย
แล้วหว่านปูนขาวทิ้งไว้ 5-10 วัน แล้วใช้เชือกทำแนว ใช้ไม้
ชะมบปักทำแนวที่จะปลูกยาง

“พอฝนตกดินจะนิ่ม จะทำให้ขุดหลุมปลูกยางง่าย
เพราะดินมันร่วนจากการไถ”

โกล้มบอกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรขุดหลุม กับ ใช้
รถไถผานให้ร่วนซุยก่อนขุดหลุมปลูก ปรากฏว่าใช้รถไถดีกว่า

ยางปลูกใหม่อายุ 6 เดือน ก่อนหน้านี้โกลิ้มให้เกษตรกรใช้พื้นที่ว่างในสวนยางปลูกข้าวโพดแบบพริ้วๆ จึงไม่ต้องดูแลจัดการอะไรมาก ปุ๋ยก็กินจากข้าวโพด หลังเก็บผลผลิตซากต้นไม้อายุข้าวโพดช่วยสร้างอินทรีย์วัตถุในดินอีกด้วย

ยางอยู่แล้วถ้าเป็นพืชคลุมเราก็ทำจากชาวบ้านที่มีความต้องการอยากจะทำปลูก บางคนก็ปลูกถั่วปลูกข้าวโพด ปุ๋ยที่ใส่ยางแทบไม่ได้ใช้เลย เราจะไปมีหัวงาก็ไม่ได้ บางคนเขาหวังที่เขาไม่ให้เข้าไปใกล้เลย แต่คือเราอยู่กันแบบพึ่งพาอาศัยกัน พวกกล้วย พักทอง ถ้าเขาปลูกไว้เขาจะเก็บไปกินก็ให้เขาไป แล้วที่เราไม่ใช้แปลงใหญ่ๆ ผมจะมีตรงนี้ 20 ไร่ ตรงนั้น 25 ไร่ มีพื้นที่เป็นส่วนๆ ไปถ้าเราจะไปมีหัวงาไม่ให้เข้าจะเดียวโดนไฟไหม้ก็จะไม่มีใครช่วย”

การทำสวนยางแบบเกื้อกูลกันของโกลิ้มทำให้ชาวบ้านรัก และช่วยเหลือกันมาตลอด เพราะโกลิ้มเชื่อเสมอว่าการไม่เอาเปรียบใครจะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

เพราะตอนโตทำให้ดินร่วนซุย เหมือนการพรวนดินข้างล่างด้วย ช่วยประหยัดแรงงาน เวลาปลูก เพราะง่ายมาก โกลิ้มทำเองคนเดียวใน 1 วันปลูกยางได้ถึง 200-300 ต้น

“ผมจะเน้นการทำสวนแบบพึ่งตนเอง ทำแบบง่ายๆ ไม่ต้องมีอะไรมากมายแต่ก็ถึงทฤษฎีด้วย แต่เอามาตัดแปลงให้มันง่ายกับชาวบ้าน ถ้าให้ทำตามทฤษฎีไปเลยเขาก็ไม่เอา เพราะว่ามันยาก”

การทำสวนยางแบบพึ่งพาอาศัยกันของโกลิ้ม

โกลิ้มเป็นอีกคนหนึ่งที่ทำสวนยางแบบง่ายๆ ไม่ต้องใช้ทุนอะไรมากมาย เพราะพื้นที่การปลูกยางโกลิ้ม ช่วงต้นยางเล็กจะแบ่งให้ชาวบ้านทำแปลงข้าวโพด โดยการทำแบบนี้เป็นผลดีเพราะการทำสวนข้าวโพดจะต้องมีการบำรุงดินอยู่บ่อยๆ

เมื่อชาวบ้านหรือแปลงข้าวโพดออกก็สามารถปลูกยางได้เลยโดยไม่ต้องบำรุงดินเพิ่ม ชาวบ้านก็ได้ผลผลิตโดยไม่ต้องเสียค่าเช่าที่ดิน ส่วนโกลิ้มเองก็ได้พื้นที่ที่เต็มไปด้วยสารอาหารกับต้นยาง

“ผมจะให้ชาวบ้านที่ต้องการปลูกข้าวโพดเข้ามาปลูกได้ แล้วพอเขาจะใส่ปุ๋ยเราก็ชวนให้เขาทำ อย่างตรงไหนที่มันรกๆ เราก็ให้เขาทำปุ๋ยใส่ข้าวโพดเขาก็ใส่ของเขาเองนะ เราก็ไม่ต้องทำอะไรมากมายแล้วยางเราก็ได้ด้วย

“พอเขาเก็บผลผลิตเรียบร้อยแล้ว เราก็ไปไกล่เกลี่ยให้เรียบร้อย แค่นั้นเองทำแบบพึ่งพากัน เพราะเราตั้งใจปลูก

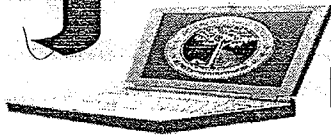
เปิดกรีดยาง 1,000 ต้น ผลผลิต 250 กก./ไร่/ปี

หลังจากเริ่มต้นปลูกยาง 20 ไร่ในปี 2545 หลังจากนั้นโกลิ้มปลูกยางเพิ่มเรื่อยๆ ปีพ.ศ.2553 ปลูกเพิ่ม 25 ไร่ และล่าสุดเมื่อปีพ.ศ. 2556 อีกประมาณ 25 ไร่ รวมเป็น 70 ไร่

ปัจจุบันสวนยางเปิดกรีตได้แล้วประมาณ 1,000 ต้น ผลผลิตช่วงปลายฤดูกรีตประมาณ 45 แผ่น/ครั้ง แต่ช่วงที่ได้น้ำยางเยอะสามารถทำยางแผ่นได้มากถึง 70 แผ่น

การกรีดยางให้น้ำยางไหลดีจะขึ้นอยู่กับสภาพอากาศเป็นหลัก ถ้าอากาศหนาวน้ำยางจะมีการไหลที่ตีมาก แต่การไหลที่เยอะไปไม่เป็นผลดีต่อต้นยางเท่าไรหรอก เพราะทำให้การสังเคราะห์แสง หรือการปรุงอาหารของต้นยางไม่ดีตามมา โกลิ้มเล่าว่า

"ยางเวลาปลูกแล้วกรีดใหม่ๆ น้ำยางไม่สูงเท่าไร พอฝนตกหยุดหนาวเข้าน้ำยางจะออกไม่ยอมหยุดเลย ถ้าเราไม่หยุดกรีดบ้าง ต้นยางอาจได้รับผลกระทบ บางที่ยางเราดูว่าปีละเท่าไรต่อไร่ต่อปีเท่าไร ปีละ 250 กก./ไร่/ปี เราก็คำนวณได้ว่าในแต่ละวันมันควรจะอยู่ตรงไหน"

"บางครั้งถ้าเราน้ำยางมันเยอะไป เราก็ควรจะพักไว้ก่อน แต่ชาวบ้านบางคนเขาไม่พักนะ เราบอกให้หยุด และอธิบายให้เขาฟัง เขาก็บอกว่าจะหยุดได้ยังไงมันกำลังออกดี คือช่วงนั้นมันเป็นช่วงอันตรายเราต้องหยุด บางที่ยางมันก็เหมือนช่วงที่เรากำลังตกใจหรืออะไรซักอย่าง แต่ผมก็ไม่รู้นะผมไม่ใช่นักวิชาการ ผมใช้ความรู้สึกเอา ถ้าเป็นร่างกายเราใช้มาก ๆ มันก็ต้องการพักใช้ใหม่"

ทำยางแผ่นอย่างง่าย แต่ได้คุณภาพ และราคา

การทำยางแผ่นของโกลิ้ม เป็นที่ยอมรับว่าทำได้สวย และมีคุณภาพ ซึ่งการทำยางแผ่นดิบให้ได้คุณภาพเกษตรกรหลายคนคงเข้าใจว่าจะต้องมีการลงทุนสูง เนื่องจากการทำยางแผ่นดิบให้ได้คุณภาพนั้นเกษตรกรต้องรู้จักวิธีการ และกระบวนการทำอย่างถูกต้อง

แต่การทำยางแผ่นคุณภาพของโกลิ้มกลับอาศัยวิธีการทำแบบชาวบ้านไม่ต้องลงทุนสูง

"ช่วงต้นฤดูเปิดกรีดใหม่ๆ ช่วง 7-8 มีดแรก น้ำยางมันยังน้อย ก็ทำยางก้อนด้วยไปก่อน แต่หลังจากนั้นก็เริ่มทำแผ่นเลย กระบวนการทำแผ่น ก็ทำแบบชาวบ้านที่สุด เก็บน้ำยางมารอง ผสมน้ำ และน้ำกรดฟอร์มิก ที่สำคัญคือ น้ำต้องสะอาด เวลากรีดยางก็ต้องล้างให้สะอาด ยางก็จะได้คุณภาพ"

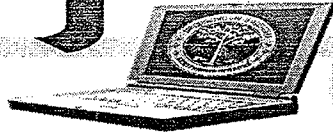
โกลิ้มเล่าว่า "กระบวนการทำยางแผ่นจะเสร็จประมาณ บ่าย 2 จะนำยางไปตาก ประมาณ 5-6 โมงเย็น ก็เก็บเข้าโรง เวลาตากจะไม่ตากข้ามคืน มันจะดำเพราะน้ำค้างเป็นกรด ทำให้ยางไม่สวย ต้องเก็บเข้าโรงเก็บ พอเช้ามามันก็มีความชื้นเข้ามา ความชื้นสัมพัทธ์ในโรงจะสูง เกิน 80 เราก็ใช้พินสุ่มให้เกิดควัน ไม่ต้องเยอะ เอาแผ่นเหล็กบังไม่ให้ประกายไฟไปถูกแผ่นยาง ให้ความชื้นสมดุลหรือให้ต่ำกว่า 80 เวลากลางวันจะเปิดให้ลมผ่านเข้า เก็บไว้ประมาณ 10 วัน ก็ขายได้แล้ว"

เศษกิ่งไม้ใบยางที่ร่วงหล่นมา ในมือที่ขูดไว้กลางร่องยาง จะย่อยสลายกลายเป็นอินทรีย์วัตถุชั้นดี สิ่งเศษจะมีรากผ่อยจำนวนมาก เวลาใส่ปุ๋ยก็จะใส่บริเวณนี้

เทคนิคในสวนยางของโกลิ้มที่น่าสนใจคือ ช่วงปิดหน้ายางเขาจะใช้รถไถ ไถชุดร่องยางลึกประมาณครึ่งเมตร เพื่อเป็นบ่อกักเก็บเศษซากใบไม้ กิ่งไม้ และเก็บน้ำ ในช่วงหน้าแล้งจึงเกิดความชุ่มชื้น และหมักหมมเป็นธาตุอาหาร เวลาใส่ปุ๋ยก็จะใส่บริเวณบ่อนี้ เหมือนหนึ่งสร้างโรงอาหารขึ้นมาในสวนยาง

ขณะที่โรงเก็บยางของโกลิ้ม เป็นโรงเก็บแบบง่าย สร้างอยู่ใต้ถุนบ้าน เพียงแค่ใช้สังกะสีกัน 2 ด้าน ส่วนอีกสองด้านใช้ผ้าใบสำหรับเปิดปิดได้ เพื่อให้อากาศและลมพัดผ่านเข้ามาได้

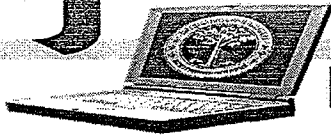
"ทำยางให้สวยไม่จำเป็นต้องทำโรงใหญ่โต ทำแบบง่ายๆ ถ้าทำโรงเรือนมาตรฐานต้องลงทุนสูง เกษตรกรจะเอา

เงินที่ไหนมาทำ ถ้าจะทำให้ดีผมก็ทำได้ แต่ผมพยายามทำให้ชาวบ้านเห็นว่าไม่มีทุนเยอะก็ทำยางสวยได้"

โกลิ้มยังได้เล่าถึงความตั้งใจที่จะทำยางแผ่นให้กับทีมงานฟังว่า

"วันแรกที่ผมตั้งใจจะปลูกยาง ยางตอนนั้นก็โลกรัมละ 40 กว่าบาท เราถึงได้ลงมือ ลงทุน ที่จะทำตั้งใจทำตอน

ยางราคา 40 บาท แล้วตอนนี้ถ้ายางราคา 60 บาท ผมมี
 ก็ไม่มีปัญหาอะไร อย่างผมอายุ 60 ปี ภรรยาอายุ 60 ปี
 อยู่กัน 2 คน ตายาย 1 เดือนมีเงินจากการทำยางประมาณ
 30,000-40,000 บาท ก็อยู่ได้สบายๆ” เขายังเล่าต่ออีกว่า

“ช่วงปีพ.ศ. 2555 ที่ยางมีราคา 100-120 บาท 1
 ปีผมทำได้ตั้งหลายแสน นับประสาอะไรกับยางราคา 40-45

บาทที่เราตั้งใจจะทำแล้ว แล้วตอนนี้มัน 60 บาท ก็สูงกว่าที่
 เราลงทุนไปตอนนั้นอีก

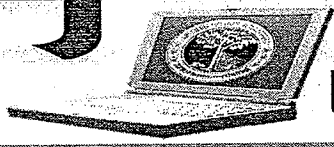
“อย่างการลงทุนมันก็มีค่าน้ำมัน ค่าปุ๋ย รายจ่ายก็มี
 แรงงานก็มีไม่มาก บางครั้งที่เรากวาดใบยางที่ต้องการ
 คนช่วยก็ไม่ได้เยอะอะไร ไม่เหมือนกับสวนที่ใหญ่ๆ ที่เขาใช้
 แรงงานเยอะ”

- ☆ ขบวนการหญิงกิจ
- ☆ ผู้จัดการรายวัน
- ☆ กรมเทพธุรกิจ
- ☆ ขาวสด
- ☆ ประชาชาติธุรกิจ

หน้า 40 วันที่ ๓๕/๒๕๕๗

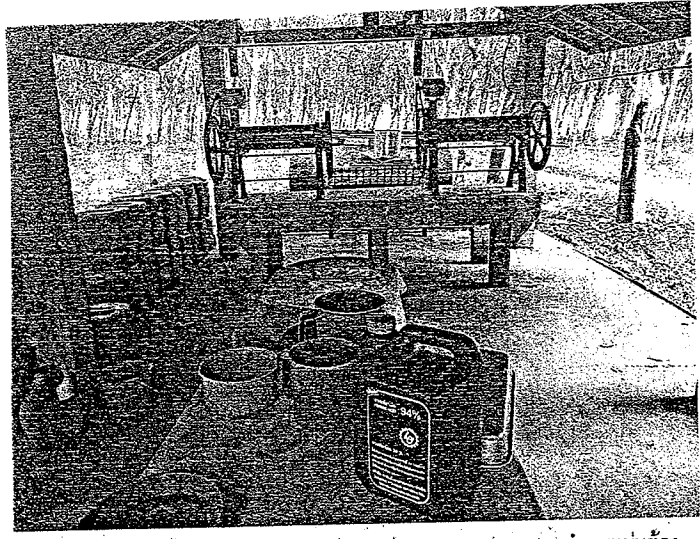
ข่าว

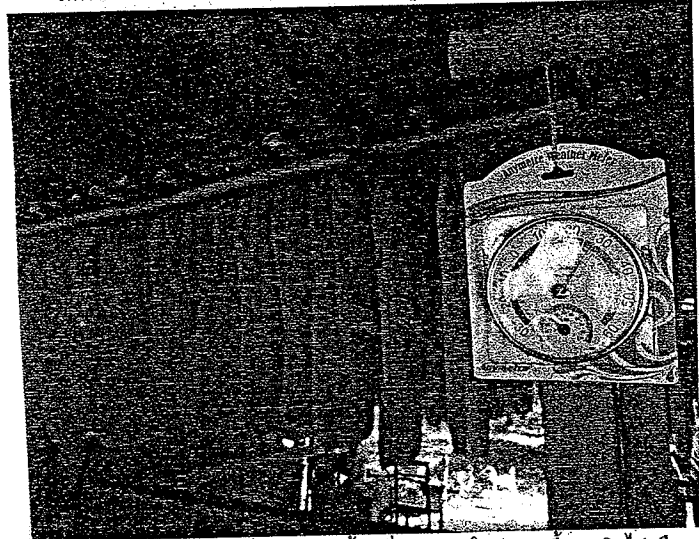
เกษตร

- ☆ แนวหน้า
- ☆ มติชน
- ☆ เดลินิวส์
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สยามรัฐ

หน้า ๔๗/๒๕๕๗

โรงเรือนทำยางแผ่นสร้างอยู่กลางสวนยาง แต่ละกระบวนท่าของการทำยางแผ่นต้องมีความละเอียดและสะอาด จึงจะได้ยางแผ่นคุณภาพ สีสวย คือเพิ่มมูลค่า

ภายในโรงเก็บยาง มีเครื่องวัดความชื้น เพื่อดูว่าภายในมีความชื้นสูงเกินไปหรือไม่ เพราะถ้าสูงเกินไปอาจจะทำให้แผ่นยางที่รีดไม่มีคุณภาพ

ช่วงแรกโกลิ้มยังเคยคิดที่จะทำยางก้อนถ้วย แต่ถ้ายางถูกแล้วยังมาทำก้อนถ้วยยิ่งถูกลงกว่าเดิม ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้เขาเปลี่ยนใจกลับมาทำยางแผ่นเหมือนเดิม โกลิ้มยกตัวอย่างให้ทีมงานฟังว่า

"ตอนนี้ราคายางก้อนถ้วยแห่งประมาณ 40 บาท แต่ถ้าทำแผ่นในราคา 60 บาท แต่อยู่ในปริมาณใกล้เคียงกัน เราคิดผิดหรือถูกก็ไม่รู้แน่ ถ้าราคายางถูกแล้ว มาทำยางไปขายที่ราคาถูกลงไปอีกจะยิ่งแย่ แล้วทำไมไม่พัฒนายางที่มันถูกให้ได้ราคาสูงขึ้น"

เรื่องนี้โกลิ้มได้พยายามพูดกับชาวบ้านอยู่เสมอ และแนะนำวิธีการทำมาโดยตลอด แต่เนื่องจากวิถีชีวิตเดิมๆ ของ

ชาวบ้านที่ทำยางก้อนมาตลอด จึงยากที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดของชาวบ้านได้

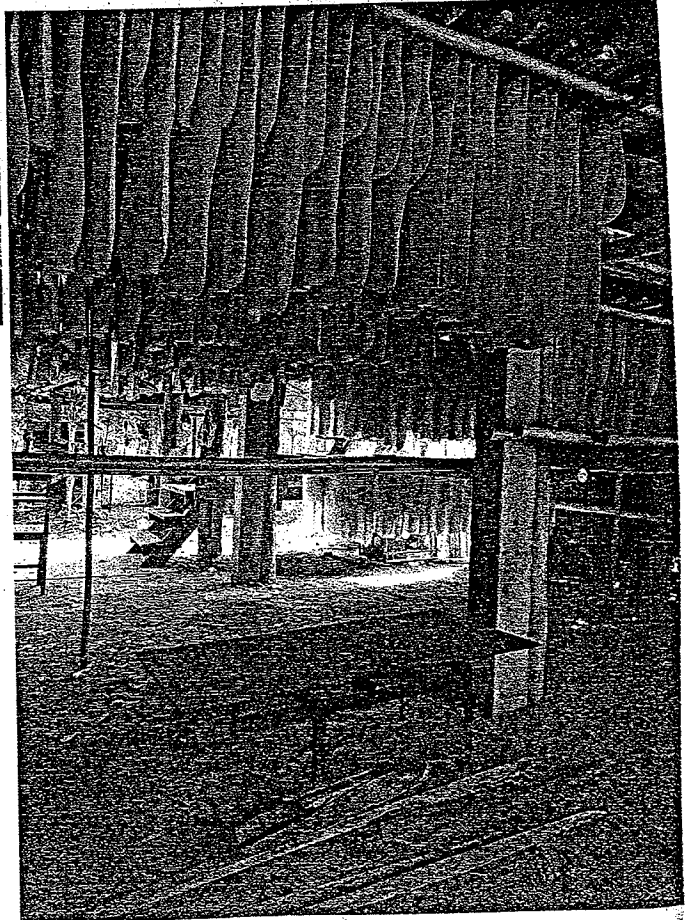
ต้องกระตุ้นหรือรื้อฟื้น ให้ราคายางเพิ่มมากขึ้น ยิ่งรายได้น้อย ยิ่งทำให้เหนื่อยไปกันใหญ่ ยังคงมีคำถามคาใจของโกลิ้มมาโดยตลอดว่า ทำไม!!! ตอนยาง 100 บาท ทำไมทำยางแผ่นได้ แล้วพอยางแผ่นราคา 60 บาททำไมไม่ทำ

แต่ชาวบ้านก็ยังอยากทำยางก้อนด้วยทั้งที่ราคา กก.ละ 35 บาท แต่ถ้ามีงานรองรับอื่นที่มีรายได้เพิ่มอีก นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งใช่ไหม...

นี่จึงเป็นเหตุผลให้โกลิ้มทำยางแผ่นดิบมาโดยตลอด เพื่อเพิ่มมูลค่ายางพาราให้ดีกว่าเดิม และยังคงจะทำยางแผ่นดิบต่อไปเรื่อยๆ

ทำยางแผ่นดิบส่งขายสหกรณ์กองทุนสวนยางลำปาง

การทำยางแผ่นดิบของเกษตรกรในอำเภอางาว ส่วนมากจะเป็นยางแผ่นดิบที่มีคุณภาพ

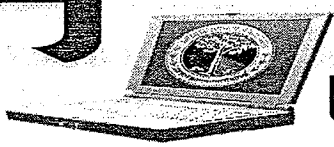

หากภาพในโรงเก็บยางมีความชื้นสูง จะอาศัยไม้พินจุดสร้างควันให้เกิดความร้อนขึ้น วิธีง่าย ๆ ทำให้ยางแผ่นมีคุณภาพ

- ☆ ขวานเสรมขลุ่ย
- ☆ มุขีศตวรรษรายวัน
- ☆ กรุงเทพมหานคร
- ☆ ข่าวสด
- ☆ ประเภทอาสาสมัครกิจ

ข่าว

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การกุศล เลขที่ ๖๗/๒๕ ถนนบางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

เกษตร

- ☆ แนวหน้า
- ☆ นิตยสาร
- ☆ ศิลปิน
- ☆ ไทยรัฐ
- ☆ สมานรัฐ

หน้า ๒๒ วันที่ ๒๕/๒/๕๕

๒๕/๒/๕๕

ขายส่งสหกรณ์ ททยอยมารวมกลุ่มกันเพื่อราคาขายที่ดีกว่าการขายเอง ในสภาวะที่แยงราคาตกต่ำ จะทำให้พ่อค้าที่มาประมูลลดราคาลงมากดังนั้นเพื่อการรักษาราคาขายไว้สหกรณ์จึงต้องซื้ออย่างพาราเก็บไว้เองจึงทำให้การซื้อขายอย่างพาราสะดุดไปพอสมควร

เช่นรอดสำหรับชนส่งตามหลักอย่างถ้าใครมาประมูลจะมีรอด และมีคนมาขอเอาเองถ้าไม่มีคนที่มีความรู้มาคัดแยกก็จะทำให้เข้าไปอีก

ส่วนใกล้เองจะไปช่วยทางสหกรณ์อยู่ตลอดเพราะทุกคนต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน การที่มีสหกรณ์ถือว่าดีมากสำหรับเกษตรกรรายย่อยๆ ที่ไม่สามารถนำขายไปขายไกลๆ ได้ เพราะการรวมกันเป็นกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันได้ เมื่อมีเงินมีสมาชิกรวมกลุ่มกันซื้อเก็บไว้เอง พอถึงเวลาขายราคาดีขึ้นสหกรณ์ก็จะมีเงินส่วนต่างให้เกษตรกร

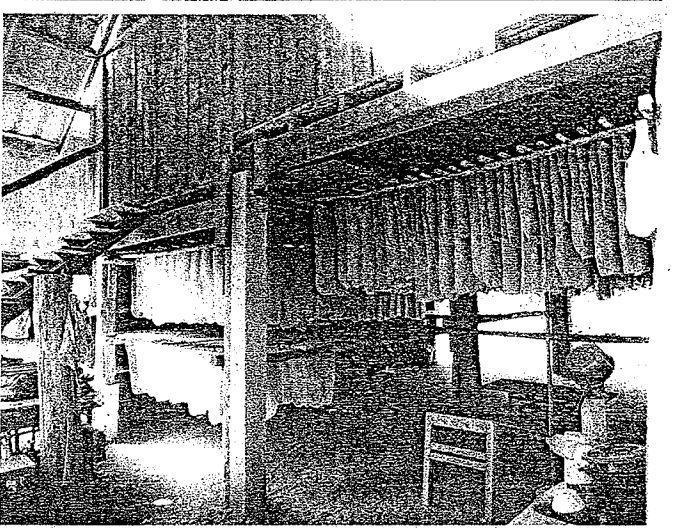
ขอขอบคุณ

นายสมนึก ชนะไชย (ใกล้)

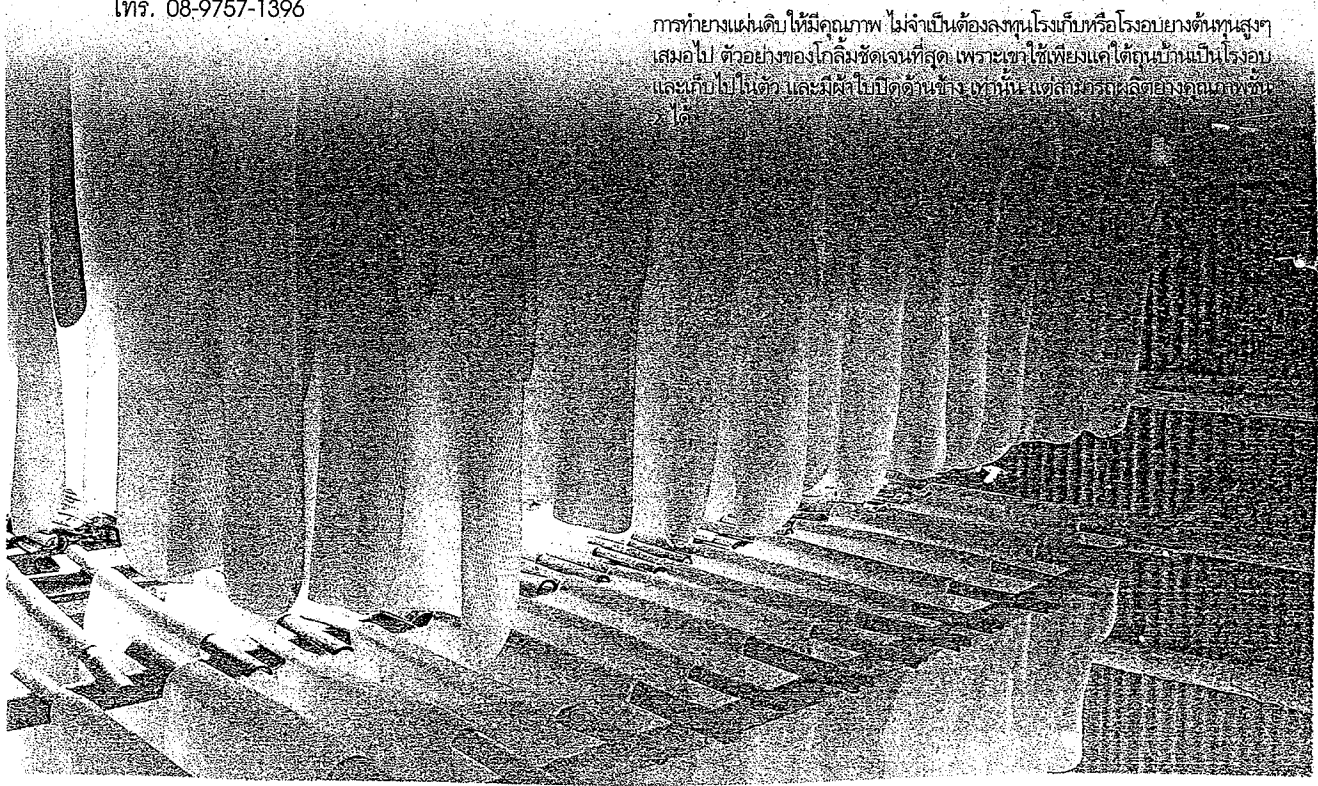
๑๘๑/๔ บ้านดอนไชย หมู่ที่ ๔ ตำบลหลวงเหนือ

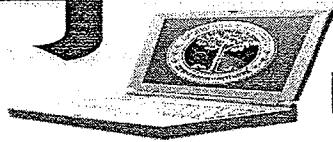
อำเภอท่าว จังหวัดลำปาง ๕๒๑๑๐

โทร. ๐๘-๙๗๕๗-๑๓๙๖

การทำยางแผ่นดิบให้มีคุณภาพ ไม่จำเป็นต้องลงทุนโรงเก็บหรือโรงอบยางต้นทุนสูงๆ เสมอไป ตัวอย่างของใกล้ชัดเจนนที่สุด เพราะเขาใช้เพียงแคไต้ถุนบ้านเป็นโรงอบและเก็บไปโอบ และมีฝาเปิดด้านข้างเท่านั้น แต่กลับรอดผลดีเยี่ยมทุกปีเลย

สวนยางเมืองรถม้า

ผลผลิตเพิ่มขึ้น ก่อเงิน 200 ล้านบาท

นายนิยม อ่อนแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำปาง (ตปจ.) ในฐานะหน่วยงานที่ดูแลด้านยางในพื้นที่

ปัจจุบันเกษตรกรนิยมทำยางแผ่น และบางรายสามารถทำได้คุณภาพ จึงมีประเภทยางชั้น 2 ต่างจากทั่วไปที่ชื่อสูงสุดคือชั้น 3 ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกผลิตยางให้มีคุณภาพ

ยางพารา ได้กลายมาเป็นพืชเศรษฐกิจหลักสำคัญในภาคเหนือ ต่างกับอดีตเกษตรกรนิยมปลูกข้าวโพด และพืชไร่ต่างๆ มากมาย

เป็นเพราะเหตุใด!!! เกษตรกร "ชาวไร่" ภาคเหนือ จึงเปลี่ยนตัวเองมาเป็น "ชาวสวนยาง"...???

ส่วนหนึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่า มาจากแรงจูงใจด้าน "มูลค่า" และการส่งเสริมจากภาครัฐจากหลายโครงการในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

ในขณะที่เมื่อเปรียบเทียบกับพืชชนิดอื่น ยางเป็นพืชที่ลงทุนครั้งเดียวเก็บผลผลิตได้ 20-30 ปี แต่พืชไร่ต้องปลูกใหม่หลังการเก็บเกี่ยว เท่ากับว่าต้องมีการลงทุนอยู่ทุกปีทุกฤดูกาล จึงไม่มีความมั่นคงเท่าใดนัก เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวโพด เป็นต้น

จังหวัดลำปาง ก็เป็นแหล่งปลูกยางใหม่ที่สำคัญของภาคเหนือ และกำลังจะกลายมาเป็นพืชหลักของจังหวัดและอนาคตน่าจะกลายมาเป็น "ศูนย์กลางยางพารา" ของภาคเหนือ เพราะสามารถเชื่อมโยงกับหลายจังหวัดภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน พะเยา แพร่ สุโขทัย และตาก

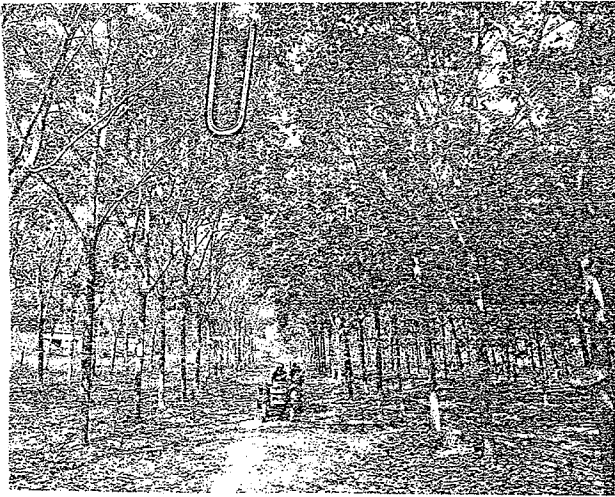
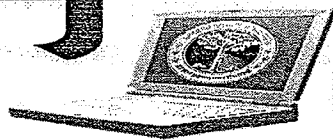
เกษตรกรและยักษ์ใหญ่ยางพารา แห่งปลูกยางเมืองรถม้า ทะลุ แสนไร่

นายนิยม อ่อนแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำปาง (ตปจ.) ในฐานะหน่วยงานที่ดูแลด้านยางในพื้นที่ให้ข้อมูลกับยางเศรษฐกิจ ว่า

ปัจจุบันจังหวัดลำปางมีเกษตรกร กว่า 3,000 ราย มาขึ้นทะเบียนพื้นที่ปลูกยางกว่า 60,000 ไร่ เปิดกรีดไปแล้วกว่า 60%

แต่เป็นพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ถูกต้องเพียง 25,000 ไร่ เท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ แต่เป็นพื้นที่ที่เกษตรกรทำมาเป็นเวลากว่า 30 ปี

การขยายพื้นที่ปลูกยางส่วนใหญ่เกิดขึ้นเมื่อปี 2547 ช่วงโครงการส่งเสริมปลูกยาง 1 ล้านไร่ ระหว่างปี 2547-2549 แบ่งออกเป็น 2 โซน คือ โซนเหนือ กับโซนใต้ โซนใต้จะมี อ.เถิน อ.เกาะคา และ อ.แม่พริก โดยภาพรวมไม่ค่อยดีเท่าไรนักเพราะอากาศค่อนข้างร้อน โซนที่เหมาะสมคือ โซนเหนือ เช่น อ.เมือง อ.งาว อ.วังเหนือ และ อ.แจ้ห่ม เป็นต้น

“แต่ในส่วนภาพรวมของจังหวัดลำปางที่เกษตรกรปลูกเอง หรือเอกสารสิทธิ์ยังไม่มี และที่เขาไม่ได้เข้าร่วมกับสภย. ผมคิดว่าไม่น่าจะต่ำกว่า 50,000-60,000ไร่” นายวินัยให้ข้อมูล

โดยเฉพาะบรรดาผู้ผลิตและส่งออกยางรายใหญ่ของประเทศ เข้ามาลงทุนปลูกยางในพื้นที่จำนวนมาก เช่น บริษัทศรีตรัง และบริษัทเซฟท์แลนด์ เป็นต้น

เป็นไปได้ว่าอีกไม่ช้าบริษัทเหล่านี้จะยึดลำปางเป็นฐานตั้งโรงงานผลิตยาง...!!!

“ถ้ามองในมุมมองนิเวศศาสตร์ของ จ.ลำปาง ถือเป็นจุดศูนย์กลางในด้านการเดินทางของภาคเหนือ ทั้งเชียงใหม่และเชียงราย ก็สะดวก ถ้าได้การพัฒนาตรงนี้ก็ถือว่าเป็นการทำยุทธศาสตร์อีกอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างโรงงานแปรรูป หรือ จุดรวบรวมสินค้า ก็สามารถทำได้” นายวินัยให้ความเห็น

สภย.มุ่งมอบความรู้ และส่งเสริมเกษตรกรทุกมิติ

ผ.ศ.ปจ. ลำปาง ให้ข้อมูลด้านการปลูกยางของเกษตรกรในพื้นที่ว่า ส่วนใหญ่เป็นชาวสวนยาง “มือใหม่” จึงจำเป็นต้องมีการให้องค์ความรู้เรื่องการปลูกและดูแลสวนยางอย่างถูกวิธี

โดยส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันขึ้นมา เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าไปส่งเสริมและให้ข้อมูล เช่น ความรู้เรื่องการบริหารจัดการภายในสวนตั้งแต่ปลูกมาจนถึง 6 ปี การกรีดยาง และการแปรรูปเบื้องต้น ซึ่งหลักสูตรนี้จะใช้เวลาประมาณ 7 วัน

โดยเฉพาะด้านการกรีดยาง ถือเป็นตัวหลักของการอบรม เพราะมีความสำคัญ เพื่อให้เกษตรกรได้รับความรู้ที่ถูกต้องก่อนลงมือกรีดยาง

“ช่วงปี 2554 เป็นต้นมา เรามีการอบรมเรื่องการกรีดยางทุกปีๆ ละหลายๆ รุ่น เพราะสวนยางของเกษตรกรเริ่มกรีดยางได้แล้ว”

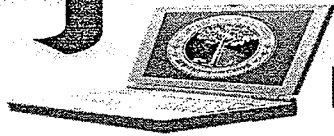
ทั้งนี้เพราะการกรีดยางเป็นหนึ่งในหัวใจของการทำสวนยางอย่างยั่งยืน เพราะหากกรีดยางเล็ก กรีดยางเร็วไม่จะทำให้ต้นยางเสียหาย จนอาจจะอยู่ไม่ถึง 20 ปี

ไม่ใช่การอบรมให้เกษตรกรอย่างเดียว เพราะหลังจากนั้น สภย.จะส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจแปลงของเกษตรกรว่ามีการบริหารจัดการถูกต้องหรือไม่ พร้อมๆ กับการให้คำแนะนำ

“เกษตรกรที่มาลงทะเบียนกับเราก็มีพนักงานเข้าไปตรวจสอบหรือ ให้คำแนะนำปีละ 2 ครั้ง เช่น ในหมู่บ้านก็จะพยายามให้เกษตรกรรวมกันเป็นกลุ่มและช่วงเวลาที่เข้าไปคือ ช่วงต้นฤดูฝน และปลายฤดูฝน ต้องไปแนะนำในเรื่องการใส่ปุ๋ย พอช่วงแล้งเราก็ต้องเข้าไปแนะนำในเรื่องไฟป่า”

ชาวสวนยางลำปาง นิยมทำยางแผ่นถึง 60%

เป็นที่น่าสังเกตว่าชาวสวนยางเมืองรถม้าส่วนใหญ่ นิยมทำยางแผ่นดิบ มากกว่ายางก้อนถ้วย มีการผลิต 60-70% ขณะนี้มีการผลิตยางก้อนถ้วยเพียง 30-40%

เพราะยางแผ่นดิบเป็นประเภทยางที่มีมาตรฐานการซื้อขายค่อนข้างชัดเจน คือ มีการแข่งขันคุณภาพ ชั้น 1-5 ในขณะที่ยางก้อนถ้วย ไม่มีมาตรฐานการซื้อ ขาย อีกทั้งไม่มีความชัดเจนเรื่องมาตรฐาน จึงทำให้เจ้าของสวนอาจเสียเปรียบพ่อค้าได้

เพียงแต่ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ราคายางตกต่ำ เป็นผลให้เกษตรกรหันมาทำยางก้อนถ้วยกันมากขึ้น เพราะการลงทุนต่ำ

“ปัจจุบันราคายางตกต่ำ เกษตรกรก็ไม่อยากจะไปลงทุนซื้ออุปกรณ์ทำยางแผ่น หันไปทำยางก้อนถ้วย เพราะต้นทุนต่ำกว่า และไม่ต้องเสียเวลามาทำแผ่น” ผอ.ศปจ.ลำปางสะท้อน

แต่ส่วนหนึ่งเพราะสวนยางส่วนใหญ่เป็นยางเพิ่งเปิดกรีดใหม่ ปริมาณน้ำยางจึงยังน้อยไม่เพียงพอทำยางแผ่น

“จริงๆ แล้วต้องใช้ระยะเวลากรีดไปแล้วประมาณ 3 ปี ปริมาณน้ำยางถึงจะนิ่ง และทำยางแผ่นได้ เช่น ปลูกยางไป 10 ไร่ มียางอยู่ 700 ตัน ปีแรกที่เปิดกรีดจะกรีดได้ประมาณ 60% ของจำนวนยางทั้งหมด (กรีดได้ 400 ตัน) ปีที่ 2 ก็ได้ 80% ขยับขึ้นมาเรื่อยๆ เพราะยางก็โตขึ้น พอปีที่ 3 จึงจะกรีดได้เต็ม 100% เพราะฉะนั้นจะให้เขามาลงทุนซื้อเครื่องจักรราคาสูง ในขณะที่ราคาขายยางตกต่ำจึงยาก การทำแผ่นก็เลยชะลอตัวไปก่อน”

แต่สกกย.ก็พยายามส่งเสริมให้เกษตรกรทำยางแผ่นดิบ หรือไม่ก็ต้องให้ขาย “ยางก้อนถ้วยแห้ง” มากกว่าขายยางเปียกหรือยางหมาด เพื่อให้เกิดการเสียเปรียบพ่อค้าน้อยที่สุด

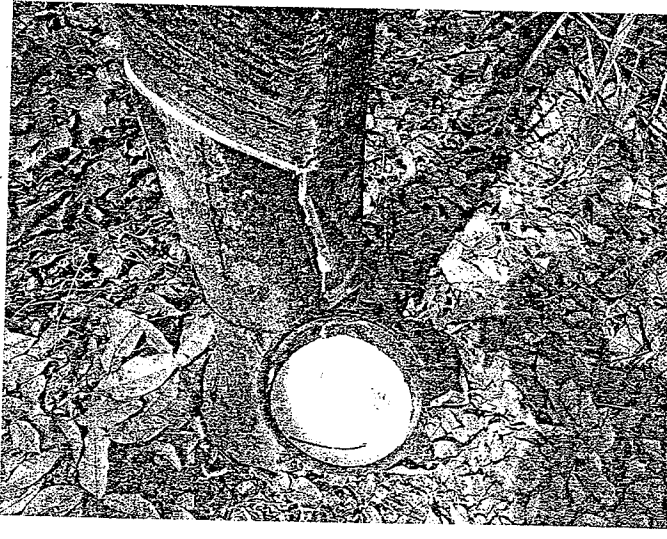
พัฒนากลุ่มเกษตรกรสู่ “สหกรณ์” เพิ่มความเข้มแข็งด้านการตลาด

นายวินัย บอกว่า เมื่อกลุ่มเกษตรกรที่ สกย. เข้าไปส่งเสริมให้ความรู้มีผลผลิต จึงต้องมีการให้ความรู้ด้านการตลาดด้วย เพื่อไม่ให้เกิดการเสียเปรียบพ่อค้า

“หลังจากที่มีการอบรมในส่วนที่ สกย. ให้ความสำคัญในเรื่องของการรวมกลุ่ม สหกรณ์ การรวบรวมยาง และการขาย เป็นเป้าหมายหลักสำคัญของเราในการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนากลุ่มให้มีความมั่นคง”

วิธีการคือ รวมกลุ่มเกษตรกรเข้าด้วยกัน เป็นสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เพื่อรวบรวมผลผลิต และขายผ่านระบบการประมูล ซึ่งเป็นรูปแบบการซื้อขายที่มีความเป็นธรรมที่สุดวิธีหนึ่ง

ดังตัวอย่างของการก่อตั้ง สหกรณ์กองทุนสวนยาง จ.ลำปาง จำกัด โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2556 มี นายสวัสดิ์ ลาดปลาละ เป็นประธานสหกรณ์ มีสมาชิกกว่า 500 คน

นายสวัสดิ์ ลาดปลาละ เป็นประธาน สหกรณ์กองทุนสวนยาง จ.ลำปาง จำกัด จัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2556 มี สมาชิกกว่า 500 คน

ปัจจุบันราคายางตกต่ำ เกษตรกรจึงไม่อยาก
จะเปลี่ยนเชื้อเพลิงรถไถของแผน ทุนไป
ทำยางก้อนถ้วย เพราะต้นทุนต่ำกว่า และไม่
ต้องเสียเวลาทำแผ่น ประกอบกับความ
ต้องมารยวงแท่งที่ยังก้อนถ้วยเป็นวัตถุดิบ
ผลิตยาง

ธุรกิจหลักของสหกรณ์คือ การรวบรวมยางแผ่นดิบ และยางก้อนถ้วยแห้ง ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นดิบถึง 70% ที่เหลือคือยางก้อนถ้วย แต่ยางก้อนถ้วยที่รวบรวมจะเป็นยางแห้ง

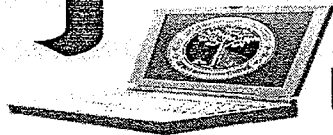
“ยางเปียกไม่สะดวกในด้านการขนส่ง หรือขนย้าย ต้องซื้อและขายภายในเวลาอันรวดเร็ว แต่ถ้าเอามาตาก หรือ เก็บไว้ ในด้านของสิ่งแวดล้อมจะต้องมีการจัดการเป็นอย่างดี”

การรวบรวมยางของสหกรณ์ในแต่ละครั้ง จะนำมารวมกัน ณ จุดรวบรวม 2 จุด ใน อ.จาง และอ.เมือง เพื่อความสะดวกในการขนส่งของสมาชิก

ช่วงเดือนมกราคมที่ผ่านมา เป็นช่วงปลายฤดูกรีดยางรวบรวมยางแผ่นดิบได้ประมาณ 20 กว่าตัน ปริมาณสูงสุดที่เคยรวบรวมได้คือ 40 ตัน นับว่าปริมาณยางยังน้อย แต่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

“นับว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี ควรต้องเริ่มต้นในช่วงที่ยางน้อยนี้แหละ เกษตรกรจะได้เรียนรู้ ถ้าเกิดปริมาณยางเยอะขึ้นมา เกษตรกรจะบริหารตลาดเองยาก เราก็มองปีหน้ายางจะต้องไม่ต่ำกว่า 50-60 ตัน แล้วปีต่อไปก็ต้องเป็น 100 ตันขึ้นไป”

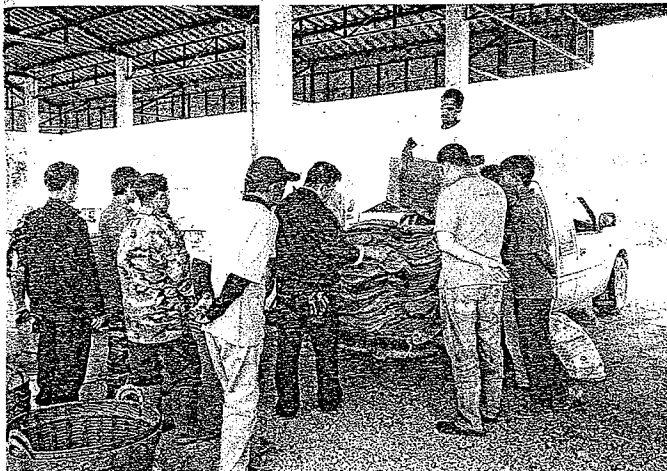
สภย.พยายามส่งเสริมให้เปิดตลาดเสรี ให้พ่อค้าและเกษตรกรได้พบกัน ได้รับรู้ความต้องการของกันและกัน จนเกิดตลาดที่เป็นธรรม ผู้ซื้อกับผู้ขายพอใจ ส่วนเรื่องราคาซื้อขาย จะใช้ราคากลางจากตลาดกลางยางพาราขนาดใหญ่เป็นหลัก แล้วหักลบกับค่าขนส่ง และการจัดการต่างๆ การกำหนดราคาเมื่อหักลบแล้วราคาจะไม่ต่ำกว่าตลาดกลาง 3 บาท คือถ้าตลาดกลางขนาดใหญ่ราคา 70 บาท ราคาซื้อขายที่สหกรณ์ก็ไม่ควรต่ำกว่า 67 บาท เป็นต้น

“สภ.พยายามที่จะเป็นตัวกลางให้ก็ไม่อยากปล่อยให้พ่อค้าเขาค้าขายกันเอง เราก็เข้าไปในส่วนที่เป็นคนกลาง แต่ในส่วนของการค้า การซื้อการขาย ก็พยายามให้เป็นธรรมมากที่สุด

“ถ้าอย่างก่อนด้วยคุณภาพดีจะต้องไม่มี ก้อนดิน ก้อนหินปะปน เพราะจะมีปัญหาต่อไปกับระบบการผลิตและเครื่องจักรในโรงงานด้วย เกิดยางที่มีสิ่งเจือปนหลุดเข้าไปในระบบเครื่องจักรก็อาจเสียหาย ดังนั้นเราก็ต้องดูแลทั้งเรื่องคุณภาพ ความสะอาด ทุกฝ่ายต้องร่วมกัน”

อย่างไรก็ตามในฐานะหน่วยงานด้านยางพารามีเป้าส่งเสริมให้เกษตรกรทำยางแผ่นคุณภาพ โดยเฉพาะกับเกษตรกรรายย่อย แนวทางหนึ่งคือ การจัดหาอุปกรณ์การผลิตยางแผ่นไปยังกลุ่มเกษตรกร แล้วให้สมาชิกนำน้ำยางสดมาทำยางแผ่น กลุ่มละ 10-20 ราย เป็นการแก้ปัญหาด้านนี้

การตั้งสหกรณ์ก็คือ การสร้างตลาดยางระดับเกษตรกร โดยมี สภ.เป็นตัวกลางพยายามส่งเสริม ให้พ่อค้าและเกษตรกรได้พบกัน ได้รับความต้องการของกันและกัน จนเกิดตลาดที่เป็นธรรม ผู้ซื้อกับผู้ขายพอใจ

การรวบรวมยางของสหกรณ์ สภ.ลำปาง จะนำมารวมกัน ณ จุดรวบรวม 2 จุด ในทว และอ.เมือง เพื่อความสะดวกในการขนส่งของสมาชิก ช่วงเดือนมกราคมที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูกรี๊ด รวบรวมยางแผ่นดิบได้ประมาณ 20 ตัน

ปัญหาและอุปสรรคของชาวสวนยางลำปาง นายวินัยให้ข้อมูลว่า การปลูกยางในพื้นที่ จ.ลำปาง ไม่มีปัญหาเรื่องการเจริญเติบโตเท่าไรนัก ปลูก 5-6 ปีก็สามารถเปิดกรีดเช่นเดียวกับภาคใต้ ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดี

แต่ที่มีปัญหาก็คือ สวนยางที่ขาดการดูแลที่ดี เพราะยางช่วง 6 ปีแรกไม่มีรายได้เลยมีแต่รายจ่าย อีกทั้งเกษตรกรไม่ได้ทำยางอย่างเดียว ทำข้าว ทำไร่ มักจะไปทุ่มกับพืชที่สร้างรายได้เร็วก่อน สวนยางก็ถูกปล่อยทิ้ง โดยเฉพาะเรื่อง “ไฟป่า” ที่สร้างความเสียหายกับสวนยางทุกปี

ทิศทางการผลิตยางมีแนวโน้มเป็นยางก้อนถ้วยมากกว่ายางแผ่นดิบ

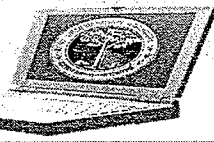
ผอ.ศปจ.ลำปาง มองทิศทางการผลิตยางในพื้นที่ว่า ผู้กำหนดคือ โรงงาน พ่อค้า และตลาด ซึ่งแนวโน้มเป็นยางก้อนถ้วยมากกว่ายางแผ่นดิบ โอกาสที่จะสร้างโรงงานรวมควันเป็นไปได้อย่างมาก เพราะถ้าทำยางแท่งจะต้องทำยางก้อนถ้วยมากขึ้น

อย่างภาคเหนือผู้ผลิตยางมีโครงการตั้งโรงงานยางแท่งในหลายจังหวัด เช่น จ.เชียงราย และพิษณุโลก เป็นต้น เมื่อโรงงานผลิตยางแท่งจึงต้องการยางก้อนถ้วยเป็นวัตถุดิบเกษตรกรจึงต้องทำยางถ้วยเพื่อป้อนโรงงาน

อย่างไรก็ตามนายกอนนิยม ยังคงมองว่ายางแผ่นดิบจะยังยั่งยืนกว่า

แต่ต่อไปข้างหน้าอาจจะมีการพัฒนามาตรฐานยางก้อนถ้วยเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความยุติธรรมกับเกษตรกรมากขึ้น

“ถ้ามองการเพิ่มมูลค่ายางก้อนถ้วยอาจจะทำยางเครป หรืออีกทางเลือกหนึ่งถ้ากลุ่มเกษตรกรเราเข้มแข็งกันจริงก็จะทำในเรื่องของผลิตภัณฑ์ อีกประมาณ 3 ปีข้างหน้า ผมเชื่อว่า ถ้าเราเข้มแข็งขึ้น มีพื้นที่เป็นของตัวเอง มีทรัพยากรที่เหมาะสมผมว่าลำปางเราน่าจะเดินไปในด้านอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือ ขนาดกลางได้ ถือว่าอาจเป็นอีกทางเลือกที่ดีต่อเกษตรกร

เป็นที่น่าสังเกตว่าชาวสวนยางลำปาง นิยมทำยางแผ่นดิบ มากกว่ายางก้อนถ้วย มีการผลิต 60-70% ขณะมีการผลิตยางก้อนถ้วยเพียง 30-40% เพราะยางแผ่นดิบเป็นประเภทยางที่มีมาตรฐานการซื้อขายค่อนข้างชัดเจน

“เราอาจจะเอามาทำเป็นยางคอมปาวด์ ผมเชื่อว่าต่อไปมันก็ต้องปรับเปลี่ยนกันอย่างแน่นอน ถ้าขายยางแผ่นดิบยังอยู่ต้นน้ำเราก็จะอยู่อย่างขึ้นในภาวะเศรษฐกิจแบบนี้ ลำปางถ้าสามารถปรับเปลี่ยนอะไรได้ จะเป็นเรื่องที่ยากกว่าจังหวัดอื่น เพราะโดยพื้นฐานเขาก็มีเซรามิค สินค้าชื่อดัง ยางอาจจะมาต่อยอดได้

“ตรงนี้เป็นงานใหญ่ของ จ.ลำปาง เพราะเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ถ้ามีหน่วยงานเข้ามาให้ความสำคัญ จะสามารถปรับเปลี่ยนตรงนี้ได้ และต่อไปทางภาคเหนือเราน่าจะรวมกัน ทำเป็นการส่งออก เพราะว่าการพัฒนาการส่งออกจะง่ายในด้านการเดินทาง เช่น สะพานมิตรภาพไทย-ลาวที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย”

ยางทำเงินเข้าจังหวัดกว่า 200 ล้านบาท/ปี

แม้ยางพาราจะเป็นพืชเศรษฐกิจใหม่ในพื้นที่ แต่กลับ

ทำเงินเข้าจังหวัดมากกว่า 200 ล้านบาท ต่อไปข้างหน้ายิ่งจะเพิ่มมากขึ้น ถ้ายางในลำปางกรีดได้อีก 50,000 ไร่ จะต้องเกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ปริมาณยาง 1 ไร่ จะทำเงินได้ 20,000 บาท/ปี หากเปิดกรีด 50,000-60,000 ไร่ จะสร้างเงินได้มหาศาล

ยางพาราจึงยังคงเป็นอาชีพที่มุ่งสำหรับเกษตรกร จ.ลำปาง

ขณะเดียวกัน นายนิยมให้ข้อมูลว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ใช่มีสวนยางอย่างเดียว มีพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจตัวอื่นด้วย บางรายมียางเป็นตัวเสริม ครอบครัพละ 10-20 ไร่ ก็ถือเป็นรายได้เสริมที่ดีทีเดียว

“ถึงราคายางจะตกต่ำยังไงเขาก็ไม่เดือดร้อน ถึงแม้ราคาจะตกต่ำถึง 60 บาท แต่ยังมีรายได้วันละ 1,000 บาท คนกรีดก็ได้วันละ 400-500บาท ถือว่าเป็นรายได้เสริมที่ดี 1 ปี ได้เงินแสน”

ขอขอบคุณ

นายนิยม อ่อนแก้ว

ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยางจังหวัดลำปาง (ศปจ.)

๙๙/๓ ถ.ซุเปอร์ไฮเวย์ลำปาง-งาว ต.สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง 52100

โทร. 0-5421-8292, 08-1884-6629, 08-9956-9740

สภ.พริกถิ่นตลาดน้ำเขาสด กลุ่มเกษตรกรขยายเขตได้ 45 หมู่

นายไพบุลย์ กิตติพงษ์วิวัฒน์ หัวหน้าส่วนพัฒนาการตลาด สกย. เผยว่า สกย. ได้มีโครงการจัดตั้งตลาดน้ำยางสดระดับท้องถิ่น ตามแผนพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ ที่ผ่านมา สกย. ได้มีการส่งเสริมและผลักดันให้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ได้มีการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินกิจการในการรวบรวมผลผลิตในพื้นที่จำนวน 364 กลุ่ม ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาส และยะลา

สำหรับในปี 2557 นี้ ทาง สกย. มีเป้าหมายในการจัดตั้งกลุ่มชาวสวนยางเพื่อรับซื้อน้ำยางสดระดับท้องถิ่น อีกจำนวน 45 กลุ่ม เพื่อจะกระจายจุดรับซื้อผลผลิตให้รองรับผลผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ต่างๆ ให้ได้มากที่สุด

นายบุญสืบ สังข์อุบล ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดเบตง กล่าวว่า ในปีพ.ศ. 2557 นี้ สกย.จ.เบตง ได้มีการผลักดันในการจัดตั้งกลุ่มชาวสวนยาง เพื่อ

ดำเนินการรับซื้อน้ำยางสด ซึ่งเป็นผลผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางส่วนมากในพื้นที่ จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มชาวสวนยางบ้านบุเกิดตราเซ กลุ่มชาวสวนยางบ้านกม.16 และกลุ่มชาวสวนยางบ้านน้ำตอกอินทสร

โดย ทาง สกย. ได้มีการสนับสนุนอุปกรณ์เพื่อช่วยการผลิต ประกอบด้วย ถังบรรจุน้ำยางสด ขนาดประมาณ 1,800 - 2,000 ลิตร รอกโซ่ ขนาด 5 ตัน จำนวน 1 ชุด เครื่องซั่ง 500 กิโลกรัม 1 เครื่อง และแม่โทรแลก (เครื่องจัดยางแห้ง) จำนวน 1 อัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 42,700 บาทเพื่อช่วยส่งเสริมให้การดำเนินการของกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และเกษตรกรชาวสวนยางจะได้ขายผลผลิตได้ราคาที่เป็นธรรม

ขณะนี้ ทั้ง 3 กลุ่มมีความพร้อมในการเปิดรับซื้อผลผลิตน้ำยางสดจากสมาชิกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ศปจ.น่าน จัดประชุมสัมมนาเครือข่ายชาวสวนยาง

พร้อมมอบรางวัลแก่กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง บริหารงานดีเด่น

ศปจ.น่าน จัดประชุมสัมมนาเครือข่ายชาวสวนยางระดับจังหวัดครั้งแรก ประจำปี 2557 โดยมีนายประสิทธิ์ หมดเสน เป็นประธาน พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร สกย.พื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมถึง ผู้นำเครือข่ายกลุ่มชาวสวนยาง ผู้นำสถาบันเกษตรกร เกษตรกรชาวสวนยาง ประมาณ 350 คน ให้การต้อนรับและเข้าร่วมสัมมนารับฟังนโยบาย และแลกเปลี่ยนความรู้ ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมเทวราช จ.น่าน

นายประสิทธิ์ หมดเสน รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กล่าวว่า การขยายพื้นที่ปลูกยางพารามาสู่พื้นที่ภาคเหนือ สร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงให้แก่พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ มาเป็นระยะเวลา 10 ปี ซึ่ง สกย.ได้ทุ่มเทพลังกาย พลังใจ และพลังสมองในการให้ความรู้ และดูแลพี่น้องเกษตรกรที่หันมาปลูกยางพารา เป็นชาวสวนยางเต็มตัวประสบความสำเร็จ ดังนั้น ภารกิจสำคัญของ

สกลย. ณ วันนี้ คือ จะทำอะไรให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางมีความมั่นคง มีผลผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณสูงตามที่ สกลย. ตั้งเป้าไว้

โดยในพื้นที่ปลูกยางใหม่นี้ สกลย. จะมุ่งเน้นการพัฒนาอาชีพด้วยการแปรรูปผลผลิตให้มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด ซึ่งจะต้องอาศัยแนวทางการจัดตั้งกลุ่ม เพื่อบริหารจัดการผลผลิตของตนเองให้ได้ พื้นที่ปลูกยางใหม่ สามารถพัฒนาให้เป็นไปในทางที่ดีได้

แต่ทั้งนี้ ต้องอาศัยเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ร่วมกันคิด และร่วมกันทำ เพราะต้นทุนจากผลผลิตที่ได้ในแต่ละพื้นที่ เป็นน้ำยางสดเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันในเรื่องคุณภาพ ขึ้นอยู่กับว่าเกษตรกรจะมีการพัฒนาหรือแปรรูปเป็นอะไร โดยการเก็บรักษา และการดูแลของเกษตรกรในพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน ทำให้คุณภาพที่ได้จะไม่เท่ากัน จึงส่งผลต่อรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางเอง ดังนั้น การรวมกลุ่ม เป็นกลไกที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนการประกอบอาชีพสวนยางของเกษตรกรให้มีความมั่นคงในอนาคต

"หากพูดถึงศักยภาพของการประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ในพื้นที่ จ.น่าน ขณะนี้ โดยเฉลี่ย จ.น่านมีผลผลิตเป็นน้ำยางสดในแต่ละวันประมาณ 200,000 กิโลกรัม เกษตรกรมีการแปรรูปขึ้นต้นเป็นยางก้อนถ้วย ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บผลผลิตและขายง่าย แต่กลับมีผลกระทบต่อเรื่องสิ่งแวดล้อม จากการขนส่งยางก้อนถ้วยไปขาย ทำให้เป็นปัญหาในเรื่องของกลิ่น และความไม่ปลอดภัยในการสัญจรของประชาชนในพื้นที่ที่ขั้รระหว่าง จ.น่าน และ จ.แพร่ ดังนั้น กลุ่มชาวสวนยางทุกกลุ่ม จะต้องเร่งช่วยกันแก้ปัญหาแปรรูปเป็นวัตถุดิบที่มีคุณภาพมากขึ้น โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเองด้วย"

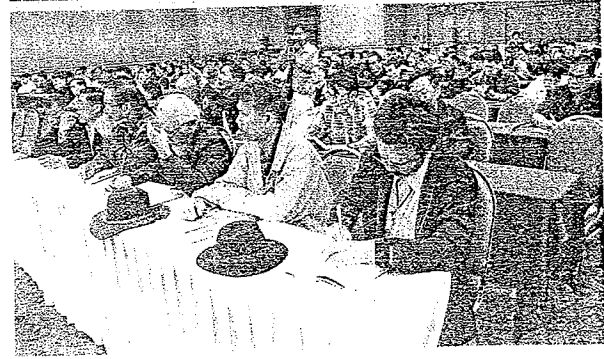
นายประสิทธิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า ในอนาคต จ.น่าน อาจจะเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมผลผลิตหลักในพื้นที่ภาคเหนือ ดังนั้น สกลย. จึงเล็งเห็นความสำคัญและได้มีเป้าหมายที่จะผลักดันให้กลุ่มชาวสวนยางที่รวมตัวกันประกอบกิจการซื้อขายอยู่แล้ว ได้ยกระดับเป็นสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เพื่อจะได้บริหารจัดการ และจำหน่ายผลผลิตร่วมกัน มีอำนาจในการจัดการด้านการตลาดสูงขึ้น ทำธุรกรรมทางการเงิน และหาแหล่งทุนได้ในอนาคต เพื่อจะได้ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิก และเป็นตัวอย่างให้กับกลุ่มอื่นๆ ต่อไป

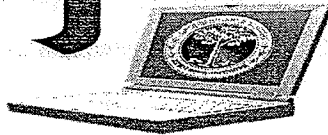
นายวรวิทย์ ทิศำแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์สวนยาง จ.น่าน (ผอ.ศปจ.น่าน) กล่าวว่า ตามที่ สกลย. ได้มีนโยบายในการพัฒนากลุ่มชาวสวนยาง โดยให้แต่ละจังหวัดคัดเลือกกลุ่มดีเด่น พิจารณาจากผลประกอบการ การออมทรัพย์ การรวมทุน การดำเนินงานเป็นรูปแบบที่ชัดเจนในการจัดทำบัญชี และรายงานประจำปี ซึ่ง สกลย. เป็นตัวกลางในการรวมกลุ่ม ให้เข้ม

แข็ง "สำหรับผลการประกอบกิจการการดำเนินงานของกลุ่มชาวสวนยางในพื้นที่ 3 จังหวัดภายใต้การดูแลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จ.แพร่ ได้แก่ จ.อุตรดิตถ์ จ.แพร่ และ จ.น่าน) ประจำปี 2556 พบว่า กลุ่มที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการยอดเยี่ยมได้รับรางวัลดีเด่น นั่นคือ กลุ่มชาวสวนยาง สกลย.ต.พงษ์ อ.สันติสุข จ.น่าน โดยมีกิจกรรมประมุลยางท้องถิ่น มีปริมาณยางเฉลี่ย 400,000 กิโลกรัม ต่อปี คิดเป็นมูลค่าประมาณ 15 ล้านบาท ต่อปี มีสมาชิก 188 คน และที่เป็นจุดเด่นคือ สามารถรวมกลุ่มกันรวบรวมเงินทุนเพื่อซื้อที่ดินเป็นของกลุ่มในการประกอบกิจการด้านการรวบรวมยางของสมาชิก จำนวน 3 ไร่ มูลค่าที่ดินประมาณ 320,000 บาท"

เมื่อมีระบบตลาดประมุลยางอิเล็กทรอนิกส์ จ.น่าน นับว่าเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ละเดือนจะมีการประมุลยางเดือนละ 2 ครั้ง แต่ละครั้งมีผู้ประกอบการเข้าร่วมครั้งละ 5 ราย ด้านเกษตรกรเองมีความพอใจกับระบบประมุลแบบใหม่ และมีความตื่นตัวโดยใช้เทคโนโลยีมาสื่อสารมากขึ้น

ดังนั้น การรวมกลุ่มและมาแข่งขันกัน นอกจากจะได้รับความเป็นธรรมในเรื่องของราคาแล้ว เกษตรกรยังได้มีการเรียนรู้การตลาด และการแข่งขันไปพร้อมกัน อยากให้กลุ่มชาวสวนยางอื่นๆ ได้มาศึกษา แนวทางการดำเนินงานของกลุ่มชาวสวนยางที่ประสบความสำเร็จเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้กับกลุ่มของตนเองต่อไป นายวรวิทย์ กล่าวทิ้งท้าย

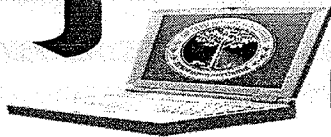
สรุปสถานการณ์ยาง ประจำเดือนมกราคม ปี 2557

วันที่	รายงานประจำวัน							รายงานประจำเดือน	
	ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 (บาท/ก.ก.)			ราคายางแผ่นรมควัน ชั้น 3 (บาท/ก.ก.)				กทม. (บาท/ก.ก.)	
	หัดใหญ่	สราษฏร์ฯ	นครศรีฯ	กทม. (FOB)	หัดใหญ่ (FOB)	โตเกียว (C&F)	สิงคโปร์ (FOB)	ยางแท่ง (FOB)	น้ำยางข้น (FOB)
2/1/57	72.17	73.12	72.09	82.60	82.35	0.00	81.11	74.55	52.10
3/1/57	70.75	71.95	71.71	82.10	81.85	0.00	79.96	74.30	51.80
6/1/57	68.38	70.55	70.08	81.10	80.85	82.37	78.95	74.05	51.55
7/1/57	68.18	68.69	68.88	79.35	79.10	80.28	78.21	72.55	50.05
8/1/57	68.01	68.35	68.18	78.60	78.35	80.46	78.44	72.30	49.80
9/1/57	68.80	68.93	68.43	78.60	78.35	80.14	78.69	72.30	49.60
10/1/57	68.55	68.61	68.29	78.40	78.15	80.10	79.17	72.30	49.35
13/1/57	68.65	0.00	68.49	78.70	78.45	0.00	77.88	72.30	49.65
14/1/57	68.05	0.00	68.33	77.70	77.45	79.77	78.07	72.00	49.65
15/1/57	68.55	0.00	68.55	77.95	77.70	79.51	77.56	72.25	49.65
16/1/57	69.05	0.00	69.03	78.20	77.95	79.12	78.38	72.25	49.65
17/1/57	69.19	0.00	69.12	77.70	77.45	77.97	77.42	72.00	49.65
20/1/57	69.69	69.56	69.39	77.70	77.45	77.76	77.56	72.00	49.65
21/1/57	69.80	0.00	69.74	77.70	77.45	77.53	76.91	72.00	49.65
22/1/57	69.91	0.00	69.42	77.20	76.95	77.53	76.91	71.00	49.40
23/1/57	68.80	0.00	68.32	76.70	76.45	76.18	75.90	70.75	49.15
24/1/57	68.05	0.00	67.29	76.20	75.95	74.54	74.30	70.25	48.65
27/1/57	64.06	65.59	65.09	75.20	74.95	71.13	71.37	69.25	48.15
28/1/57	63.07	63.69	63.49	72.70	72.45	0.00	0.00	67.25	47.40
29/1/57	63.08	63.94	63.09	72.70	72.35	70.84	71.75	66.75	46.90
30/1/57	63.08	63.35	62.56	71.70	71.45	70.32	71.33	65.75	46.40
ค่าเฉลี่ย	67.99	68.03	68.07	77.56	77.31	77.39	76.99	71.34	49.42

ที่มา : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพฯ

ยางแผ่นรมควันชั้น 3 FOB ส่งมอบล่วงหน้า 2 เดือน

ยางแท่งและน้ำยางข้น FOB ส่งมอบล่วงหน้า 1 เดือน

☆ หน้า 16 พฤศจิกายน 87

ยุทธศาสตร์ยางไทยเคียง ต้นทุนสูงเปิดเออีซีแน่

โพสต์ทูเดย์ > นักธุรกิจอุตสาหกรรมยางไทยไร้ประสิทธิภาพ เปิดเออีซีแน่ ต้นทุนแพงสุด เชื้อปีนี้ราคาระดับ 100 บาท

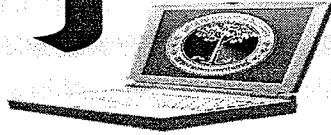
นายวรเทพ วงศาสุทธิกุล นายกกิตติมศักดิ์ สมาคมน้ำยางข้นไทย เปิดเผยในการเสวนาเรื่อง การจัดทำอุตสาหกรรมยางไทยสู่ศึกใหญ่ตลาดเสรีอาเซียน ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนายางพาราของไทย ตั้งแต่ปี 2542 จนถึงปัจจุบัน ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ผลที่ตามมาทำให้เป้าหมายการส่งเสริมการใช้ยางในเป็นวัตถุดิบในประเทศจาก 10% เป็น 15% ของผลผลิตยางในประเทศปีละ 4 ล้านตันจึงไม่สามารถทำได้ เพราะนโยบายไม่ต่อเนื่อง และรัฐบาลไม่มีความจริงจังในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ประเทศ

นายกกิตติมศักดิ์ สมาคมน้ำยางข้นไทยกล่าวว่า สิ่งที่รัฐบาลจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อรัฐเมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) คือ 1.การสร้างตลาดซื้อขายยางพาราเป็นตลาดกลาง 2.การพัฒนาตลาดซื้อขายยางจริง แบบตลาดหุ้น และ 3.การซื้อขายผ่านตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า เพื่อลดความเสี่ยงของเกษตรกร ซึ่งหากทำได้ จะทำให้ต่อไปไทยจะเป็นตลาดที่ทั่วโลกใช้อ้างอิงราคายาง แทนโตคอมและเซียงไฮ้

นายวรเทพ กล่าวอีกว่า การส่งเสริมพัฒนายางไทยต้องทำพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน ต้นน้ำต้องลดต้นทุนการผลิตเพื่อให้แข่งกับเพื่อนบ้านได้ มิฉะนั้นเมื่อเปิดเออีซี เอกชนอาจไปซื้อยางเพื่อนบ้านส่งออกแทนเพราะยางไทยราคาสูงเกินไป รัฐบาลต้องการเลิกเก็บเงินค่าธรรมเนียมการส่งออกยาง ซึ่งประเทศอื่นไม่มี ส่งเสริมเงินทุน ส่งเสริมการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์ที่เอื้อต่อการส่งออกเพื่อลดต้นทุนแฝง

ทั้งนี้ ในปี 2556 ไทยมีการส่งออกยาง 5 แสนล้านบาท เป็นการส่งออกยางแผ่น 56% มูลค่า ประมาณ 2.4 แสนล้านบาท ส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง 2.6 แสนล้านบาท

นายบุญส่ง นันทอง นายกสมาพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย กล่าวว่า จากการสำรวจสต็อกยางพาราพบว่ามีสต็อกอยู่ 5 แสนตัน เป็นของรัฐ 2 แสนตัน ของเอกชน 3 แสนตัน และสต็อกทั่วโลก 1 ล้านตัน ขณะที่ผลผลิตทั่วโลกปีละ 13 ล้านตัน ความต้องการใช้ปีละ 11-12 ล้านตัน จึงคาดการณ์กันว่าจนถึงปีหน้าราคาจะอยู่ระหว่าง 70-100 บาท โอกาสจะขึ้นไปที่ 120 บาทคงไม่สามารถทำได้ เกษตรกรจึงต้องพิจารณาว่าจะปรับตัวอย่างไร เพราะต้นทุนปัจจุบันอยู่ที่ 64 บาทต่อกิโลกรัม ■

หนุนยกเครื่องกม.ดันบทบาทเอเฟทรับเออีซี

ไพสฤกษ์ ▶ พาณิชย์ดันเอเฟทรับมือเปิดเออีซี เนะ ก.ส.ล. ยกเครื่องกฎหมายกฎระเบียบ ดึงต่างชาติร่วมธุรกิจ

นางศรีรัตน์ รัษฐปานะ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะประธานอนุกรรมการด้านบริหาร ในคณะกรรมการกำกับดูแลการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ก.ส.ล.) เปิดเผยว่า ได้มอบนโยบายในการพัฒนาและกำกับดูแลการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (เอเฟท) โดยเน้นนโยบายหลัก 4 ด้าน คือ การเชื่อมโยงกับตลาดต่างประเทศ ยกกระดับการกำกับดูแลให้ได้มาตรฐานสากล สนับสนุนการระบายนโยบายในสต็อกของรัฐบาลและเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคเกษตร

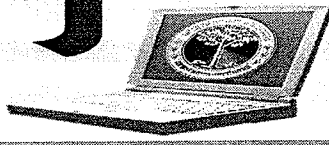
สำหรับนโยบายการเชื่อมโยงกับตลาดต่างประเทศนั้น ควรกำหนดแผนงานรองรับการดำเนินการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) รวมทั้งชักชวนให้ต่างชาติเข้ามาเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

อีกทั้งสร้างพันธมิตร โดยร่วมมือกับประเทศจีน ซึ่งเป็นผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย ทั้งยางพารา ข้าว และมันสำปะหลัง

ด้านการยกระดับการกำกับดูแลให้ได้มาตรฐานโลก สำนักงานฯ ควรยกระดับการกำกับดูแลการซื้อขายล่วงหน้าให้เข้าสู่มาตรฐานสากล โดยพัฒนากฎหมายกฎระเบียบ และปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแลให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับหลักการของสมาคมความร่วมมือด้านหลักทรัพย์และการซื้อขายข้อตกลงล่วงหน้าระหว่างประเทศ หรือ International Organization of Securities Commissions (IOSCO)

นอกจากนี้ ยังต้องสนับสนุนการระบายนโยบายในสต็อกรัฐบาล ซึ่งเป็นวิธีที่โปร่งใส เป็นธรรม ทำให้เกิดราคาข้าวล่วงหน้าของไทยสะท้อนไปทั่วโลก

ทั้งนี้ ปัจจุบันมีสินค้าเกษตรที่ซื้อขายล่วงหน้า 4 ประเภท ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง และสับปะรด ■

เดลินิวส์

มอบนโยบายดันเอเฟดโกอินเตอร์

ปลัดกระทรวงพาณิชย์สั่งเอเฟดจัดทำแผนงานในการก้าวสู่ระดับอินเตอร์ พร้อมเป็นประจักษ์ในการระดมข่าว ยางพารา มันสำปะหลังไทยของเออีซี

วันพฤหัสบดี 6 มีนาคม 2557 เวลา 19:10 น.

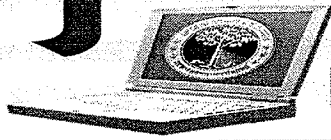
เมื่อวันที่ 6 มี.ค. นางศรีรัตน์ รัษฐปานะ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะประธานอนุกรรมการด้านบริหารในคณะกรรมการการค้าการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ก.ส.ล.) เปิดเผยว่า ได้มอบนโยบายในการพัฒนาและกำกับดูแลการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (เอเฟด) แก่สำนักงาน ก.ส.ล. โดยเน้นนโยบายหลักๆ 4 ประการได้แก่ การเชื่อมโยงกับตลาดต่างประเทศยกระดับการกำกับดูแลให้ได้มาตรฐานสากล สนับสนุนการระบายข่าวในสต็อกของรัฐบาลผ่านเอเฟดและเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคเกษตร

สำหรับนโยบายการเชื่อมโยงกับตลาดต่างประเทศนั้นควรกำหนดแผนงานรองรับการดำเนินการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) รวมทั้งการชักชวนต่างชาติในการเข้ามาเป็นผู้ประกอบธุรกิจอีกทั้งยังสร้างพันธมิตรโดยประสานความร่วมมือกับประเทศจีนซึ่งเป็นผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย ทั้ง ยางพารา ข้าว และมันสำปะหลัง

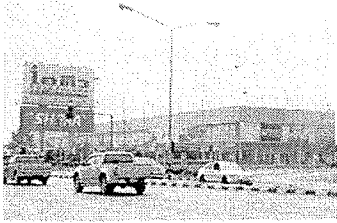
ส่วนการยกระดับการกำกับดูแลให้ได้มาตรฐานโลกนั้น สำนักงานฯ ควรยกระดับการกำกับดูแลการซื้อขยล่วงหน้าให้เข้าสู่มาตรฐานสากลโดยพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบ และปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแลให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับหลักการของสมาคมความร่วมมือด้านหลักทรัพย์และการซื้อขายข้อตกลงล่วงหน้าระหว่างประเทศ

นอกจากนี้การสนับสนุนการระบายข่าวในสต็อกของรัฐบาลผ่านเอเฟด ซึ่งเป็นวิธีที่โปร่งใสเป็นธรรม ทำให้เกิดราคาข้าวล่วงหน้าของไทยสะท้อนไปทั่วโลกผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเร่งทำงานในเชิงรุกทั้งการประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าร่วมประมุข รวมถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการขั้นตอนและประโยชน์ของการประมูลและการซื้อขายล่วงหน้าในเอเฟดให้ผู้ประกอบการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้มีผู้เข้าร่วมประมูลแข่งขันกันมากขึ้น

อีกทั้งยังเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคเกษตรเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในการวางแผนการผลิตและการค้าข้าวของตนอีกด้วย.

ส่องศก.เมืองสุรินทร์ ประตุการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา

updated: 06 มี.ค. 2557 เวลา 16:15:23 น. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

สดจากพื้นที่เจาะลึกเศรษฐกิจอีสานใต้

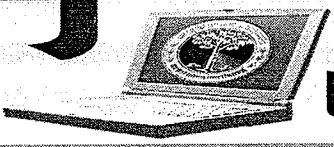
การค้าการลงทุนในพื้นที่ต่างจังหวัดหลายๆ แห่ง กำลังเป็นจุดหมายการลงทุนจากกลุ่มทุนขนาดใหญ่ทั้งไทยและต่างชาติ โดยมีเป้าหมายคือการขยายฐานธุรกิจ และเปิดตลาดการค้าชายแดนเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) ในปี 2558

จังหวัดบุรีรัมย์, ศรีสะเกษ และสุรินทร์ เป็น 3 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างกำลังเป็นพื้นที่เป้าหมายทางการค้าที่ จะเป็นประตูไปสู่การค้าชายแดนในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่างหรืออีสานใต้ ที่มีศักยภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ กำลังซื้อ และโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมโยงถึงกันได้อย่างสะดวก

จากการลงสำรวจพื้นที่การค้า การลงทุนในพื้นที่อีสานใต้ 3 จังหวัดของ "ประชาชาติธุรกิจ" พบว่าในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาจังหวัดเหล่านี้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่ชัดเจนมากที่สุดคือเริ่มมีกลุ่มทุนขนาดใหญ่จากส่วนกลาง อาทิ ค่ายโมเดิร์นเทรด, ค่ายวัสดุก่อสร้างสมัยใหม่ แห่เข้ามาลงทุนในพื้นที่คึกคัก

โฟกัสเฉพาะจังหวัดสุรินทร์ เมืองที่มีชื่อเสียงด้านการเลี้ยงช้าง การทอผ้าไหม มีประชากรหลายเผ่าและหลายภาษา เช่น ไทย อีสาน เขมร ส่วย มีขนาดพื้นที่ประมาณ 8,124.056 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 5,077,535 ไร่ พื้นที่ทิศเหนือติดกับจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดมหาสารคาม ทางทิศใต้ติดกับประเทศกัมพูชา ทิศตะวันออกติดจังหวัดศรีสะเกษ และทิศตะวันตกติดจังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 420 กิโลเมตร

สภาพเมืองในวันนี้เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมากในทุกมิติ โดยเฉพาะการค้าการลงทุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผลักดันรายได้ของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง หลายปีที่ผ่านมา จากเดิมเมืองแห่งนี้มีรายได้หลักมาจากภาคการเกษตรเป็นหลัก

ปัจจุบัน กลุ่มโมเดิร์นเทรดได้เข้ามายึดทำเลถนนหลักเมืองมุ่งหน้าไปทางบายพาส ซึ่งอยู่ด้านทิศตะวันออกของเมือง พื้นที่โซนนี้ได้กลายเป็นแหล่งลงทุนของห้างโมเดิร์นเทรดสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นบิ๊กซี, แม็คโคร, โลตัส, โรบินสัน และไอคิว โมเดิร์นเทรด

"เทียนศักดิ์ สัมพันธ์ศิริกุล" เลขาธิการหอการค้าจังหวัดสุรินทร์ ฉายภาพให้ฟังว่าภาพรวมการค้าการลงทุนช่วงนี้ค่อนข้างขบเซา จากปกติในทุก ๆ ปีถือเป็นไฮซีซั่นของการจับจ่ายใช้สอย เศรษฐกิจของสุรินทร์ขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรเป็นหลัก เมื่อเกษตรกรสามารถขายผลผลิตได้ก็จะมีเงินมาจับจ่ายใช้สอย แต่การจำนำข้าวที่มีปัญหาทำให้กำลังซื้อตกไปประมาณ 30% ด้านการลงทุนใหม่ในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดคือการเข้ามาปักหมุดของค่ายโรบินสัน บริเวณถนนเลี่ยงเมือง ด้วยมูลค่าลงทุนประมาณ 500 ล้านบาท

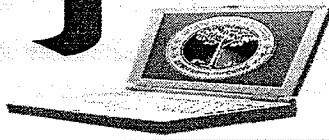
ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดทุนต่างถิ่นเข้ามาในพื้นที่ ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากจังหวัดมีพรมแดนที่ติดกับประเทศกัมพูชา บริเวณบ้านโอรเสม็ด อำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี ทำให้การค้าชายแดนระหว่าง 2 ประเทศที่มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องจอม แม้วันนี้เออีซียังไม่เปิดเป็นทางการ แต่มูลค่าการค้าชายแดนขยายตัวต่อเนื่อง รวมถึงประชาชนชาวกัมพูชาได้เข้ามาในจังหวัดผ่านจุดผ่านแดนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน เพื่อเข้ามาจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภค

"กำลังซื้อของฝั่งกัมพูชาที่เข้ามาจับจ่ายใช้สอยผ่านด่านช่องจอมช่วงนี้ถือว่ายังเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับเพื่อนบ้านที่ข้ามมาจากนครเวียงจันทน์ สปป.ลาว เชื่อว่าในอนาคตกำลังซื้อเหล่านี้จะเพิ่มขึ้น เนื่องจากเริ่มมีทุนอุตสาหกรรมน้ำตาลกลุ่มมิตรผลเข้าไปส่งเสริมการปลูกอ้อย ในรูปแบบคอนแทรคฟาร์มมิ่ง (Contract Farming) บริเวณตะเข็บชายแดนทั้งสองฝั่ง เพื่อป้อนเข้าโรงงานที่อำเภอปราสาท"

"เทียนศักดิ์" บอกด้วยว่า ปัจจุบันการส่งออกสินค้าไปยังกัมพูชาผ่านด่านถาวรช่องจอมมีมูลค่ากว่า 1,000 ล้านบาท/เดือนในจำนวนนี้เป็นการส่งออกน้ำมันถึง 600-700 ล้านบาท เฉพาะธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

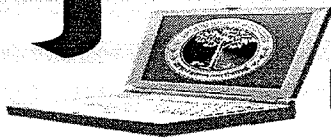
ในจังหวัดไม่รวมยอดขายจากโมเดิร์นเทรดเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 500-600 ล้านบาท ซึ่งในมุมมองของภาคเอกชนถือว่ายังเป็นมูลค่าการค้าที่ค่อนข้างน้อย สวนทางกับศักยภาพของจังหวัดที่สามารถพัฒนาได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีจุดแข็งด้านภาคการเกษตรกรรมเกือบ 100% จึงเป็นที่มาให้หอการค้ากำลังผลักดันขอตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในลักษณะเดียว กับจังหวัดตาก หรือพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร รับการเปิดเออีซี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีสินค้าเกษตรเป็นวัตถุดิบสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง ยางพารา และอ้อย เป็นต้น

ด้านอุปสรรคต่อการลงทุน เลขาธิการหอการค้าจังหวัดสุรินทร์ยอมรับว่า ราคาที่ดินที่พุ่งขึ้นอย่างไร้เหตุผลจากการเก็งกำไรในพื้นที่ คือสาเหตุสำคัญที่ทำให้การลงทุนเกิดขึ้นได้ยาก ปัจจุบันราคาซื้อขายที่ดินแพงที่สุดอยู่ที่ 4 ล้านบาท/ไร่ บริเวณโซนรอบเมือง ส่วนโซนในเมืองขนาดที่ดิน 40-50 ตารางวา ราคาขายอยู่ที่ประมาณ 9-10 ล้านบาท

นอกจากนี้ ผังเมืองรวมฉบับใหม่ของจังหวัดที่เพิ่งประกาศใช้ไปหมาดๆ ได้กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเกือบ 60% เป็นพื้นที่สีเขียว (พื้นที่ชนบทและเกษตรกรรม) ทำให้ไม่สามารถพัฒนาอะไรได้มากนัก ในประเด็นนี้สภาอุตสาหกรรมจังหวัดและสภาหอการค้าจังหวัดได้ยื่นเรื่องไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอแก้ไขข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินรอบเขตเทศบาลเมืองเพื่อเปิดให้เกิดการลงทุนได้มากขึ้น ถือเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ภาคเอกชนในพื้นที่กำลังดำเนินการให้เร็วที่สุด คาดว่าภายใน 2 เดือนน่าจะแล้วเสร็จ เนื่องจากได้ผ่านคณะกรรมการพิจารณาอบสุดท้ายเรียบร้อยแล้ว

แม้จะต้องเผชิญกับปัจจัยลบรุนแรง แต่ด้วยศักยภาพที่แข็งแกร่งของเมืองสุรินทร์ในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะการค้าชายแดน น่าจะผลักดันให้เมืองข้างของอีสานใต้แห่งนี้สามารถเติบโตได้อีกมาก ทั้งในแง่ การลงทุน การค้า และรายได้ประชากร

ข่าวสด

วันที่ 07 มีนาคม พ.ศ. 2557 ปีที่ 23 ฉบับที่ 8500 ข่าวสดรายวัน

อาชีพไทย-เวียดนาม

เลาะเลียบบคลองผดุงฯดุลย์ ณ ราชดำเนิน tulacom@gmail.com

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม วันนี้ เป็นอีกภาพหนึ่งที่กำลังพัฒนาและมีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียน และการขยายตัวอย่างต่อเนื่องภายใต้นโยบาย ปฏิรูปเศรษฐกิจ "โดยเหมย" ที่เริ่มมาตั้งแต่ปี 2529 ทำให้หลายเมืองใหญ่มีความเจริญอย่างเห็นได้ชัด

จะว่าไปแล้วฟังจากชาวเวียดนามเองช่วงที่เดินทางไปกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา เขาภูมิใจกับการเป็นประเทศที่ส่งออกข้าวมากเป็นอันดับหนึ่งในกลุ่มอาเซียน และคุยด้วยความพึงพอใจว่า นักเรียนของเขามีผลคะแนนการทดสอบพินชา ในระดับที่สูงมาก

นอกจากนี้ ยังส่งออกพริกไทยดำและเมล็ดมะม่วงหิมพานต์มากที่สุดในโลก ส่งออกกาแฟเป็นอันดับสองของโลก ส่งออกยางพาราเป็นอันดับสี่ของโลก และเป็นประเทศส่งออกน้ำมันดิบ เป็นอันดับสามในเอเชีย

เมื่อพูดถึงการศึกษา ส่วนที่มีความคล้ายๆ กับของไทยตรงที่ความนิยมของผู้ปกครองและนักเรียนคือ ไม่นิยมเข้าเรียนสายอาชีพ เมื่อเทียบกับสายสามัญ จึงเป็นที่มาของปัญหาการขาดแคลนบุคลากรสาขาต่างๆ ทั้งการลงทุน และการขาดทักษะฝีมือแรงงาน แม้จะร่วมกับผู้ประกอบการภาคเอกชนเข้ามาช่วยจัดการเรียนการสอน เพื่อผลิตและพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับตลาดแรงงาน แบบของไทยแล้วก็ตาม

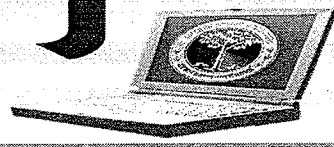
ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่ทั้งฝ่ายไทยและเวียดนามมีความเห็นตรงกัน คือ อาชีวศึกษาไทยยินดีที่จะเป็นพี่เลี้ยงให้ในหลายโครงการในการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านอาชีวศึกษาแก่เวียดนาม

เป็นรูปธรรมชัดเจนด้วยการเปิดศูนย์อาชีวศึกษาเวียดนาม-ไทย (Vietnam-Thailand Vocational Training Center) ที่วิทยาลัยอุตสาหกรรมเว้ เป็นวิทยาลัยที่เก่าแก่ มีชื่อเสียงมากที่สุดในเวียดนาม มีนักศึกษากว่า 7 พันคน

ส่วนไทยได้จัดตั้งศูนย์อาชีวศึกษาเวียดนาม-ไทย ขึ้นที่สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการเปิดศูนย์ครั้งนี้ อาชีวศึกษาไทยได้นำโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) เข้ามาให้บริการในเมืองเว้ เป็นที่ตื่นตาตื่นใจ ต่างได้นำเครื่องใช้ไฟฟ้าและรถมอเตอร์ไซค์มาให้ซ่อมเป็นจำนวนมาก ขณะที่เปิดการอบรมสอนการทำอาหารไทยให้กับนักศึกษาที่นั่นต่างให้ความสนใจอย่างมากโดยเฉพาะผัดไทย

ทั้งหมดนี้เป็นฝีมือของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ นวมินทราชินีมุกดาหารล้วนๆ

สินค้าเกษตรยังได้คลออาเซียน

สศก.เตือนเร่งพัฒนาศักยภาพแข่งขัน

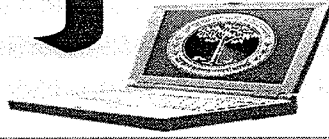
นายอนันต์ ลิลลา เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) เปิดเผยว่า จากการติดตามสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน โดยอ้างอิงข้อมูลการส่งออก-นำเข้าจากกรมศุลกากร พบว่า ในปี 2556 ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าอาเซียน คิดเป็นมูลค่า 172.640 ล้านบาท ซึ่งการส่งออกสินค้าเกษตรมีมูลค่าเท่ากับ 242,181 ล้านบาท และการนำเข้าสินค้าเกษตรมีมูลค่าเท่ากับ 69,541 ล้านบาท โดยมีสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ น้ำตาล ขางพารา ข้าว และกาแฟสำเร็จรูป เป็นต้น ขณะเดียวกันนำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ปลาทะเลแช่แข็ง อาหารปรุงแต่งที่ทำจากนมสำหรับทารก ส่วนผสมพรีมิกซ์สำหรับใช้ในการผลิตอาหาร น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม และไบโอดีเซล เป็นต้น

จากข้อมูลการค้าสินค้าเกษตร จะ

เห็นว่า การค้าในเขตอาเซียนมีการขยายตัวจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยตลาดมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยังคงเป็นโอกาสของสินค้าเกษตรไทยที่มีคุณภาพ แต่ต้องเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันด้วยการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีในการผลิต เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอย่างต่อเนื่อง และในส่วนการนำเข้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุดิบและส่วนผสมในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร จำเป็นต้องคัดสรรสินค้าที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย เพื่อให้สามารถนำมาแปรรูปให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง

อย่างไรก็ตาม กระทรวงเกษตรฯ ได้ดำเนินโครงการเตรียมความพร้อม

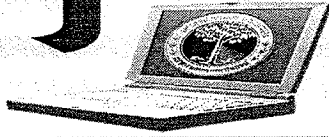
เข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มุ่งเน้นส่งเสริมเกษตรกรและภาคเกษตรของไทยให้เกิดความพร้อมมากขึ้น เช่น การผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน เช่น ส่งเสริมการผลิตเกษตรที่ดีที่เหมาะสม เพื่อให้มีวัตถุดิบภายในประเทศที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย โครงการเกษตรกรปราดเปรื่อง ที่สนับสนุนเกษตรกรให้ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน และโครงการพัฒนาด้านสินค้าเกษตรให้สามารถทำการตรวจสอบสินค้าเกษตรนำเข้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ ให้มีความปลอดภัยตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสและความสามารถในการแข่งขันให้กับสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรของไทยได้รับประโยชน์จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข่าวสั้น

■ พณ.ต้น AFET โกอินเตอร์

นางศรีรัตน์ รัษฐปานะ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะประธานอนุกรรมการด้านบริหารในคณะกรรมการกำกับดูแลการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ก.ส.ล.) ได้มอบนโยบายในการพัฒนาและกำกับดูแลการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (AFET) แก่สำนักงาน ก.ส.ล. ในโอกาสประชุมคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ 2/2557 ว่า ให้เน้นนโยบายหลักๆ 4 ประการได้แก่ การเชื่อมโยงกับตลาดต่างประเทศ ยกกระตือรือร้นการกำกับดูแลให้ได้มาตรฐานสากล สนับสนุนการระบายนโยบายในสต็อกของรัฐบาลผ่าน AFET และเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในภาคเกษตร สำหรับนโยบายการเชื่อมโยงกับตลาดต่างประเทศนั้น ได้แนะนำว่า ควรกำหนดแผนงานรองรับการดำเนินการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) รวมทั้งการชักชวนต่างชาติในการเข้ามาเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ อีกทั้งยังสร้างพันธมิตรโดยประสานความร่วมมือกับประเทศจีน ซึ่งเป็นผู้นำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย ทั้งยางพารา, ข้าว และมันสำปะหลัง ส่วนการยกกระตือรือร้นการกำกับดูแลให้ได้มาตรฐานโลก สำนักงานควรยกกระตือรือร้นการกำกับดูแลการซื้อขายล่วงหน้าให้เข้าสู่มาตรฐานสากล โดยพัฒนากฎหมาย และกฎระเบียบ และปรับปรุงกระบวนการกำกับ ดูแลให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับหลักการของสมาคมความร่วมมือด้านหลักทรัพย์และการซื้อขายข้อตกลงล่วงหน้าระหว่างประเทศ หรือ International Organization of Securities Commissions (IOSCO)

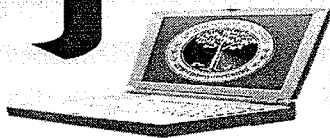

เคาะข่าวเกษตร

เกาะข่าวเกษตรประจำฉบับวันศุกร์ที่ 7 มีนาคม ๒๕๕๗... ○ ดร.จุมพล สงวนสิน อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการบริหารกรมส่งเสริมสหกรณ์ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ และร่วมรับฟังปัญหา พร้อมทั้งให้คำแนะนำการปฏิบัติงานของบุคลากรในพื้นที่ โดยมี นายจ่านัด โฉติวงศ์ สหกรณ์จังหวัดสระบุรี ข้าราชการและพนักงานให้การต้อนรับ ณ โรงแรมสุกาลัยปาศ์กรีส์สอร์ท อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เมื่อวันก่อน... ○ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดส่งเจ้าหน้าที่ออกจัดเก็บข้อมูลภาวะเศรษฐกิจสังคมครัว

เรือน และแรงงานเกษตร ปี ๕๖/๕๗ ปูพรม พร้อมกับ กุมภาพันธ์-พฤษภาคมนี้ กว่า ๗,๐๐๐ ครัวเรือนทั่วประเทศ เผขี้เถ้าปลูก ๕๕/๕๖ เกษตรกรมีรายได้เงินสดทางการเกษตรเฉลี่ย ๑๔๖,๑๔๘ บาทต่อครัวเรือน... ○ สำนักงาน สหกรณ์จังหวัดสงขลา จัดประชุมเครือข่าย สหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดสงขลา เมื่อวัน ก่อน ณ ชุมชุมสหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัด สงขลา อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา โดยมี นาย เสน่ห์ สถาพันธ์ สหกรณ์จังหวัดสงขลา เป็น ประธานในการประชุม.

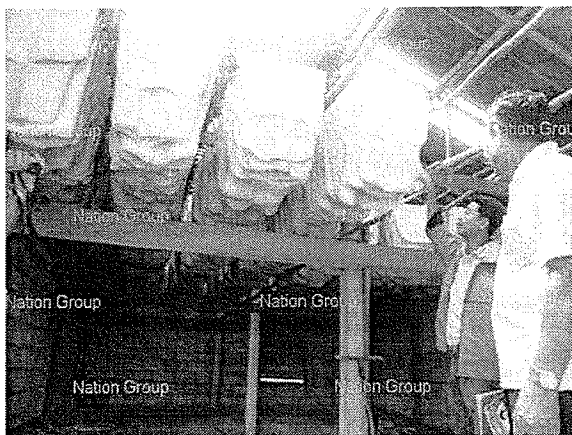
“ดงข้าว”

การเงิน - การลงทุน : World Update : สินค้าโภคภัณฑ์

วันที่ 6 มีนาคม 2557 15:44 ยางแผ่นดิบราคาอยู่ที่ 65.56 บาท/กก.

โดย : สถาบันวิจัยยางพารา

ราคายางแผ่นดิบ 65.56 บาท/กก. ปรับตัวสูงขึ้น 0.01 บาท/กก. และยางแผ่นรมควัน 67.93 บาท/กก. ปรับตัวสูงขึ้น 0.24 บาท/กก.

สถานการณ์ยาง วันพฤหัสบดีที่ 6 มีนาคม 2557

ราคายางตลาดกลางยางพาราสงขลา ยางแผ่นดิบแต่ละระดับ 65.56 บาท/กก. ปรับตัวสูงขึ้น 0.01 บาท/กก. และยางแผ่นรมควันแต่ละระดับ 67.93 บาท/กก. ปรับตัวสูงขึ้น 0.24 บาท/กก. เพราะยังมีปัจจัยหนุนที่สำคัญคือ ปริมาณผลผลิตยางในประเทศออกสู่ตลาดลดลงในช่วงฤดูยางผลัดใบ ขณะที่สต็อกยางจีนเริ่มลดลง อย่างไรก็ตามราคายางเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบจำกัด เพราะมีแรงกดดันจากข้อมูลเศรษฐกิจที่อ่อนแอของสหรัฐฯ โดยเฉพาะการจ้างงานของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้และราคาน้ำมันปรับตัวลดลง

ราคาประมูล ณ ตลาดกลางยางพาราสงขลา สถานการณ์ยาง วันพฤหัสบดีที่ 6 มีนาคม 2557

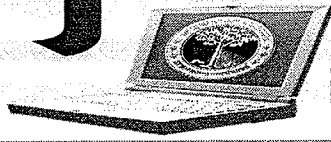
ยางแผ่นดิบ 65.56 บาท/กก.

ยางแผ่นรมควันชั้น 3 67.93 บาท/กก.

น้ำยางสด ณ โรงงาน 65.00 บาท/กก.

เศษยาง ณ โรงงาน 56.00 บาท/กก.

ที่มา: สถาบันวิจัยยางพารา กรมวิชาการเกษตร

ราคาสินค้าเกษตรรายวัน ประจำวันที่ 6 มีนาคม 2557

ข้าวเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร -- พุธที่ 6 มีนาคม 2557 13:27:27 น.

ราคาสินค้าเกษตร รายวัน ณ ตลาดกลาง หรือ ตลาดสำคัญ ประจำวันที่ 6 มีนาคม 2557

ข้าวหน้าปี : ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิ 105

โรงสีเต็กเฮง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ 14,000 บาท/ตัน

ข้าวหน้าปี : ข้าวหอมมะลิ

โรงสีโชคไพศาล อ.เขาค้อ จ.สระแก้ว 14,500 บาท/ตัน

ข้าวเปลือกเจ้า ความชื้น 15%

โรงสีสินทรัพย์ถาวร อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 8,200 บาท/ตัน

ข้าวเปลือกเจ้า ความชื้น 25%

โรงสีสินทรัพย์ถาวร อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 6,970 บาท/ตัน

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เมล็ด ความชื้น 14.5%

หจก.สยามโปรดักส์ (ช.กังวาล) อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์ 7.00 บาท/กก.

มันสำปะหลังสด (แป้ง 25%)

บริษัท สวงวนวงษ์อุตสาหกรรม จำกัด อ.เมือง จ.นครราชสีมา 2.35 บาท/กก.

สารกาแฟโรบัสต้า คละ

บริษัท เนสเล่ จำกัด อ.สวี จ.ชุมพร 63.50 บาท/กก.

ผลปาล์มน้ำมัน น้ำหนักมากกว่า 15 กก.

บริษัท ยูนิวานิช จำกัด อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ 5.30 บาท/กก.

ยางพาราแผ่นดิบชั้น 3

ตลาดกลางยางพารา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 65.56 บาท/กก. ราคาเพิ่มขึ้นจากวันที่ 5 มีนาคม ที่ราคา 65.55 บาท/กก.

สับปะรดโรงงาน

บริษัท สามร้อยยอด จำกัด (เอส.อาร์.วาย.) อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ 7.60 บาท/กก.

สุกร

สุตใจฟาร์ม ต.มาบแค อ.เมือง จ.นครปฐม 72.00 บาท/กก.

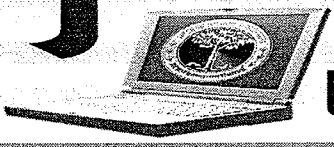
ไก่รุ่นพันธุ์เนื้อ

บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด อ.เมือง จ.ชลบุรี 44.00 บาท/กก. ราคาลดลงจากวันที่ 5 มีนาคม ที่ราคา 45.00 บาท/กก.

ไข่ไก่สดเบอร์คละ

สหกรณ์ผู้เลี้ยงไข่ไก่ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 300.00 บาท/ร้อยฟอง

--สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร--

infoquest

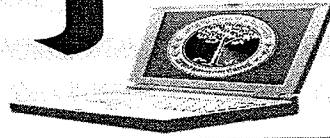
ภาวะยาง AFET: ราคาย่อตัวตาม TOCOM และเซี่ยงไฮ้ แต่ระยะสั้นยังมีโอกาสปรับขึ้น

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- พุทธศักราชที่ 6 มีนาคม 2557 16:43:24 น.
 รายงานภาวะการซื้อขายยางแผ่นรมควันชั้น 3(RSS3) หลังปิดการซื้อขายวันนี้ มีมูลค่ารวมทั้งสิ้นประมาณ 83.53 ล้านบาท มีปริมาณซื้อขายรวม 228 สัญญา เพิ่มขึ้นจากเมื่อวาน 102 สัญญา โบรกเกอร์จากบริษัท ดีเอส พีวเจอร์ส จำกัด เปิดเผยว่า การซื้อขาย RSS3 วันนี้ราคาย่อตัวลงตามทิศทางราคาในตลาด TOCOM และตลาดเซี่ยงไฮ้ จากปัจจัยทางเทคนิค ขณะที่ปัจจัยพื้นฐานต้องรอดูสัญญาณจากทางสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม ช่วงนี้ยังมีปัจจัยหนุนจากในส่วนของราคายางพารา Physical ที่เพิ่มขึ้น ผลจากการที่ supply ในตลาดลดลง จากการรวมกลุ่มประเทศผู้ส่งออกยางรายใหญ่งดส่งออกยาง และผลจากการเข้าสู่ฤดูผลัดใบของต้นยางพารา และความกังวลเกี่ยวกับภัยแล้งที่อาจเกิดขึ้นยาวนาน ทั้งนี้ ยังต้องติดตามข้อมูลเศรษฐกิจสำคัญในช่วงปลายสัปดาห์นี้ และต้นสัปดาห์หน้า เช่น การประกาศตัวเลขการจ้างงานนอกภาคเกษตรของสหรัฐฯ และอัตราว่างงานวันที่ 8 มี.ค. ดัชนีราคาผู้ผลิต และดัชนีราคาผู้บริโภคของจีน รวมทั้งการประชุมธนาคารกลางญี่ปุ่น(BOJ) วันที่ 10-11 มี.ค.นี้ โดยในระยะสั้นคาดว่าราคายางยังมีโอกาสขยับขึ้นต่อได้ คาดการณ์พฤษภาคมนี้ แนวรับอยู่ที่ 72.50 และ 71.30 บาท/กก. ส่วนแนวต้านอยู่ที่ 74.70 และ 76.50 บาท/กก. ส่วนปริมาณสัญญาซื้อขายคงค้าง(Open Interest) อยู่ที่ 2,399 สัญญา เพิ่มขึ้น 5 สัญญา

ภาวะการซื้อขายยางแผ่นรมควันชั้น 3(RSS3)

เดือน	ราคาปิด	ราคาปิด	ปริมาณ
ครั้งก่อน	วันนี้	การซื้อขาย	
APR 14	72.80	-	0
MAY 14	73.50	73.10	8
JUN 14	73.50	73.00	14
JUL 14	73.50	-	0
AUG 14	73.60	73.20	11
SEP 14	73.10	73.30	68
OCT 14	73.95	73.30	127

รวม 228

infoquest

ราคาตลาดยาง TOCOM: สัญญาส่งมอบเดือน ส.ค.2557 ปิดลบแตะ 233.3 เยน

ข่าวเศรษฐกิจ สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) -- พุธที่ 6 มีนาคม 2557 15:04:01 น.

ตลาดยางโตเกียวประจำวันที่ 6 มี.ค.2557 มีปริมาณซื้อขายรวมทั้งสิ้น 7,902 สัญญา โดยสัญญาส่งมอบเดือน ส.ค. 2557

เคลื่อนไหวอยู่ระหว่าง 229.7-234.6 เยน ปิดตลาดที่ 233.3 เยน ลดลง 0.2 เยน

เดือน	ปิดวันก่อน	เปิด	สูงสุด	ต่ำสุด	ปิด	เปลี่ยนแปลง	ปริมาณซื้อขาย
มี.ค. 2557	235.9	234.5	236.7	233.9	236.7	+0.8	21
เม.ย.2557	235.4	233.5	237.1	233.3	235.4	+0.0	61
พ.ค. 2557	238.3	236.3	240.2	236.1	238.5	+0.2	63
มิ.ย. 2557	236.1	234.5	237.7	233.5	235.7	-0.4	256
ก.ค. 2557	234.0	232.4	235.0	231.0	233.8	-0.2	1,224
ส.ค. 2557	233.5	231.3	234.6	229.7	233.3	-0.2	6,277
รวม							7,902

หมายเหตุ:

(1) หน่วยของราคา = เยน/กก.

(2) ปริมาณการซื้อขาย 1 หน่วย = 10,000 กิโลกรัม

อินโฟเควสท์ แพลตฟอร์มและเรียบเรียงโดย ศศิประภา อัครภูติรัตนนา โทร.02-2535000 ต่อ 327 อีเมล: ratana@infoquest.co.th--